

ספר לב בשר - כשר

והוא סוד הפרנסה

מדברי אדוננו מוהר"ן מברסלב זיע"א

בו יבואר למה אין ליהודים פרנסה, ואיך יכול יהודי להשיג פרנסה בנקל, ולהינצל מכל הצרות, ושהילדים לא ימותו בחיי אביהם, ואיך יכול יהודי לזכות לבנים צדיקים, ואיך יכולים להינצל מלהתגלגל בכלב, וכמה כלבים יש לנו שהולכים בשתי רגלים.

וגם ידבר על גודל מעלת שומרי הכשרות, וגם איך יכולים לברר לבד אם השחיטה כשרה, ואם לא מברר נחשב כאילו אוכל נבילות וטריפות

והעונש הנורא של אכילת מאכלות אסורות מהבעל שם טוב הקדוש ותלמידו, ובפרט מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"ע. ובו יגלה שיש גם בזמננו מכשול עצום בכשרות ובפרט בכשרות הבשר

המחבר: מיכאל הראל

רחוב נחל נחשון 3 בית שמש

כתובת מייל: daatnanach@gmail.com

מפתחות

- 1 הקדמה 1
- 1 רזא דפרנסה 1
- עקר חסרון הפרנסה שנתמעט בדורות הללו אין זה אלא על ידי השוחטים
שאינם מהגנים, אוי לו להשוחט הזה! 1
- 3 מה יותר חמור, לחלל שבת או לאכול טריפות 3
- רוצים להרוג את מרן עובדיה יוסף בגלל שלא נתן לשוחט לשחוט עם סכין
פגום 4
- 4 מלחמת הבשר - עברה למלחמה בפאה נכרית 4
- 4 אחד היה אברהם 4
- 7 לב בשר - כשר 7
- 7 על ידי אכילת כשר זוכים לשמירת הברית 7
- 7 לקיים את ההלכה 7
- 8 איך זוכים לישועה? 8
- 8 מבחן הכלב 8
- 10 המלחמה עם היצר הרע 10
- 10 הצער שיש לנפש בקבר ועל שום מה 10
- 11 איך אנחנו יכולים לדעת שאנחנו באמת בניו של הקב"ה 11
- 12 שלא תהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח 12
- 12 מקורות מספרים הקדושים על הכשרות 12
- 12 כמה צריך להזהר בכשרות 12
- המאכלות אסורות מטמאים ממש את האדם ומסתלקת ממנו הדעת והשכל
ונשאר בהמיי וגס 13
- 13 אם היו מציעים לך ספק רעל, האם היית אוכל בלי חששות? 13
- משרד הבריאות בארצות הברית ובכל העולם כותבים 94% אחוז מחלת הסרטן
בא מהבשר בהמה 13
- בוילנא היו 300 יהודים שיודעים כל הש"ס בבלי ירושלמי ושולחן ערוך בעל
פה? ואכלו כל השנים חלב 14
- 14 אכילת האיסור גם בשוגג הוא מטמם ומטמא הנפש 15
- 15 יזהר מאד באסור אכילה, כדי שלא יהא הגוף נבנה באסור, ושיברח מאה
שערים של התר, כדי שלא יכנס באחד של אסור 16
- 16 מנהג חסידים שלא אוכלים אלא רק בשר עוף 16
- 17 ראוי להשליך את השוחט לכלבים 17

- 17..... אכילת הבשר היא סכנה עצומה.
- ואשרי מי שיוכל לעמוד ולהזהר שלא לאכול בשר כלל, או לפחות שלא לאכול
- 17..... כי אם בשר עוף.
- 18..... הסיבה לפגם הברית.
- 18..... בא נתחיל למשך 40 יום ברציפות להפסיק לאכול בשר טרף.
- מה יעשה האדם ולא יחטא במחשבה דיבור ומעשה, בקליפת זנות, בפגם הברית
- 18..... ובמראות אסורות???
- 19..... אזהרה.
- 23..... **שבט מוסר** פרשת בהעלותך.
- 23..... בו יבואר כמה אזהרות לשוחט, ומעלת.
- 23..... קדושים תהיו כי קדוש אני, ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף.
- 24..... אדם הראשון, המלאכים משמשים לו.
- 24..... מי יודע אם לא למחר יתחלפו הצורות.
- 25..... בשר שנעלם מן העין.
- 25..... לא הותר לאכול בשר רק לצדיק וצלם אלקים על פניו.
- 26..... משה נצטווה על פה בכל דיני שחיטה, כמו שכתוב ושחטתם בזה ואכלתם
- 26..... השוחט האכזרי אינו מביט בכפיית.
- 26..... צריך השוחט להיות צדיק גמור, שלא
- 28..... יכוון כל אדם כשאוכל איזה דבר, לכוון.
- 29..... בעונותינו הרבים, בדור הזה יש הרבה
- 29..... מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות
- 29..... "מגיפה".
- 30..... מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל
- 30..... הרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור,
- אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי מאכילים טריפות
- 30..... לישראל.
- 31..... כיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות,
- 32..... בו יבואר סוד גדול בענין שני השעירים,
- 33..... טעם הבעל תשובה שלא יאכל בשר עד
- 34..... טוב שבטבחים שותפו של עמלק, מה עמלק אכזר אף זה אכזר
- 35..... אם אין השוחט מכוין בכל הכוונות.
- 35..... כמה מהרעה גורם השוחט שאין יראת
- 36..... סוד נפלא על הפסוק, מבלתי יכולת ה'.

הקדמה

רזא דפרנסה

הפרנסה, לאן הוא נסע??? הלו! לאן נסע הפרנסה שלי? פר זה בשר, כמו פרה. רבינו נחמן מברסלב זיע"א מגלה שבגלל הבשר הטרף והשוחטים שאינם הגונים - אין פרנסה (ליקוטי מוהר"ן א, לז). כי בזה תלוי הפרנסה!!! ולכן נסע הפרנסה שלך, ולא רוצה לחזור! עד שתקבל על עצמך באמת להיזהר בכשרות!

לכן צריך לקיים את אותיות פרנסה - רסן פה, לשים רסן על הפה, ולא לאכול כל מה שאתה רוצה...

עקר חסרון הפרנסה שנתמעט בדורות הללו אין זה אלא על ידי השוחטים שאינם מהגנים, אוי לו להשוחט הזה!

זה לשון רבינו נחמן זיע"א (ליקוטי מוהר"ן א לז): עקר חסרון הפרנסה שנתמעט בדורות הללו אין זה אלא על ידי השוחטים שאינם מהגנים... אוי לו להשוחט הזה! אוי להנפש, שהרג את הנפש ומסר אותה בכף אויביה ואין להשכינה מין נוקבין, להמשיך טרף לביתה ועל ידי זה "בנפשנו נביא לחמנו" ביגיעה וטרחא גדולה וזה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: 'קשין מזונותיו של אדם פקריעת ים סוף' כי ים סוף נקרע לשנים עשר קרעים כנגד שתים עשרה בדיקות הספין שעל ידיהם קשים מזונותיו של אדם וכו' וזה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה: 'שלחן דומה למזבח' כי שעור פגימות החליף, כשעור פגימות המזבח. גם על השחיטה גימטריא תל"ז ובזעת אפיך תאכל לחם ראשי תבות גימטריא תל"ז [עם הארבע תבות] לרמוז חסרון הפרנסה על ידי שוחטים שאינם מהגנים וזה פרוש: "טרף נתן ליראיו" כי טרף יש לו שני משמעות, לשון טרפה, ולשון מזון לרמוז, כשישראל שומרים את עצמם מטרפה על ידי זה יש להם פרנסה עכ"ל עיין שם עוד.

ידוע דבריו של רבינו נחמן: תקמטו את הליקוטי מוהר"ן שלי כמה שאתם רוצים, אבל לא לעבור על הלכה אחת מהשו"ע - אז יוצא מי שלא מזדקק לאכול לכל הפחות הכי הכשר - הוא עובר לא על הלכה אחת רק על כל התורה כולה, עד שאסור אפילו לחברא קדישא לקבור אותו ומגולגל בכלב.

אני זוכר שמרן הרב שך זיע"א אמר: שהדבר הראשון שבעל תשובה צריך להתחזק זה בשמירת הכשרות, כי אם המוח מטומטם, אז הוא לא יכול להתחזק ביהודות ולשמור על הדת.

גם כן יש סיפור, שרבי ישראל סלנטר זיע"א עבר ליד חבורה של אנשים שאכלו נבלות וטריפות, ואמר להם: "בתאבון!", אנשים התפלאו איך אמר להם בתאבון? אלא שהוא אמר להם שאם כבר הם אוכלים טרף, לכל הפחות שיאכלו בתאבון, שיהיה מומר לתאבון ולא מומר להכעיס חס ושלום.

כתוב בשו"ת דברי חיים שאם יש קול רינון על שחיטה וסומכים הלאה זה כמו שאוכל וודאי טרף, ועל הרבה מההכשרים יצאו קול רינון, כמו על הבשר של העדה חרדית, כמו שתראו במכתב מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א והרב דוד שווימער שליט"א.

גם ידוע אחד סיפר לי שהגאון רבי יהושע רוזנבערגר שליט"א מבית שמש כתב מכתב שהשחיטה של העדה זה רק לחילונים, והיה מכתב ממנו שתלו את זה בבית המדרש לו וגם יש מכתב בספר, שכל העופות טריפות.

אחד חסיד תולדות אהרן שאל חבר שלו ששוחט בעדה החרדית מה הולך? למה הוא אומר כך? ענה לו: אם יטריף אז תכף זורקים אותו מהשחיטה וזה מה שכותב הרב שווימער שליט"א.

סיפר לי אחד צדיק חסיד ברסלב בשם ר' משה כהן שליט"א, שכבר יותר מ-10 שנים לא אוכל שום בשר. וגם לא נוסע לאומן, כי ליד הציון הכל מלא קברים, וזה בעיה כי הוא כהן.

על כל פנים הוא סיפר שהוא עבד לפני 40 שנה בערך באמריקה באיזה עסק של בשר [לא זוכר בדיוק], יום אחד הוא מסתכל באיזה מגירה שמה, ויש שמה כמה מכתבים וניירות (אני חושב בלשון הקודש) עם הכותרת: "מכתב למשיח". אוו ואווה מכתב למשיח??? מה קורה פה? אז הוא ראה שמה דפים מאחד העובדים, עם דו"ח מלא על כל ההברחות, וההחלפות שהחליפו ושמו בשר טרף (מהגויים) במקום בשר כשר, ממש איזה יום ואיזה שעה וכו' ועם מי וכו', כי העובד ראה את זה וכתב בדף שידע את האמת, אבל לא גילה לאף אחד כי זה סכנת נפשות ממש! כי הם מאפיה גדולה ויכולים להרוג את הבן אדם, פתאום הוא הולך ברחוב, מגיע איזה משאית ודורס אותו חס ושלום, ואף אחד לא יודע... אז לכן כתב את המכתב הזה למשיח, שידע את האמת, מה באמת קורה. וכשראה את זה מי שסיפר את הסיפור, החליט להפסיק לעבוד בעבודה הזאת של הבשר, גם כי ראה שהכל שקר ומחלפים את הבשר בבשר טרף (אם בכלל לכתחילה הבשר נשחט כדון זה עוד שאלה), וגם על הסכנה בזה.

רבי נחמן אומר לא לעבור על שום הלכה בשולחן ערוך, כי מי שאוכל מאכלות אסורות כעובר על כל התורה כולה, כמו שכתב השל"ה הקדוש שהתורה אומרת: "ונטמאתם במ" שהמוח נהיה מטומטם לכל מצות התורה, ואינו מרגיש שום טעם אמיתי בתורה, כמו שרואים שאם אוכל טריפות ויודע כבר שאסור כי מי לא יודע היום - ולא רוצים להפריש עצמו ולנזר מהבשר הטרף זה מאוד קשה כי הוא כבר מטומטם - אבל הוא מטומטם לכל התרי"ג מצות.

שמעתי מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א שסיפר בדרשותיו שסיפר לו הגה"צ רבי יוסף הלפרין אב"ד רמות בנו של כ"ק מרן מראדמישלא רבי אלחנן הלפרין אב"ד ראדלומשיה גולדנס גרין זצ"ל. שאחד בא אליו וסיפר שיש לו 7 ילדים וששה מהם גאונים עולם רבנים ראשי ישיבות אבל בן השביעי לא יודע כלום מה הסיבה, לכך?

ענה לו כ"ק האדמו"ר זצ"ל, האם היה לך חומרות בעניני כשרות שזנחת מעת שנולד הילד השביעי, אמר לו שהיה אוכל משחיטה קטנה והכשיר העופות בבית שלו, אחר שנולד הילד השביעי חשב שיהיה יותר קשב לאשה שיעשה הכל בבית ועזב את החומרה הזאת.

אמר לו האדמו"ר זה התשובה - הילדים שלך הם צדיקים לפי כמה שזוהרת לתת לילדים שלך כשרות מאה אחוז, ואז הילדים גם כן מאה אחוז.

וחבל בשביל דבר קטן כזה לעבור על כל התורה לא מדברים כי כל הילדים יהיו מטומטמים בתורה והשכל מטומטם והולכים לרופאים פסיכולוגים וכו',

והוא לבד או האמא שלהם נתנו להם לאכול דברים נבילות וטריפות וכו',

וזה גם מראה כי אין לו אהבת השם רק אהבת טריפות.

וזה גם מראה שאין לו מסירת נפש להקדוש ברוך הוא שבקריאת שמע צריכים לכוון, וזה הניסיון שאפילו את הבשר הטרף לא מוכן לוותר להקב"ה, ובשמים יראה שלא קרא קריאת שמע מעולם!!!

שכל ילד בחור וכו', יחשבו אחד היה אברהם ולא לאכול בבית נבילות וטריפות, כי כמו שאם האמא או אבא אומרים לחלל שבת אסור לשמוע בקולו, מאכלות אסורות יותר גרוע! כפי הסיפור מהחפץ חיים לחיילים.

מה יותר חמור, לחלל שבת או לאכול טריפות

הסיפור כך: חייל בא לשאול את חפץ חיים ואמר לו יש לי שתי מקומות שיכול לעבוד במקום אחד יכול לשמור את השבת אבל מוכרח לאכול טריפות, ומקום השני צריך לחלל שבת אבל יכול לאכול כשר?

ענה לו החפץ חיים זי"ע: תקח את המקום שמחללים שבת ותאכל כשר, וכך כשתצא מהצבא תוכל לקיים את השבת, אבל אם תאכל טריפות אז תחלל שבתות. אנו רואים מזה שאכילת טריפות יותר חמור מחילול שבת, ומה נאמר עלינו שאפשר בקל לקבל משחיטה כשירה ואנו נותנים לאכול להילדים שלנו טריפות!

רוצים להרוג את מרן עובדיה יוסף בגלל שלא נתן לשוחט לשחוט עם סכין פגום

וגם יש סיפור ממרן הרב עובדיה יוסף זיע"א, ששוחט רצה לתת לו כדור, בגלל שאמר לו שאסור לו לשחוט, כי הסכין שלא לא כשר, ומה נאמר עכשיו שכל הבדצים הם מאפיה גדולה.

מלחמת הבשר - עברה למלחמה בפאה נכרית

כתב כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א: מלחמה הזאת [מלחמת הבשר] עברה למלחמה לפאה נכרית כי בגלל הנבילות וטריפות הולכים כולם עם עבודה זרה.

האמת שהיינו צריכים ללחום הרבה נגד הנבילות וטריפות שמי שאוכל נבילות לסוף הולכים לשמד כמו שכתוב הרמב"ם - והיום השמד זה העבודה זרה של הפאה נכרית מהודו - ואם הולכים עם פאות לא יעזור לדבר על השחיטה כי לא יבינו בכלל מה מדברים עליהם, ומאמינים לכל המכשילים של עם ישראל - כי מי שמטומטם כבר במאכלות אסורות המוח שלו לא מבין בכלל מה שמדברים אליו ואפילו יראה וישמע הכל המוח נשאר מטומטם.

וצריכים הרבה בכיות על זה שהקב"ה יעזור לו שיזכה לאכול כשר, ולעשות תשובה על מאכלות אסורות כמו שאמר הצה"ק ... שאכל פעם משוחט שחשב עליו שהוא צדיק ונודע לו שאכל ממש טריפה אמר אם הייתי יודע איזה חתיכת בשר שנולד לי מהבשר הזה הייתי לוקח סכין וחותר אפילו חצי יד וכו'.

כאן [כח] הס"מ כל כך גדול להאכיל אותנו נבילות וטריפות חלב ודם שאי אפשר לתאר - וזה מה שכתוב בתנ"ך כי רק הקדושים ניצלו - וקדושים הם אלו שהקרב שלהם קדושים - ובקרב קדושים תתהלל.

אָחַד הָיָה אַבְרָהָם

"אָחַד הָיָה אַבְרָהָם" (תּוֹקָא ל"ג), שְׂאֲבָרָהּ עֲבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אָחַד, שְׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידֵי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כְּלָל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁסָרִים מְאַחְרֵי ה' וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אֲבִיו וְשְׂאָר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאִלּוּ הוּא אָחַד בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ: "אָחַד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּס כִּי אִם עַל יְדֵי

בחינה זו שׁיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחיד בעולם, ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, הפולעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו ותברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם" כאלו הוא יחיד בעולם כנ"ל: (השמטה - בתחילת ליקוטי מוהר"ן חלק שני).

ספר זה הוא לב בשר - כשר, למי שרוצה להיות חסיד ברסלב אמיתי ולקיים מה שאנחנו אומרים בכל יום: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם".

על ידי אכילת כשר זוכים לשמירת הברית

בשר כשר בגימטריה ברית קודש. לומר שהאוכל בשר כשר יועיל לשמירת הברית. וכן כתב בליקוטי הלכות: כל מיני טרפות נמשכין מבחינת פגם הברית, ועל כן יש שבעים טרפות כנגד הרע הכולל של שבעים לשון, שכולם משוקעים בתאוה זו מאד, ועל ידי אכילה בכשרות, דהינו שנשמרין בשלמות מנבלות וטרפות וכו', על ידי זה נכנע הכסילות, וזוכין לתקון הדעת ולתקון הברית ולפרנסה ברוח. (הלכות טרפות, הלכה א', אות א-ב):

כי כל אוכל חלב - יהיה נסתם שכלו לגמרי ויתגברו הכפירה והקושיות ח"ו. (ליקוטי הלכות - הלכות חלב ודם, הלכה ד)
עיקר הדירה ומשכן היצר הרע וכוחותיו הוא בחלב ודם ולכן אסור לאכלן. (הגר"א מוילנא זצ"ל).

לקיים את ההלכה

שאלה: מה מקור כל העבירות? תשובה: הראיה, אם אדם רואה דבר - הוא חומד אותו, וככה באים לאיסורים, ובמיוחד באכילה, אז פשוט מאד - יש לקיים את ההלכה! ולעצום העינים מכל העולם הזה!!!

כי כל אחד מאיתנו רוצה חיים טובים, נכון? אז למה יש יסורים? אין יסורים בלא חטא, יסוד החטא - אוכל לא כשר, וכידוע רוב הבשר בארץ ובעולם הוא נבילות וטרפויות של ממש אפילו בהכשר הבדצי"ם, אז צריך להתחיל לאכול באמת כשר, ולתקן את כל החטאים.

איך זוכים לישועה?

ולכפר, איך? בתשובה וצום וקרבן! כל אחד רוצה לעשות לכבוד ה', להקריב קרבן, אפילו להקריב את עצמנו! הרי אנחנו כל כך אוהבים את ה'! אבל היום אין קורבנות, אז מה לעשות? להקריב את מה שאנחנו הכי רוצים! התאוה! כן! להפסיק לאכול בשר! זה יותר מכל הצומות! בשם הצדיקים זה, נחשב קרבן ותענית, הכי קל יותר מכל הסיגופים!

אז איך זוכים לישועה? זה פשוט! עושים רצון הבורא ולא עושים עבירות!
לכן מי שרוצה לראות את המשיח - שישמור את הכשרות בשמחה וככה יזכה לראות את הגאולה.

מבחן הכלב

הוא קיבל את ההחלטה בלי היסוס, אף שידע כי הוא פוסע היישר אל שדה מוקשים. לא הייתה לו ברירה. המצב חייב התערבות מהירה, שכן כל יום שעובר הוא מכשלה לקהילה כולה.

זה היה לפני כמאה שנים בסמרקנד שבאוזבקיסטן. הרב שלמה-לייב אליעזרוב נשלח לעיר על-ידי אדמו"ר הרשב"מ מליובאוויטש, בעקבות פנייה אליו מהקהילה הוותיקה, שסבלה מחוסר שדרה רבנית.

בתוך זמן קצר נהפך הרב אליעזרוב הצעיר לדמות נערצת. הוא פעל להנחת תשתית רוחנית ראויה בסמרקנד, הקים מוסדות תורה והכשיר בעלי תפקידים בקודש.

כשהחל לבדוק את הנעשה בתחום השחיטה - חשכו עיניו. רמת הידע של השוחטים הוותיקים הייתה ירודה. הרב ביקש להחזיר עטרה ליושנה ולשקם את הקהילה המפוארת והעתיקה, אבל היה ברור לו שהשוחטים לא יתלהבו מיוזמותיו.

הרב נאלץ לפרסם הודעה חד-משמעית שזעזעה את הקהילה: "אין לקנות בשר מהשוחטים - הכול טרף ואסור באכילה". הוא הוסיף ופסק: "על כולם להכשיר את כלי המטבח, מפני שהם בלעו טריפות!".

באותה עת החל הרב אליעזרוב להכשיר שוחטים חדשים. הוא לימדם הלכות שחיטה, בחן את ידיעותיהם, ואף ערך במיוחד בעבורם חוברות ובהן קיצורי הלכות שחיטה ובדיקה.

השוחטים הוותיקים הקימו קול מחאה, ואף שיגרו מכתבי תלונה כנגד הרב אליעזרוב לרבני אוזבקיסטן. התרסתם הגיעה עד לראשון לציון, הרב הספרדי לארץ ישראל, הרב יעקב-שאול אלישר, ה'יש"א ברכה', והוא החזיר מכתב תמיכה מוחלט ברב אליעזרוב.

הרב אליעזרוב היה נחוש ונחרץ, ואט-אט התחולל המהפך. יותר ויותר שוחטים יראי שמיים החלו לתפוס את משרות השחיטה בעיר, והציבור פנה אליהם.

בלב השוחטים הוותיקים התפתחה משטמה עזה כלפי הרב אליעזרוב. במסותרים החלו חורשים מזימות להתנקם בו ולהדיחו מתפקידו.

השוחטים פנו אל האמיר - מושל המדינה - והתלוננו שאדם זר בא ממרחקים והוא מקפח את פרנסתם ברגל גסה. האמיר החליט לזמן את הרב אליעזרוב לחקירה. זה היה צעד הרה סכנות בעבור הרב, אך הוא הלך לארמונו של המושל בצעדים בטוחים.

ואז התחולל דבר פלא. כשראה האמיר את דמותו ההדורה של הרב אליעזרוב, קם מלוא קומתו, ניגש אל הרב וחיבקו בהערצה גדולה. "בראותי את פניך התמלאתי פליאה כיצד אנשים שפלים אלה טפלו עליך שקרים!", אמר, והוסיף: "עתה אכלא אותם מייד!".

הרב אליעזרוב הרצה לפני האמיר, בבוכרית רהוטה, על הלכות השחיטה היהודית ועל המשמעות הגדולה של המזון הכשר ביהדות. בסיום דבריו הפציר באמיר להימנע מלהעניש את רודפיו, ורק להזהירם לציית להוראותיו.

האמיר נענה לבקשה בהשתאות. מעודו לא נתקל בתופעה כזאת - אדם שהיה קרוב לעלילה שפלה מבקש רחמים על תוקפיו. הרב אליעזרוב לא שיער כי הרחמנות האצילית שלו תסכן אותו במידה חמורה הרבה יותר...

השוחטים האלימים לא התכוונו להרים ידיים. הם הוסיפו להפיל את חיתתם, בדרכים שונות, על מנהיגי הקהילה ועשיריה. הללו נאלצו להיכנע לא פעם לגחמותיהם ולדרישותיהם. ועם זה הרב אליעזרוב לא נרתע ולא נכנע. הוא הוסיף לנקוט יד תקיפה ולא התרשם מאיזמים והפחדות.

זה היה בח' בתמוז תרנ"ח. הרב אליעזרוב התארח בביתו של אחד מעשירי הקהילה לרגל יום השנה של אחד מקרוביו. לשולחן הוגש תבשיל מיוחד, ששיגר אחד השוחטים בעבור הרב אליעזרוב.

הרב סקר את התקרבות שהונחה לפניו. משהו במראה ובמרקם של הבשר הדליק נורה אדומה במוחו. חשד מטריד עלה בראשו. הוא הרחיק את המגש מעם פניו, והודיע למארחו כי הוא מסרב לטעום מהמאכל וביקש להביא למקום כלב.

הסעודה החגיגית נעצרה בבת אחת. כולם הביטו בסקרנות בנעשה. אל הבית הוכנס כלב, ועיניים רבות עקבו אחרי מעשיו של הרב אליעזרוב. הוא לקח מעט מן התבשיל, והניח בקערה לפני הכלב. זה רחרח קלות את התבשיל, ואז התנפל עליו ברעבתנות.

ופתאום, לתדהמת כולם, החל הכלב לחרחר ולהתפתל. בתוך רגעים אחדים קרס מת על רצפת הבית. הלם אחז בכל הנאספים. פניו של בעל הבית חוורו. עתה נחשף

פרצופם האמיתי של השוחטים המודחים - בני בליעל שאינם בוחלים אפילו בהרעלת הרב.

נס ההצלה של הרב אליעזרוב מניסיון ההתנקשות התפרסם במהירות בכל רחבי אוזבקיסטן. יהודים ושאינם יהודים העבירו מפה לאוזן את פרטי המעשה, וההערצה לרב גברה שבעתים. הוא זכה לכינוי "הבעל-שם-טוב של אוזבקיסטן", ומעמדו התבסס ללא עוררין.

הרב אליעזרוב ניצל את התמיכה הגדולה בו לתנופת פעילות. הקים תלמודי תורה, ישיבות, מקוואות ועוד. באותן שנים החל לקצור את פירות עמלו: דור חדש של תלמידי-חכמים החל לפאר את יהדות אוזבקיסטן ולתפוס את הנהגת הקהילות היהודיות. (על פי 'אדמו"רי חב"ד ויהדות בוכרה')

המלחמה עם היצר הרע

"כי תצא למלחמה על אויבך", פירש רש"י ז"ל במלחמת הרשות הכתוב מדבר, ויש לפרש בס"ד, שהמלחמה כאן היא בדברי הרשות, כי הנה ידוע שיש ג' חלקים, יש מצוה היתר/רשות ואיסור, אז בכל העניינים יש להלחם עם היצר שיהיה על פי רצונו יתברך שמו לעד, ובמיוחד בענייני הרשות שעל זה יש את המלחמה, כמו אכילה ושתייה ודיבור ומשא ומתן וכו' שבהכל יש ניצוצות קדושה, שצריך להעלותן, כי תצא למלחמה ראשי תיבות **כתל**, ששם שורה השכינה וזה בכתל שהוא ראשי תיבות כעפר לכל תהיה, כי אין השכינה שורה אלא מתוך ענוה. וזה סופי תיבות **איה** כי תמיד צריך לדרוש ולבקש איה מקום כבודו, בכל מחשבה דיבור ומעשה, ולא לעשות לכבוד עצמו כלל וגאווה ח"ו כמו שאמר רבינו ז"ל שיעקר היהדות הוא תמימות ופשיטות ולראות בכל דבר אם יש בו כבוד ה' - יעשהו אם לאו - לא יעשהו, וזהו "ונתנו ה' אלקיך בידך ושבת שביו" את השבי ששבתה הסטרא אחרא שהוא ניצוצות הקדושה כידוע.

ובמיוחד בענייני אכילה ושתייה כי כידוע מהזוהר הקדוש (פרשת עקב רעב). שאומר ששעת אכילה הוא שעת מלחמה, תצא הוא ראשי תיבות תאוה צורך ציוי איסור, כי שלושת הכללים האלו כלולים במילת תצא.

הצער שיש לנפש בקבר ועל שום מה

ועוד **כי תצא** בגימטריא **בשר חי** עם הכולל, כי אמר רבי יצחק קשה רימה (התולעת בקבר) למת כמחט בבשר החי (ברכות יח:): הדקירה שהאדם ידקר והצער שירגיש מהתולעים בקבר הוא כמו הכאב והצער שיש לאדם חי ממחט, וזה לא קל ופשוט בכלל, כי כידוע יש אלפי תולעים ולחשב כל רגע שנדקרים ולהכפיל את זה באלפים, זה צער איום ונורא שהנפש ששוכנת בקבר מרגישה, וכל זה על שלא נזהר בכשרות

וגם אכל בימות החול לתאבון ותאווה ולא לשום מצוה וקודשה ולשם שמים כמו שכתוב בספרים הקדושים.

אבל יש עצה לזה לאכול שאריות משבת קודש, ולזהר בקדושת האכילה והכשרות.

ולכן טוב ללמוד בספר שולחן הטהור לרבי אהרן ראטה זיע"א לדעת מה זה בכלל קדושת אכילה, וכן לברך בכוונה אמיתית על כל דבר, שעל ידי זה ינצל מרימה ותולעה (ספרים הקדושים).

אשת ראשי תיבות אד' שפתי תפתח והיא "אשת חיל אשה יראת ה' היא תתהלל", שהיא התפלה, שעל ידי התפלה מבררין הניצוצות הקדושה ואשת בגימטריא שבת עם הכולל, שבשבת כל העולמות מתעלן, ואכילת ותענוג שבת כולו קודש כולו אלקות, אשת יפת תואר זה הנשמה הבת מלך.

יש שם הוי"ה בכל דבר, השם יתברך מהווה הכל, פועל הכל, הוא המציאות היחידה והאמיתית שקיימת, והוא נמצא בכל מקום.

לפני האכילה: לקשר נשמתי לרבנונו של עולם, ולבקש שאתקשר ויושפע אור לנשמתי על ידי זו האכילה.

יתד שהכל תלוי בו - קדושת האכילה. באם האכילה בקדושה - אזי מסייע לשאר עבודת הקודש ואם ח"ו לאו - אזי מגשמו ומביאו לשאר תאוות גשמיות. וכל מה שהאדם מתקדש מלמטה - מקדשין אותו הרבה מלמעלה. והבן. "קדושים תהיו, כי קדוש אני". על כן לא לשמוע לכל מיני פתויי יצר הרע, שהוא מוריד לשאול תחתיות. ושומע לי ישכון בטח ושאנן מפחד רעה. שהנה הנני רואה שעמוד הקודשה הוא מתיקוני העולם הזה השפל, ועל כן לא לשמוע לכל עמלק הרשע ימ"ש שמקרר מעבודה קדושה זו, אדרבה להוסיף כח ואומץ, ואלהי היא בעזרי, ויושיעני מן כל תאוות וכיסופים של העולם הזה, נצח!

איך אנחנו יכולים לדעת שאנחנו באמת בני של הקב"ה

אמר הקב"ה: "ואנשי קודש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו" (שמות כב), וביאר רש"י ז"ל: "אם אתם קדושים ופרושים משיקוצי נבלות וטרפות, הרי אתם שלי, ואם לאו, אינכם שלי".

שלא תהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח

ורבי אליעזר פאפו זצ"ל (בפלא יועץ בג' מקומות, בערך בשר, טרף ושוחט עיין שם) הזהיר כי אכילת בשר היא סכנה עצומה, וטוב שלא לאכול בשר בהמה כלל, וכן כתב רבי אהרן ראטה זיע"א בספר שולחן הטהור, והרידב"ז זיע"א אמר שלא תהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח, וכן האדמו"ר מקאשוי זיע"א אמר שלא לאכול בשר בהמה עד ביאת המשיח!

וזה ידוע שבזמנינו, השחיטה היא תעשייתית, והכל עניין של כסף, ומתירים פגימות ולא מטריפים את הבשר אחרי הפגימה, ועוד ועוד וכך יוצא שרוב הבשר בעולם הוא נבילות וטריוט! (כאשר תשמעו בקו המידע 033081718 שולחה 02/03 או 077-261-9957, חייג עכשיו ותשרוד את -גוג ומגוג!)

אז צריך לזהר לא לאכול שום בשר בהמה כלל, ובשר עוף - לאכול רק משחיטה פרטית וקטנה, וגם היא צריכה שתהיה מוסמכת וכשרה.

אם אנחנו רוצים להיות שייכים להקב"ה חייבים לשמור על הכשרות בדקדוק!

אז צריך להתפלל הרבה להשם יתברך ששניצל ממאכלות אסורות בתכלית, בשלמות, ועל ידי זה נזכה לכל טוב בעולם הזה ובבא!

רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זצ"ל אמר (ליקוטי מוהר"ן ח"א, לו) כשישראל שומרים עצמם מטרפה עלי ידי זה יש להם פרנסה.

מקורות מספרים הקדושים על הכשרות

כמה צריך לזהר בכשרות

וכתב במסילת ישרים (פרק יא) הנה הוא איסור המאכלות, בין בענין הטריוט עצמו, בין בענין תערובותיהן, בין בענין בשר בחלב או חלב ודם וענין בישולי גוים, וענין געולי גויים, יין נסכם וסתם יינם. כל אלה הנקיות בהם צריך דקדוק גדול וצריך חיזוק, כי יש תאות הלב המתאוה במאכלים הטובים וחסרון הכיס באיסורי התערובות וכיוצא בזה. ופרטיהם רבים ככל דיניהם הידועים והמבוארים בספרי הפוסקים. והמקיל בהם במקום שאמרו להחמיר, אינו אלא משחית לנפשו. וכך אמרו בספרא (שמיני יב, ג) לא תטמאו בהם ונטמאתם במ (ויקרא יא, מג), אם מטמאים אתם במ, סופכם לטמא במ, והיינו, כי המאכלות האסורות מכניסים טומאה בלבו ובנפשו של אדם עד שקדושתו של המקום ברוך הוא מסתלקת ומתרחקת ממנו.

המאכלות אסורות מטמאים ממש את האדם ומסתלקת ממנו הדעת והשכל ונשאר בהמי וגם

והוא מה שאמרו בש"ס גם כן (יזמא לט, א) ונטמאתם במ (ויקרא יא, מג), אל תיקרי ונטמאתם, אלא ונטמתם, שהעבירה מטמטמת לבו של אדם, כי מסלקת ממנו הדיעה האמיתית ורוח השכל שהקדוש ברוך הוא נותן לחסידים, כמו שאמר הכתוב (משלי ב, ו) כי ה' יתן חכמה, והנה הוא נשאר בהמי וחומרי משוקע בגסות העולם הזה. והמאכלות האסורות יתירות בזה על כל האיסורין, כיוון שהם נכנסים בגופו של האדם ממש ונעשים בשר מבשרו, וכדי להודיענו שלא הבהמות הטמאות או השקצים בלבד הם הטמאים אלא גם הטריפות שבמין הכשר עצמו הם בכלל טומאה, אמר הכתוב (ויקרא יא, מז) להבדיל בין הטמא ובין הטהור, ובא הפירוש לרבותינו זכרונם לברכה (ספרא שמיני י, ז) אין צריך לומר בין חמור לפרה, למה נאמר בין הטמא ובין הטהור? בין טמאה לך ובין טהורה לך, בין נשחט רובו של קנה, לנשחט חציו. וכמה בין רובו לחציו? מלא השערה, עד כאן לשונם. ואמרו לשון זה בסיום מאמרם: וכמה בין רובו וכו', להראות כמה נפלא כח המצוה, שחוט השערה מבדיל בין טומאה לטהרה ממש.

אם היו מציעים לך ספק רעל, האם היית אוכל בלי חששות?

והנה מי שיש לו מוח בקדקדו, יחשוב איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש, ואפילו חששא קטנה? ודאי שלא יקל. ואם יקל, לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור אף איסור המאכל כבר בארנו, שהוא ארס ממש ללב ולנפש. אם כן מי איפוא יהיה המיקל במקום חששא של איסור אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר (משלי כג, ב) ושמות סכין בלועיך אם בעל נפש אתה. עכ"ל

עוד התעוררו נא בעניין אכילת בשר ועוף ממיני שחיטות המצויים בשוק, כי רובו ככולו ספק טרף, והנפש מטמטמת ומתבהמת באכילת בשר נבילות וטריפות, ומתדבקים באדם רוחות רשעים ר"ל, ודמו נעכר ומתגברת נפש הבהמית שבאדם להחטיאו בתאוות זנות, במחלוקות ושנאת חינם!

משרד הבריאות בארצות הברית ובכל העולם כותבים 94% אחוז מחלת הסרטן בא מהבשר בהמה

עכשיו אני רוצה לשאול עוד שאלה גדולה אם כל כך מפחדים על הסרטן של הסיגריות - אז על הבשר בהמה, משרד הבריאות בארצות הברית ובכל העולם כותבים 94% אחוז מחלת הסרטן בא מהבשר בהמה, אז למה אתם לא מפחדים מהסכנה הגדולה והנוראה של 94% אחוז שמתים מזה מאות אלפים בגלל הסרטן, ונשאלת

השאלה למה גדולי ישראל לא מעוררים על זה ואיך נותנים הכשר על זה, זה סכנה נוראה הכי בעולם, 94% מתים מזה!!!

בווילנא היו 300 יהודים שיודעים כל הש"ס בבלי ירושלמי ושולחן ערוך בעל פה? ואכלו כל השנים חלב

הלימוד זכות על גדולי ישראל שהם לא יודעים את המסמכים והמציאות על זה, הם בתוך המסכתות ולא יודעים. היה סיפור עם רבינו הגר"א זיע"א שמובא בספר לחם שערים שיצא בוויילנא, שבא מנקר ואמר שכל ווילנא אוכלים חלב כל השנים! והגר"א שאל אותו איך יכול להיות יש לנו 300 יהודים שיודעים כל הש"ס בבלי ירושלמי ושולחן ערוך בעל פה?

ענה לו המנקר המומחה: אם כך שיש לכם כאלה תלמידי חכמים? תן לי 10 תלמידי חכמים שיודעים ש"ס ואני אלמד אותם.

ונתן לו 10 ואחד היה אח של הגר"א, ואחרי כמה שבועות שישבו ביחד, הוציאו פסק שכל העיר אכלו חלב, והגרא ניצל כי אכל רק פרוסת לחם וכוס מים כל החיים, ובגלל זה קראו לו הגאון החסיד, איפה החסידים של היום??? שלא מדברים שיש בעיה עם השחיטה בדיקה והניקור ועוד כמו שמרן הרב עובדיה יוסף זיע"א צעק שאוכלים טריפות וגם כן להבחיל"ח הגאון הצדיק רב בני ברק הרב לאנדא שליט"א אמר בכנס שכל העולם אוכלים טריפות ככה זה הולך. ואני לא מדבר על הכשרות, זה לא העניין שלנו עכשיו, העניין שלנו הסכנה של מחלת הסרטן רח"ל, שהטוענים שהסיגריה הוא הגורם למחלת סרטן, אני מסכים איתם, ושלא יעשנו, ומי שכן מעשן יש לו על מי לסמוך, אבל עם הבשר? כל אחד יודע שיש 94% סרטן וזה הורג את כולם, אז איך הוא מסכן את כולם? ובהדסה אמר המנהל המחלקה שמחלת הסרטן זה מחלה של חרדים, האם זה לא חילול ה' שחילוני צריך להגיד על חרדים שהם חולי סרטן? מאיפה זה בא? התגלה הסוד? יש שני דברים שגורמים מחלת הסרטן הפאה הנכרית של עבודה זרה, אגב ידוע שמרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א אמר לא לאכול בשר רק משחיטה קטנה חבורה, ואם קנה מהשחיטה הרגילה צריך להגעיל את הכלים.

בואו נראה כמה אנשים יתחילו לצעוק שזה סכנה והורג את היהודים, שיש 94% אחוז של סרטן שבא מהבהמה כי זה כרת, ואפילו על הסיגריה, כי על הסיגריה אמר ר' משה פיינשטיין זצ"ל שזה רק מיעוט שאינו מצוי ולא שייך על זה לפני עוור, אבל על הבשר שכולנו יודעים שזה 94% סרטן אז מי שלא מגלה לרבים שאסור לאכול את זה מטעם חמירתא סכנתא מאיסורא, אז הוא מחוייב בתוכחה וערבות, כל ישראל ערבים זה לזה.

איש ואשה מזרע ישראל כי ירצו להינקות מגאווה ופגם הנחש והברית, יפרישו עצמם בהפרשה גמורה מאכילת בשר בהמה ועוף מכל סוג ומכל הכשר ושחיטה, ראו

כי בשר השיקוצים של כל ההכשרים, רובו ככולו טרף, אסור באכילה, מטמא את נפש האוכל, ומביאו לפגמים נוראים.

סוד מתגלה כי מחלת הסרטן הפוגעת באנשים ונשים יראי ה' ושומרי תורה ע"י גידולים קשים ונוראים, ח"ו תמשיך ותיפגע באנשים נשים אם לא יעשו תשובה, ראו כי גידולים סרטניים באים מגידולים שמוגדל האדם את עצמו בגאווה ובהנאת עצמו באכילת בשר ועוף, ולא תועיל תורה ומצווה לכפר עוון ושורש גאוה, רק בתיקון פגם האכילה והלעיטה, בביעור הנגע הרע של אכילת בשרים ועופות.

חובת השעה לעורר ולהתעורר בענין אכילת בשר בהמות ועופות מכל סוגי ההכשרים, מוטלת החובה על כל אחד ואחת, איש ואשה זקן וקטן להימנע מאוד מאכילת בשר בהמה ועוף מסוגי השחיטות המצויות כיום, ומכל סוגי ההכשרים ללא יוצא מן הכלל, כי לא ימנע מכשולות נבילות וטריפות, וכפי שהעידו שוחטים יראי ה' שאחר שראו גודל המכשול, פרשו מתפקידם ולקחו על עצמם לעורר על נושא זה, ואל תאמר כי הנה אנשים גדולים וטובים ממני אוכלים בשר בהמה ועוף, כי מכשול גדול הוא בעם הקודש, וזה הגורם למחלת הסרטן המכה איש ואשה, כי מלבד איסור צער בעלי חיים הקיים היום ברוב בתי השחיטה בארץ, נכשלים בנבילות וטריפות, הן בצורת השחיטה התעשיתית, והן באופן גידול העופות, ועל כן יראה כל איש למנוע עצמו ובני ביתו מאכילת נבילות וטריפות, ובזכות זה ישמר מכל רע ובפרט מהמחלה הנוראה, וליבו יפתח להבין ולהעמיק בסודות התורה, כי האוכל נבילות וטריפות ליבו מיטמם, ויאכל בשר דגים שבהם לא מצוי המכשולות שהזכרנו, והמזהיר והנהיר ירבה שלומים כמי נהר, וה' לא ימנע ה' טוב להולכים בתמים.

אכילת האיסור גם בשוגג הוא מטמם ומטמא הנפש

כתב באור החיים הקדוש (פרשת שמיני ויקרא פרק יא) אומרו "ולא תטמאו" בהם אולי שיכוין לומר שצריכין ישראל להזהר לבל יכנסו לפיהם, אפילו בהיסח הדעת, כי ההפרש שבין השוגג למזיד במציאות זה, כשוגג כמזיד. כי התיעוב יעשה מעשהו בנפש אדם, אפילו בהיסח הדעת, אלא שישתנה הפגם במעשה מזיד תעשה נפשו שקץ, ובשוגג תטמא נפשו ותטמם, והוא אומרו "ולא תטמאו ונטמתם במ".

וזה לשון הפלא יועץ (ערך בשר) ובלאו הכי יותר טוב אם הוא באפשר לו לאכל לעולם בשר עוף, כי הוא נצול ממכשולות הרבה, ומי שאפשר לו להיות מתחסד עם קונו, לא יאכל בשר כי אם משבת לשבת ובימים שאין אומרים בהם תחנונים, שהרי כתב בספר חסד לאברהם וזה לשונו, דע, כי ענש חבוט הקבר אינו בא אלא בשביל השמחה שאדם שמח בזמן שאינו ראוי, ואין שמחה אלא בבשר ויין, וכל הימים המתרים בנפילת אפים אינם ימי שמחה ולכן אסור בהם אכילת בשר ושתית יין, אלא אם לקח בשר ויין לשם

שבת או שהם מותר (שאריות) של שבת מתירים, אבל בלאו הכי אסורים ונענש עליהם בחבוט הקבר, ע"כ.

ובערך טרף כתב: כמה גדולים דיני טרפות! אשרי איש ירא את ה', שיוכל לזהר שלא לאכל מבהמה שהורה בה חכם שהיא טרפה, אף על פי שרבה דרבה של הפוסקים מכשירים, למחש בעי. וזה החסידות עדיף טפי (זוהר) מכל מיני חסידות שבעולם כדכתיב (משלי כג ב) ושמות שכין בלעך אם בעל נפש אתה; כי מאד צריך לזהר מכל צד נדנוד אסור ולהחמיר בענין הנוגע באכילה ושתיה, כי כל עמל אדם לפיהו (קהלת ו ז), שאם יפגע באסור, נמצא הגוף גדל באסור ומשוי אנפשה חתיכא דאסורא, ורוח הטמאה היא שורה עליו, ואין דרך ומבוא לרוח קדשה שתשרה עליו, ומתוך כך מרעה אל רעה יוצא, ואינו יכול להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד ולכון ליראה ולאהבה את ה' הנכבד ולשמח בעדן חדוה, שמחה של מצוה, ולהתעצב בעדן עציבותא כדת מוה לעשות:

יזהר מאד באסור אכילה, כדי שלא יהא הגוף נבנה באסור, ושיברח מאה שערים של התר, כדי שלא יכנס באחד של אסור

וכבר ספר הרב החסיד של"ה, שכשנפטר מרבו שלמדו חכמה, שאל ממנו, שילמדנו ארחות חיים, שיוכה בהם לחיי העולם הבא. ואמר לו, שיוהר בשלשה דברים, שיתקדש מאד בשעת תשמיש בקדשה ובטהרה ומחשבות טהורות, כדי שלא יהא יסוד הולד רעוע ונבנה באסור חס ושלוה, שגורם לו שלא יוכל להשיג כל כך ארחות חיים, וכן שיוהר מאד באסור אכילה, כדי שלא יהא הגוף נבנה באסור, ושיברח מאה שערים של התר, כדי שלא יכנס באחד של אסור. ועל כגון זה אמרו (הולין מד, ב) איזהו תלמיד חכם, הרואה טרפה לעצמו, שאף על פי שהוא מקל לאחרים, יחמיר על עצמו לצאת ידי כל הדעות:

מנהג חסידים שלא אוכלים אלא רק בשר עוף

והנה בקשי יוכל להמצא בהמה, שתהא נקיה מכל דבר רע ושתהא כשרה אלבא דכלי עלמא, ומי יוכל לעמוד על המשמר על זה, לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף. אבל הדבר הקשה שצריך גם כן שיוכל לעשות גם את זאת שלא יסעד בבית אחר. אשרי אנוש יעשה זאת ויזהר בכל צד נדנוד אסור אכילה ושתיה, וזוכה לסיעתא דשמיא. ועקר המצוה הזאת מטלת על השוחטים ועל המורים יאחזמו רעד בבואם לבדק משום אסור טרפה, וילמדו חפוש מחפוש בבדיקת הראה ולדעת כל הדינים וכל הסברות, ויפחדו מאד ויראו מהאל, שלא להאכיל טרפות לישראל חס ושלוה, ובמקום ספקא ופלגתא ילכו לחמרא, ובפרט בממון עכו"ם לא יבקרו לכחא דהתרא. זוהי דרך ישרה: ע"כ

ובערך שוחט כתב: השוחטים יכולים לומר, בנפשנו נביא לחמנו (איכה ה ט) כי בכל האמנויות צריך להזהר שעל פת לחם לא יפשע גבר ולא יצא מן השורה, אבל השוחטים מלאכתם כבדה שצריך להרגיש בפגימה דקה מן הדקה וצריך דעת צלולה ומישבת, כי כמה פעמים אדם מעביר צפרנו על הסכין פעמים שלש ולא ימצא פגימה, ואל ארבעה ימצאנה, וחוזרת ונגלית, וצריך שיהא לו יראת שמים יתרה לדקדק מאד בבדיקת הסכין ובדיקת הראה.

ראוי להשליך את השוחט לכלבים

ויחרד האיש וילפת שלא להאכיל טרפות לישראל, כי עושה אלה הוא חטא רבים נשא וגדול עוונו מנשא וראוי להשליכו לכלבים, כיון שנטל את שלהם והאכיל את ישראל.

אכילת הבשר היא סכנה עצומה

ולפי גדל הזהירות שצריך ומעוט הישוב וההכנה שיש באיזה ערים, **אמינא** (אומר) דאכילת הבשר היא סכנה עצומה, והיא רעה גדולה אם נכשל באכילת אסור, שמתגדל הגוף באסור ונעשה גופו חתיכה דאסורא, ואיך יוכל להשיג ארחות חיים, סורו טמא קראו למו.

ואשרי מי שיוכל לעמוד ולהזהר שלא לאכול בשר כלל, או לפחות שלא לאכול כי אם בשר עוף

ואשרי מי שיוכל לעמוד ולהזהר שלא לאכול בשר כלל, או לפחות שלא לאכל כי אם בשר עוף, שיוכל להזהר לשחטו בישוב הדעת, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, ובפרט בדור יתום זה שרבו השוחטים בכפרים אשר אין יראת השם נגד פניהם ולא דעת ולא תבונה בהם לידע הדינים על ברין, ואינם יודעים לגע בספרים, רק מעט שלמדו קצת דינים בעל פה. והקולר תלוי בצואר השוחטים והמורים שנותנים כתב סמיכה בידם בלי בדיקה יפה יפה אם הם בקיאים ואם קדמה להם יראת חטא. טוב לגבר עובר ארח אשר הוא ירא את השם, אם אינו יכול לבדק את השוחט ולא קים לה בגוה. **ימשך ידו ולא יאכל משחיטתו**, כי רבה המכשלה בשוחטים כאלו. וכבר צוחו עלה קמאי ובתראי ואין תקנה עד שיתקן עולם במלכות שד"י. עד כאן לשונו הטהורה.

וזה לשון הגאון הקדוש רבי אהרן ראטה זצ"ל בספרו שולחן הטהור: "ואשרי לאלו היראי שמים שנוהרים שאינם אוכלים רק בשר עוף, ומזה יוצא מהרבה חששים. ומי שרוצה לקדש עצמו לפני בוראו נתיעצתי עם כמה שוחטים יראים, ואמרו לי לעצה טובה שלא לאכול רק בשר עוף. וזה עצה טובה לשמור נפשו מכמה מכשולים, כידוע ליודעים. וכל שכן בדורנו."

הסיבה לפגם הברית

ראו כי תחילת פגם הגאווה ופגם ברית קודש, בפגם האכילה, כי 'אכל אדם להנאתו ולתאוותו בשר בהמה ועוף, אף כי הבשר כשר בחותמות ובהשגחות של בדצ"ם למינהם סופו לפגום בבריתו הן במזיד והן בשוגג.

אפס כי לא יימצא שומר ברית האוכל מבשר בהמה ועוף בהכשרים המצויים כיום, איש ואשה מזרע ישראל כי ירצו להינקות מגאווה ופגם הנחש והברית, יפרישו עצמם בהפרשה גמורה מאכילת בשר בהמה ועוף מכל סוג ומכל הכשר ושחיטה, ראו כי בשר השיקוצים של כל ההכשרים, רובו ככולו טרף, אסור באכילה, מטמא את נפש האוכל, ומביאו לפגמים נוראים.

בא נתחיל למשך 40 יום ברציפות להפסיק לאכול בשר טרף

עוד התעוררו נא בעניין אכילת בשר ועוף ממיני שחיטות המצויים בשוק, כי רובו ככולו ספק טרף, והנפש מטמטמת ומתבהמת באכילת בשר נבילות וטריפות, ומתדבקים באדם רוחות רשעים ר"ל, ודמו נעכר ומתגברת נפש הבהמית שבאדם להחטיאו בתאוות, במחלוקות ושנאת חינם.

בעזרת ה' וברוך שמו לעולמי עולמים, נתחיל למשך ארבעים יום ברציפות לא להכניס אל פיו בשר ועוף מכל שחיטה ונקבל עזר וסיוע משמיים בכל עניין רוחני שיבקש.

לא יועיל לימוד ועסק התורה להינצל מקליפת זנות וישמעאל, כי סגולת תבלין התורה נאמרה בעוסק תורה לשמה, כדי להעשות מרכבה לשכינה, לדעת סוד קונו, וסוד זה נשכח מעם הקודש, ועל מה חרבה הארץ על שלא בירכו בתורה תחילה היינו לקשר ולידע מתוך התורה את נותן התורה.

לא תועיל תפילה - להציל מקליפת הזנות ותאוות דמיים הרעים, כי סוד התפילה הוא דע לפני מי אתה עומד, וידיעה וכוונת הלב חסרה.

לא יועיל גמילות חסדים להציל מקליפת תאוות וזנות, כי שורש גמילות חסדים ותאוות מיסוד אהבה וחסד, ואין היודע להגביל אהבתו מלבד היודע את קונו.

מה יעשה האדם ולא יחטא במחשבה דיבור ומעשה, בקליפת זנות, בפגם הברית ובמראות אסורות???

כי יפריש אדם עצמו מאכילת בשר ועוף מכל סוג ומכל שחיטה, גם בשבתות וימים טובים, כי לרוב לא תימצא שחיטה כשרה, בשחיטות המצויות כיום, ואכילת עופות ובהמות מהשחיטות המצויות כיום, משחיתות את הנפש, מונעות לקבל אורו של משיח המתנוצץ בעולם כולו.

אוי להם לכסילים הנמשכים אחר יצרם באכילת בשר ועוף, כי טמטמו ליבם נפשם ורוחם בבשר נבילות, העכירו דמם בדם טריפות, סרחונם כסרחון נבילה וטריפה, ותיקונם קשה.

עוד חטאו: כי לרוב: נשמות רשעים מתגלגלות בבהמות ועופות, ונשמות צדיקים מתגלגלות בדגים כשרים, ותיקון הבהמות ועופות, ע"י שחיטה כשרה, ואכילה בכוונה הנכונה, והנה בשר ועוף הנשחט שלא כראוי או שנאכל שלא כראוי, חלקי רוח הרשע דבקים בנפשו ורוחו של האדם, ונפשו מטמטמת יותר, ונכשל בתאוה דזנות, במחשבה דיבור ומעשה, לרצונו ולאונסו, עד כי נעלם ממנו אור משיח, על זה דווה כל לב בהיכשל עם הקודש באכילת נבילות וטריפות, בטיטום ליבם, ואטימות שכלם, לעבודת הוי"ה ברוך הוא.

איש הירא לנפשו ונפש משפחתו יעורר עצמו, יגמול עצמו מאכילת בשר בהמה ועוף, ישפוך נפשו לפני הוי"ה חנון המרבה לסלוח במחילה סליחה וכפרה, ובכוח תשובתו להשיב כלל מעשיו לבורא עולם - יזכה להשיב כל ניצוצות קדושה אשר נפלו, למקומם במקום הקודש, ויזעק לגילוי משיח ישראל וילומד הזוהר הקדוש, ויזכה לסייע גדול בהתגברו על קליפת זנות ופגם ברית הלשון והברית.

אזהרה

חומרת חטא מאכלות אסורות:

בו 'בואר גודל הפגמים והעונשים שבאים על האדם האוכל מאכלות אסורות

רוב אפיקורסות רח"ל מתנוצץ באדם על ידי אכילת נבילות וטריפות, (תורת משה פרשת קדושים). 2.. מאכלות אסורות פוגם אפילו בשוגג, אלא שיתשנה הפגם דבמזיד תעשה נפשו שקץ, ובשוגג תטמטם נפשו ונטמאת (אור החיים הקדוש פרשת שמיני). 3. אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבילות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי (רש"י משפטים ל'). 4. אין עבירה גדולה כל כך כמאכלות אסורות שמזה יצאו מדינות שלימות לתרבות רעה - שלשה וחצי מיליון

נפשות עבור שוחטים קלים. (שו"ת דברי חיים סימן ז'). 5. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). 6. וצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). 7. אוי להם ואי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגועל, כי הקב"ה גועלו בעולם הזה

ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א). 8. מדבק נפשו בסטארא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטומאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). 9. נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). 10. נכנס בו מחשבת כפירה ומינות (רמב"ם). 11. הבנים יוצאים לתרבות רעה ח"ו (אגרא דפרקא אות קכ"ו). 23. מכניס טומאה בלבו ובנפשו של אדם (מסילת ישרים). 13. למה משיח לא בא בשנת הכת"ר? - תשובה! עבור שוחטים קלים, (דרך הנשר, שמרו משפט). 14. כל האוכל מאכלות אסורות מעכב ביאת משיח צדקינו - מי החרیب את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו? - מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? עבור שוחטים שמאכילים נבילות וטריפות (ברית מטה משה על הגדה של פסח) 15. אין לו טהרה עולמית ומאבד חלק עולם הזה ועולם הבא (יש שכר עמוד מ"ב). 16. נעשה מין ורשע (האריז"ל). 17. מליון יהודים נהרגו בשנת ת"ח עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק קב). 18. 19. שבע מאות אלף יהודים יצאו מן הדת עבור שנתפטמו במאכלות אסורות (דגל מחנה אפרים פ' עקב) 20. הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטה (ברכת אברהם). 21. אכילת נבילות וטריפות חמור יותר מחילול שבת קודש (חפץ חיים). 22. רואים אנו מכל זה גם כן דהמכשול במאכלות אסורות מביא את האדם לידי מינות ועבודה זרה רח"ל, והוא כדברי זקני הרה"ק מאפטא זי"ע שאמר לאיש ההוא שאם לא אכל בנו חמץ בפסח אפשר להושיעו, כי בזה תלוי כל ענין חטא עבודה זרה, דאם אכל חמץ בפסח ח"ו אין לו הזכות ואפשריות להנצל מחטא עבודה זרה, מה שאין כן אם ניצול מאיסור חמץ. 24. בעולם העליון יצטרך לעבור ניתוח על כל איבר ואיבר וגיד וגיד להוציא את כל המאכלות האסורות מבשרו, וזה כואב מאד (החפץ חיים זיע"א, נדחי ישראל). 25. בעולם העליון יעקרו לו את כל השינים אחת אחת (עדיות מוות קלני) 26. דע כי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין איסור להיתר, ואפילו אינו איסור מפורש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. עונשו שלאחר מותו בא הממונה על חיבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכריסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באיסור בשר בחלב שהוא עון חמור (אור צדיקים פרק י"ט).

קבלה מן הנביאים: "מלחמה הנוראה שבעולם, שלא היתה כמותה,

תהיה ממש לפני שערי ירושלים - ולא ישארו רק קדושים!!!"

כתב הרד"ק זיע"א (יואל גה) שבגוג ומגוג ישרדו רק הקדושים ויראי ה' באמת.

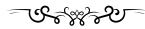
וכך כתוב בספר אבות על בנינים (לרבי שאול בראך זיע"א) בהקדמה: וְאִין זֶה פְּרוּשׁ מְסַבְּרָא, רק קְבֵלָה מְקַבֵּלֵת אֲצֵלֶם מִן הַנְּבִיאִים, שֶׁהַמְּלַחְמָה הַנּוֹרָאָה בְּיוֹתֵר שֶׁהִיְתָה בְּעוֹלָם תְּהִיָּה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם, בְּהַ יִתְקַבְּצוּ כָּל הָאֲמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֶחָד מֵהֶן לֹא יִגְעֵד, בְּצַד אֶחָד כָּל הָאֲמוֹת הַמְּחִזְזִיקוֹת דָּת נּוֹצְרִית, וּבְצַד אֶחָד כָּל הָאֲמוֹת שְׂאִינָן מֵאֲמִינוֹת בְּדַת זֶה,

ומקבל שמות שרי הצבא מפל צד ואיזו אמה הנוצחת. ועל מלחמה זו נבא בלעם באומר "אוי מי יחיה משומו אל", שיבואו האמות שבשקם שם אל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים במלאכים, ועל זה נאמר (ישעיה ד, ג') "הנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים. עכ"ל

לכן אם נשמור על הכשרות - נזכה להגאל בקרוב ברחמים!

הקדוש ברוך הוא יזכה אותנו לעובדו ולדבקה בו, ולהצילנו ממינת סמא"ל השוחט בסכין פגום, ולהאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים כדי לקיים כל מצות שבתורה. אמן נצח סלה ועד.

שבט מוסר פרשת בהעלותך

פרק ל"ז

להיכל הקודש ולצאת, אלא שצוהו לשמור עצמו לבל יכניס טמאים בפנים ואל יוציא טהורים בחוץ על ידי ביאות האסורות ומאכלות האסורות וכל האברים המוציאים הטהרות ממחיצתן. הוא שאמר (ויקרא י"ט) קדושים תהיו כי קדוש אני, וכתוב (ויקרא כ') ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף. והוא שצוה לאדם הראשון לעבוד ולשמור את גן אלוקים שנאמר (בראשית ג') לעבדה ולשמרה.

ג. בוא וראה והבן, כמה יפה כחו של אדם בקיום מצותיו וכמה הורע כחו בעשותו עבירה ואפילו כחוט השערה, ולפי שהצדיק הוא רגלי מרכבות עליונות, על כן יש בו כח לצאת ולבא.

ד. ובאמת בני! כל הכתות החיצוניות הטמאים השוכנים בחוץ, ורואים ומשיגים מבחוץ מעלת היכל פנימי ומעדניו ותענוגיו ותפארתו וכבודו, ואינן יכולים ליכנס שם בשום צד ואופן, על כן משתוקקים ונכספים לידבק בצדיקים, ואינן יכולים רק בעשותם עבירה מעין אותו דבר שהם

בו יבואר כמה אזהרות לשוחט, ומעלת השוחט שהוא ירא אלוקים וסר מרע, גם יבואר בו שהזהירות מומאכלות הוא מיסודי הדת, ועם הארץ אסור לאכול בשר א. ישמעו השוחטים ויאזינו הבודקים השייכים להם. ולבא לענין נקדים מה שכתוב בספר הקנה ממעלותם של ישראל מכל אומה ולשון, דלכן הקדישנו והבדילנו מכל המאכלות האסורות לבל נטמא נפשנו. ואחר כך נזכיר מענין השוחטים.

קדושים תהיו כי קדוש אני, ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף

ב. וזה לשונו: דע בני, כל הכתות החיצוניים רואים יופי ההיכלות הפנימים והמעדנים והכתרים ונחלי אפרסמון וששון ושמחה, ומתאווים ליכנס ולהדבק בהיכלי עונג הפנימיים, כי כל מיני שמחות ותענוגים וכל מעדנים ומיני כבוד, כלם הם בפנים, ובחוץ אין נמצאים רק עצמות וקליפים, ואין רשאים ליכנס בפנים ולצאת לחוץ. וצדיקים הם חלק ה', משוכלל בכל הדברים העליונים והתחתונים, ונתן לו השם רשות לבא

שמכלה ואוכל כמוהו, אך החוטא לא יכלה אחרים מכל בעלי חיים. והאיר בזה עינינו אדם הראשון, כי בהיותו צורה קדושה דומה ליוצרו, המלאכים משמשים לו וצולין לו בשר שהיו נמסרים בידו להעלותם, כי אדם גדול מהם ומעלתו רבה, ואחר שחטא, הנה כבהמה נדמה, הוא שנאמר (תהלים מ"ט) אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו, כי אחרי שהוא והבהמה אחד ושויים, למה יהרוג מין את מינו? קול דמי אחיך צועקים אלי, ושופך דמו שלא כדין, כי אינו ראוי בזה. לכן אמר שלא לאכול הבשר אחר שחטא פן יוסיף על חטאתו פשע.

מי יודע אם לא למחר יתחלפו הצורות ותהיה אתה בהמה או טומאה רצוצה, כי דנת שלא ברחמנות

ח. והנה דברים קל וחומר אם אדם הראשון, יציר ראשון, והביט מסוף העולם עד סופו, והראה לו הקדוש ברוך הוא דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו דור דור ומנהיגיו, ודבר עם השם. ועם כל זה בעבור שחטא אף כי שב בתשובה הקדוש ברוך הוא המשילו כבהמה ואסר לו הבשר, קל וחומר מי שלא היה לו כל מעלות של אדם הראשון ואדרבה הוא עז פנים, וכל חוטא בחוץ בגזל וחמס ומורד בשם ובמצותיו, תשובתו אינה תשובה, משום שאם ישוב יתחרט

רוצים, והם משתדלים תמיד להכשיל לצדיקים בעבירה כדי שיימצאו מקום לידבק בהם, וכשהם עוברים עבירה אז הם נדבקים בו ונכנסים עמו בהיכל הקדש, וכל זה בעבור שאינן יכולים לכנס אלא על ידי צדיקים. וזהו שאמר (דברים ל') ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע, ותבין מדרך אדם הראשון שהניחו בגן עדן וצוהו שלא להוציא טהורים לחוץ, ולא יכניס טמאים בפנים, ולא יערב טהורים עם טמאים לא במעשה ולא בדבור ולא במאכל ולא במשתה ונתגלגל הענין וטמא היכל הקודש הפנימי.

ה. והנה מה שהיה תחלה בכלל טוב ובכלל ברכה, נתקלל בו ונדבקה בו הקללה, ועל ידי ששנתה יין הנקרא חמת תנינים יינם טמא עליונים ותחתונים.

אדם הראשון, המלאכים משמשים לו וצולין לו בשר שהיו נמסרים בידו להעלותם, ואחר שחטא, הנה כבהמה נדמה, כי אחרי שהוא והבהמה אחד ושויים, למה יהרוג מין את מינו?

ו. ודע כי כל הנבראים שביבשה הנאכלים אינן כלים ונאכלים רק לצדיקים שאימתם מוטלת על כל הבהמות ועל כל העופות, ומי הוא הצדיק? מי שצלו טהור ונקי, וכלם יראים ממנו כדניאל בגוב אריות הוא

חתימה או סימן אין לטומאה רשות לחול שם. הוא שנאמר גבי יעקב (בראשית מ"ט ל"ג) ויאסוף רגליו אל המטה, כדי שלא ישאר אבר מאבריו בהפקר ויחולו שם, ונמצא הוסיף טומאה על גיד הנשה. כי אם הבשר בלא סימן וחתימה שלטי ביה, דהוי כהפקר. ועל כן האשמדאי הוה חתים באר מים שלו כי חשש מרוב טומאה, עיין שם באורך.

לא הותר לאכול בשר רק לצדיק וצלם אלקים על פניו

כלל העולה, שלא הותר בשר רק למי שהוא צדיק דצלם אלוקים על פניו. ושר העוף והבהמה מתיירא ממנו. ולכן אחר שחטאו ישראל בארץ וגלו, כל החיות מתגרות בהם עד שנסתלקו מדמות עליון, שעל אותו הדמות אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ט') ומוראכם וחתכם יהי, ושבו כבהמות נדמו, באו רז"ל שהם צדיקים גמורים, והרמיזו בדבריהם שאין לאכול בשר, והוא אומרם (פסחים מ"ט) עם הארץ אסור לאכול בשר. ואף על פי שאמרו רז"ל (ברכות מ"ז) מי שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים, הרי הוא עם הארץ, אפילו הכי גבי אכילת בשר, אפילו למד ספרא וספרי וכולהו תלמודא, עם הארץ הוא לגבי אדם הראשון, ועל שנחלש צלו ונמשל כבהמה, נאסר לו.

וישוב ויבעט לא יום ולא יומים, אלא בכל יום פעמים, לא זו אף זו ואין צריך לומר זו, כי שבע תועבות בלבו - שאין לו לכלות ולאכול כל אשר נשמה באפו, ואפילו שזה צורתו אדם וזה צורתו בהמה, - מי יודע אם לא למחר יתחלפו הצורות ותהיה אתה בהמה או טומאה רצוצה, כי דנת שלא ברחמנות.

בשר שנעלם מן העין

ודע בני שגם לצדיקים לא הותר הבשר ההיא, רק בשמירה מעליא, שאם נעלם מן העין ואפילו בשלחנו, אין לאוכלה. וראיה ממה דשאל התם (חולין צ"ה) ואלא רב היכי אכל בשרא ומשיב: אי בעית אימא, ולא מעלים עינא מניה וכו', וגם במעשה דרב הוה אזיל לכי רב חנן בר אבא חתניה, עיין שם, עד "לא אכל רב המנונא ההוא בשרא משום דאעלם מן העין".

בא וראה שגם הצדיקים היה להם צער גדול לאכול בשר. והכוונה: כי כחות הטומאה מבקשים לחול בגוף הצדיק על ידי ששולטים וחלין בבשר, כי בהפרד הנפש מהגוף כחות הטומאה חלין שם, כי האדם והבהמה שוין ושניהם צריכין שמירה מכחות הטומאה. הוא שאמרו מת צריך שמירה מכחות הטומאה, ועל הבשר אמרו: דילמא אחלופי מיחלף, ועל ידי

ימים, אם לא תביאם מעלתם להשחט גם הם כמותם. כי הבט וראה כמה הוא גדול רבינו הקדוש, ועל שלא חס באותו עגל ואמר לו לכך נוצרת נתיסר ביסוריך קשים, ותורתו לא הגינה עליו (ב"מ פ"ה), עד כאן לשונו לענינו ע"ש באורך נפלאות השם.

צריך השוחט להיות צדיק גמור, שלא יפגום צלם אלוקים, דאם לא נמצא שוחט בהמה לבהמה, ואם הוא בלתי טהור, אז אותה שחיטה נקרא מיתה משונה

העולה מזה שצריך השוחט להיות צדיק גמור, שלא יפגום צלם אלוקים, דאם לא כן נדמה לבהמה, ונמצא שוחט בהמה לבהמה. ונראה שעל זה מתרעם הנביא ישעיה בפסוק (ישעי' ס"ו) שוחט השור מכה איש, דכיון שהיו בלתי הגונים, נמצא דכל שהיה שוחט השור כאלו מכה איש ממש, משום דאין הפרש ממנו לשור, כיון שאין בשוחט נשמה טהורה, כי מותר אדם מהבהמה אין לבד הנשמה הטהורה וכו', ובלתי נשמה טהורה האדם והבהמה שוין, ולמה ישחט זה לזה, שנמצא ששוחט איש כמוהו בלתי נשמה טהורה. וכיון דכשהשוחט בלתי טהור הוא, אז אותה שחיטה נקרא לבהמה מיתה משונה, מה שאין כן בהיותו צדיק והגון, שנקראת תיקון כי על ידי השחיטה בהכשר על ידי צדיק

אוי לכם עמי הארצות, וגם לומדי המצות בלא עיקר ידיעתם ומקילין בהם, ואינכם נלאים לחזור ולהחמיר אפילו כחוט השערה, ע"ש יותר באורך.

משה נצטווה על פה בכל דיני שחיטה, כמו שכתוב ושחטתם בזה ואכלתם

וגם אמר (דברים י"ב) וזבחת מבקרך ומצאנך כאשר צויתך, ונתעוררו חז"ל לומר שנצטוה משה על פה בכל דיני שחיטה, ועל כן אמר שאול (ש"א י"ד) ושחטתם בזה ואכלתם ונראה שציום על פה.

השוחט האכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות

ועתה בני, שמע מה עושים בני השחיטה: לוקחים הסכין ביד רמה, ועומדים על הבהמה בקומה זקופה, והבהמה מוטה ובוכה ומוסרת עצמה, כי אין כח בידה ואותו אכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ובהדיוטים, ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות, ואחר כך רואה המנות הנתונות לו ושמח בהם, ואשתו מקבלתם בסבר פנים יפות ומתיהרת בשכנות, ראו מעלתנו ומעלת הרב הגדול סמא"ל. כה יחיו וכה יאריכו

אם יכופר העון הזה לכם עד תמיתון. מתרעם על הרשעים, שבששון ובשמחת לבם בעבירות היו שוחטים בשר ושותים יין להרבות תאות המשגל. וכיון שכן היו הורגים הבקר הריגה ממש, ושוהטים הצאן שחיטה דרך נקימה, כרשע זה השוחט את חברו דרך נקימה. ולרמוז על זה, נקט לשון הריגה גבי בקר, כמו שאמר: הרוג בקר, כדי שתבין דשחיטה גבי צאן אינו בהכשר, כי אם שחיטת נקימה בסכין פגום, ועושים כן באומנם: אכול ושתו כי מחר נמות, וכיון שאנו מעותדים למות, למה נחוש על מיתת הבהמה. ונגלה באזני ה' צבאות, אם יכופר העון הזה להם, ששחטו הבהמה דרך הריגה, ולא רחמו לתקנה עד ימותון הם במיתה זו, שיתגלגלו בבהמה ותהיה נהרגת, כדי שירגיש בצער שעשה, ואחר כך יכנס בבהמה אחרת ויתכפר בהכשר שחיטה.

מתקנת ועולה למדרגת בעל חי מדבר. ובפרט אם יש מגלגול בה איזה נפש שחטא. דזהו כוונת פסוק (ויקרא א') אדם כי יקריב מכם קרבן לה', כלומר אדם כי יקריב אותה בהמה שמקריב נעשה מכם, על ידי שמקריבם קרבן לה' שעולה למדרגת אדם.

או הכוונה, אומר הקדוש ברוך הוא טעם אומרו: אדם כי יקריב, כלומר, שצויתי על ענין הקרבן, משום שיש מגולגלים מכם בבהמה ובעוף, לכן אמרתי לקרבו, שעל ידי שחיטה בהכשר וכוונה מהכהן השוחט לה' מתקרב, וזהו קרבן לה', ומטעם זה אמרתי: מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם.

ובהפך זה מתרעם הנביא ישעיה (בסימן כ"ב) בפסוק: והנה ששון ושמחה הרוג בקר ושחוט צאן אכול בשר ושתות יין, אכול ושתו כי מחר נמות. ונגלה באזני ה' צבאות,

ולכן צריך כל שוחט לכויין בשחיטתו ולומר:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי בעל הרחמים כלם חפץ בתיקון כל נפש החוטאת לבלתי ידח, אף על פי שהרבה להכעיסך. ואם שולחה ברשת רגלה שתלכד בתוך גוף בהמה חיה או עוף שאני שוחט, שתתקן על ידי ברכה שברכתי על שחיטתה ועל ידי הכשר הסכין כאשר צוית לעשות. ואף על פי שאיני כדאי והגון שתתקן על ידי, קיום

דבריך שאני מקיים לברך ולשחוט בסכין מתוקן יתקן אותה להוציאה מכאן אם ישנה, ולהחזירה למדרגת אדם כבתחלה, כי אינך חפץ במות הרשע מיתה תכליתית, כי אם לבקש לה תקון לטהר אותה עד ישוב לעבדך ולקיים תורה ומצות, כדי להנחיל הגן עדן ולהרבות בשכרה. וכיון שכוונתך זו, רבון העולמים, אל תבט במעשי הרעים אם יש בי בשעה זו שאני שוחט, כדי שיהיה תקון זה נקרא על שמי, כדי לזכות את נשמותי שנתת בי, כדי שבעת שתצא ממני אל תצא ערומה מזכיות.

לכן מפיל אני תחנתי לפני כסא כבודך, שתעלים ותכסה חטאי ועונותי ופשעי בעת ובעונה הזאת, כדי שיתתקן על ידי איזה ניצוץ של קדושה, אם יש בבהמה או חיה או עוף שאני שוחט, כי בעל הרחמים אתה חפץ לזכות הנשמות. ברוך המטהר והמתקן ומזכה נפשות עמו ישראל.

הנפש שבעה. ועל זה חקרו הפילוסופים לידע סיבת הנפש בגוף, איך מתחברים על ידי האכילה, כי הנפש והנשמה לאו בת אכילה היא, ולא עלתה בידם לידע הסבה.

אמנם הרב האר"י זלה"ה פירש הפסוק (דברים ח') כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם וגו', כי אין לך דבר שאין בו צד קדושה, כשארז"ל (ב"ר פ"י) אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה, המכה בו ואומר לו גדל. הכוונה כח ההשפעה מכחו מלמעלה, כמ"ש (הושע ב') נאם ה' אענה את השמים

יכוון כל אדם כשאוכל איזה דבר, לכיון בברכתו כך כדי שיתתקן על ידו איזה ניצוץ המגולגלים

גם יכוון כל אדם כשאוכל איזה דבר לכיון בברכתו כך כדי שיתתקן על ידו איזה ניצוץ המגולגלים. וכתב החסיד הרב בעל שני לוחות הברית: כתב הראשית חכמה, כל האוכל מדברים המותרים, ואכילתו לשם שמים, שורה רוח צד הקדושה שבה, והיינו צדיק אוכל לשובע נפשו. כי לפי פשוטו קשה מאי לשובע נפשו, שהרי הנפש היא רוחנית?

אבל הענין שבאכילה עצמה יש צד קדושה, ומצד הקדושה ההיא

ואשר אינו ירא לכו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוין לכו במאד בבדיקתו. הלא תראה כי יבדוק האדם פעמים ושלוש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנו, כי הכין לכו באחרונה. ובבחינת חוש המשוש כפי כוונת הלב. (הג"ה. ועתה בעונותינו הרבים, בדור הזה יש ויש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהם עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל, ויש שאין להם כלל נדן לסכין שלהם, אלא מניחים כך אפילו שלא במקום מוצנע. והסכין צריך להיות חד וחלק, וזה על פי הרוב אינו חלק, אלא מגעתו כמגע ראש השבולת [שאינו חלק כל כך, עיין רש"י חולין (יז עמוד ב)]. ויש מדברים בשעת הבדיקה - בודאי בשעה שהם מדברים אין להם כוונה על הבדיקה, אלא מעבירין באצבע בהולכה והבאה במהירות בלי כוונה.

מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה"

ויש שוחטים ובודקים שהמה קלי הדעת ופושעים. וידוע שכל מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה" ואם אין מת עתה במגפה מתגלגל נשמתו שימות במגפה. וגם נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטרפות לישראל הוא גוזל ממה ששייך לכלבים, ועליו נאמר

והם יענו את הארץ. נמצא כל מאכל בעולם הוא מעורב מגוף ונפש המאכל. הנגלה הוא הגוף, וקדושת ההשפעה מלמעלה שמכה בו ואומר לו גדל זהו הנפש שלו. וכשהאוכל אוכלו, אז על ידי אכילה נשאר גוף ונפש מחוברים, כי הנפש נהנה מהנפש של המאכל, והגוף מהגוף. וזה שאמר הכתוב "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם", רוצה לומר לא על הלחם לבדו הנגלה לנו יחיה האדם זה אינו דאם כן מה תועלת לנפש הזה אלא כי על כל מוצא פי ה' רוצה לומר שיש למוצא הלחם פי ה' דהיינו ההשפעה שמכה בו ואומר לו שיצא לחוץ ויגדל, על זה יחיה האדם. לכן ראוי להחמיר האדם על עצמו באוכל עצמו שלא יהי צד איסור.

בעונותינו הרבים, בדור הזה יש הרבה מועמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהשוחטים עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל

והנה החומרות מצד הדין הם אלו: ראשית הוא דבר גדול מאד מחמת בדיקת הסכין של שחיטה. אף על גב שרבותינו ז"ל אמרו (חולין ג): רוב מצוין אצל שחיטה מומחין הן - יש מקומות שיש רבים מן העם נמצאין אצל שחיטה בלתי מומחין. ועוד ראינו במקצת מקומות כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא,

בנחת, כי סומכים על נפיחת הריאה, והם מאכילים טריפות, דודאי בכל סירכא גמורה אין נפוח עד כאן לשונו.

הרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ואם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, הם מאכילים טריפות לישראל

וכתב עוד בטורי זהב וזה לשונו: דמה שאנו נוהגים לבדוק בנפיחה ושמים רוק או מים על מקום הסירכא, וסומכין על זה להכשיר, היינו על ידי נפיחה, לפי שכבר עברה הסירכא על ידי משמוש, כמו שכתב בסעיף י"ג, ממילא לא היתה כאן סירכא כלל, בזה אנו מצריכין בדיקה לחומרא, דאם מבצבץ תהיה טריפה ואם לא תבצבץ כשר מצד הדין, כיון שאין כאן סירכא. ודלא כהרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ושמא אם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, והם מאכילים טריפות לישראל, דאם כן למה לן למעוך והמשמוש בסירכא יחתוך אותה בסכין ויראה אחר הבצבוץ, אלא ודאי דלא מהני להקל, דהבדיקה שלנו אינו אלא לחומרא. וזה מבואר וברור עד כאן לשונו.

אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי מאכילים טריפות לישראל **על** כן ראוי ונכון להודיע זה הדין על ברור לכל השוחטים ובודקים,

(שמות כ"ב) **לכלב תשליכון אותו**. על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל יסמוך על השחיטה של אלו השוחטים.

מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין

עוד שנית בענין משמוש בסירכות למעך בה שנוהגים העולם ונתפשט הנגע בהרבה מדינות וקהילות וממעבים אפילו בנסרך שלא כסדרן שהוא טריפות הנזכר בתלמוד. ובארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל היושבים במלכות ישמעאל כלם מטריפין ואינן ממעכין כלל הסירכות. ועל כן מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין. ולא תקנו בשר מהטבח עד שתדרשו אחר זה. (הגה"ה. כתב רמ"א בש"ע יו"ד סי' ל"ט סעיף י"ז וזה לשונו: כבר נהגו בכל מדינות אלו למעך, ומכל מקום צריך להיות הבודק ירא אלוקים שיודע לזהר למעך בנחת שלא ינתק בכח עד כאן לשונו).

וכתב ה"טז על זה, וראוי להזהיר השוחטים והבודקים שלא ימעכו כל כך בחזקה, אלא לגלגל בין האצבעות, וקצת בדרך המיעוץ. וראיתי עוד לקצת בודקים אינן נזהרים למעך

ורחמן מאד. וכששוחט איזה בהמה חיה ועוף יאמר בתחלת השחיטה התפלה של מעלה. וכיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת אם יש שם. ויראה בעצמו כאלו מה שעושה לשחוט הבהמה הוא לתועלתה להושיעה מצערה שיושבת בגוף בהמה, ואף על פי שמצערה עם השחיטה כוונתו לטוב לה, כרופא הזה שמצער לחולה בהקזות והרקות וכוונתו לרפאו מחוליו. ובהיות השוחט ירא אלוקים לבו יטהר, לכן כל זה ולתקן הנפש המגולגלת שם.

ויתפלל להקדוש ברוך הוא: יהי

רצון שיאכל בשר זה בדבר מצוה ובברכה כדי שישתלם תיקון הנפש אם נתגלגל בתוכה. וכן תראה כי ביעקב אבינו עליו השלום כששלח מנחה לעשו שהיה עובד עבודת גלולים, חשש על הבהמות שהיה מגולגל בהם איזה נפשות לשלחם לו פן יקריבם לעבודת גלולים, ונמצאים נאבדים. מה עשה: וילך שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו עזים מאתים וגו', הניח הבחירה ביד הבהמות שהבאות בידו מאליהם שלח לעשו, וזהו מן הבא בידו. משום דכל בהמה שיש בקרבה איזה נפש מגולגלת, אם רוצים לשולחה לדבר הרשות מפצרת

להסביר להם ולהבינם היטב, דמה שאנו נוהגים למעך ולמשמש, דאנו אומרים דמה שהלך על ידי מיעוץ ומשמוש בנחת לא הוי סירכא אלא רירין בעלמא. אבל אם היינו יודעים בודאי דהוי סירכא, לא מהני משמוש, כי אין סירכא בלא נקב. וקרום שעלה מחמת מכה בריאה לא הוי קרום. ואף על גב שהלך הסירכא על ידי משמוש ואינו מבצבץ, מכל מקום טריפה, אלא שאנו אומרים שלא היה סירכא מעולם אלא רירין, ומכל מקום צריך בדיקה לחומרא כדלעיל.

על כן אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי העושים כן מאכילים טריפות לישראל.

כל שוחט יזהר מאד, אם שוחט או בפני הבית ברחוב העיר או בבית שיש תינוקות שמטפים. שיזהר לראות מקודם שלא יהא שם צואה או טינוף. ואם יש שם צואה ילך אל תוך הבית מקום נקי ויברך הברכה ואחר כך ישחוט בחוץ. וצריך לזהר בזה עד מאוד. עד כאן לשונו בעל ספר של"ה ז"ל.

כיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות, לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת

כלל העולה: צריך השוחט להיות תם וישר ירא אלוקים וסר מרע

מגולגלים, או שניהם פנויים מנפש אדם מקרבה, או אחד מעובר מנפש אדם והאחד לא.

גם זהו הטעם פרו של אליהו, שתקע רגליו בקרקע שלא לילך לעבודת גלולים, שהיה נפש מגולגל בקרבו כנודע. ולכן היה מכריחו הנפש שבקרבו מלילך פן יאבד, עד שדבר לו אליהו באזנו, שאדרכא מתקנת בזה, משום שכשם שמתקדש שם שמים על ידי חבריו כך על ידו, כאמרם ז"ל (יל"ש רמ"ז רי"ד) דכך אמר ליה.

וכפי זה מתיישב המאמר הנזכר, דקשה: איך יתכן שדבר אליהו באוזן הפר ונתפייס, וכי הפר בעל דברים דשומע ומבין, אלא שדבר עם הנפש המגולגלת בקרבה, המכריחו שלא תלך, וכיון שכן, דבר עם נפש אדם השומע ומבין.

והנה כיון דמלבד מה שצריך לכוין השוחט כנזכר, צריך גם כן האוכל בשר לכוין בברכתו לאכול, לתקן איזה ניצוץ שבה. ובא רמז אזהרה זו לשוחט ולאוכל הבשר בפרשת ראה דכתיב (דברים י"ב) רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר. וכתיב שם, כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלת בשר כי תאווה נפשך לאכול בשר בכל אות נפשך תאכל בשר. שהנה בפסוק ראשון הזכיר זביחה, תזבח ואכלת

שלא לילך, כי הנפש המגולגלת בקרבה מכריחה שלא תלך. ולכן יעקב אבינו עליו השלום לא הפציר ליקח בהמה בעל כרחה לשלוח, משום חשש זה, אלא ויקח מן הבא בידו מאליו עזים מאתים ותישים עשרים וגו'. ופירוש הכתוב הטעם: משום שהיה מנחה לעשו שהיה עובד עבודת גלולים, (ובחיבור על הפרשיות אשר לי הארכתי בזה).

בו יבואר סוד גדול בענין שני השעירים, ומה שדבר אליהו באזנו של הפר, שתקע רגליו בקרקע שלא לילך לעבודת גלולים, שהיה נפש מגולגל בקרבו כנודע

ומטעם זה נוכל לומר, שזהו היה ענין השני שעירים של יום הכפורים שהם על פי הגורל, איזה להשם ואיזה לעזאזל וגו', דמה צורך היה לגורל, יחלקו השנים כפי ראות עיני הכהן איזה מהן וכו'.? אלא שהיה חשש אם היה מגולגל בהם איזה נפש, ואם ילך לעזאזל תאבד, לכן צוה הקדוש ברוך הוא שיתחלקו בגורל ועל איזה מהם שיש בו נפש מגולגלת יעשה שיפול עליו הגורל לה' כדי שיתקן. ואין לומר אפשר שבשני השעירים יהי' נפש מגולגלת כל אחד, ואחד הולך לאבוד? דע שהקדוש ברוך הוא, דחושב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח, מגלגל שלא יעלה על ידם השני שעירים מהנפשית

טעם הבעל תשובה שלא יאכל בשר עד תשלום תשובתו לבד שבתות וימים טובים

וזהו טעם הבעל תשובה שלא יאכל בשר עד תשלום תשובתו לבד שבתות וימים טובים. משום שכיין עדיין אינו מתוקן מעונות שבידו אין בו כח לתקן לאחרים. אך בשבתות וימים טובים שמתלווה עמו קדושת הימים, ובפרט בשבתות שנוסף לו קדושת נשמה יתירה יאכל בשר, כי בכח התשובה יוכל לתקן, וזהו הרומז בפסוק בפרשת ויקרא, אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'. כלומר, יקריב הקרבן לרצונו לפני ה' כשם שרצונו שאם יתגלגל בבהמה, השוחט אותה יכוין לתקנה ולהקריב אותה לפני ה', כך הוא יקריב אותה בכוונה שאם יש איזה נפש מגולגל בבהמה זו שיקריב לפני ה'.

ורמז גם כן בפרשת אמור באומר (שמות כ"ב), וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו. הכוונה, לרצונכם שימצא מתקן אם יתגלגל נפשותם בבהמה, גם כן אתם תזבחו בזו הכוונה לתקן איזה נפש אם יש בבהמה שמביאים אותם לזבח לפני.

וצריך השוחט שיזהר במאד מאד שלא יניח הסכינים בלילה תחת מראשותיו פן הרגל לימודו ביום

בשר, ובפסוק שני אינו מזכיר זביחה, רק אכילה בלבד, לרמוז לזובח שהוא השוחט, בכל אות נפשך תזבח בכוונה לתקן איזה נפש אם נתגלגל בבהמה, שזהו עצמו בכל אות נפשך. שאם חס ושלום תתגלגל בבהמה על איזה עון, שיהיה השוחט מוכן לתקנה בשחיטתו. ויכוין שאתה מתאוה שימצא לנפשך שוחט ראוי והגון לתקנה, גם אתה עשה כך. ובפסוק שני שלא הזכיר זביחה רומז על האוכל הבשר, שיכוין בברכתו לתקן איזה ניצוץ אם יש בה, ולזה אמר, בכל אות נפשך תאכל בשר בשר, שאתה מתאוה בנפשך שאם תתגלגל בבהמה, שהאוכל מברשה יכוין באכילת בשרה לתקן, גם אתה עשה כך, על דרך ואהבת לרעך כמוך.

וזה יהיה טעם צווי הקרבנות - כדי שיתקנו כל ניצוצות של המגולגלים בבהמות : וזהו (ויקרא א' ב') אדם כי יקריב מכם, כלומר, מכם ממש מקריבים כנוזכר לעיל, וזהו תקריבו את קרבנכם, דהוה לו לומר מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו ודי. ואומרו את קרבנכם, אך למותר? אלא כיון לומר: אלי שאתם מקריבים מן הבהמה הם קרבנכם ממש, כלומר, קרבו מכם, מנפשתיכם המגולגלות בהן. (ובמדרש תלפיות אשר לי כתבתי טעמים הרבה על ענין הקרבן).

בהיותו שופך דם בהמה חיה ועוף, ועשה מצוה, וגם מקבל שכר על זה.

טוב שבטבחים שותפו של עמלק, מה עמלק אכזר אף זה אכזר

ויתנהג עצמו ברחמנות בכל דבר יותר מכל אדם, כדי להתגבר על מזלו המחייבו להיות אכזר. ובהיותו נוהג ברחמנות אין יכולים לומר עליו (קידושין פ"ב) טוב שבטבחים שותפו של עמלק כדפירשו חז"ל, מה עמלק אכזר אף זה אכזר, שהטבעיות המורה באומנתו הוא האכזריות.

ולכן כל - כך שהוא טוב וזריו לשחוט מורה באכזרי כעמלק, אך כיון שמרגיל עצמו במדת הרחמנות, גם כשישחט יהיה כמרחם באופן שלא יהיה מקום לדמותו לעמלק.

ואם נתנבלה איזה בהמה על ידו, ידאג ויצטער מאד בינו לבין עצמו, שמא איזה עון שבידו גרם לזה, ואפשר שהיה בבהמה איזה נפש מגולגלת וקלקלה בידו, וכמה צער מגיע לאותו נפש שהרגיש וסבל צער השחיטה בלי תקון, ואדרבא איבוד לה וצער אין כמוהו. לכן ראוי לו שיצטער הרבה כשיוצא תקלה מתחת ידו, מהטעם האמור, ויפשפש במעשיו

יבא לעשות בלילה לשוכבים אצלו חס ושלום. ושמעתי שאירע מעשה.

גם צריך השוחט שיזהר אחר שמשלים לשחוט שיחליף מלבושיו ולא יתפלל בהם, גם שלא ימאס בעיני הבריות, ובפרט בעיני אשתו ותקל בכבודו. ומביאתו זה לבעוט במצוה ולבזותה בעיניו חס ושלום. שהרי הכהנים בשעת הקרבן מלבושיהם אדומים וקצרים כדי שלא יטנפו בדם בשעת שחיטה, ואם יפול טפת דם בלבוש לא יראה הכתם כיון שהם אדומים, וזרועם מגולים, כדי שלא יטנף הבגד בהכניסו זרועו בתוך הבהמה, וכל זה לנוי המעשה, וגם כדי שלא יראה המצוה בזויה.

גם אם יחשוב השוחט בשעה ששוחט שור וכשב או עז, שאם נעשה בו כן על קידוש השם היה מקבל - נחשב לו מחשבה למעשה, דמחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה. וכמה מועיל מחשבה זו לתקן, אם יש ניצוץ של קדושה מגולגל באותה בהמה להעלותה מיד למדרגת אדם, כמו שהיה מקודם שנכנס כאן.

גם כיון שהשוחט הוא ממזל מאדים, יתן הודעה להקדוש ברוך הוא בכל יום שמתחיל לשחוט שנפל בחלק ישראל, להצילו מהיות שופך דמים, כחיוב מזלו להרוג נפש, וניצל

הקנה). אך בהיותו מכוין בכל הנזכר לא נקרא מוציא נפשות כי אם מתקן נפשות, ומכניסם למקומם.

וכמה מעלת השוחט שהוא ירא אלוקים וסר מרע, שמאכיל לישראל דבר טהרה, המזכך הנשמה ומשמחה בשבתות וימים טובים באוכלם בשר, כי אין שמחה אלא בבשר ויין כנודע. וזכות הרבים תלוי בו, והדבר בהפכו חס ושלום.

כמה מהרעה גורם השוחט שאין יראת אלוקים נגד עיניו, ופוגם בחמשה דברים שהיה חלדה דרסה הגרמה עיקור, כל צרות ישראל באים על ידו, חס ושלום

הבט וראה, כמה מהרעה גורם השוחט שאין יראת אלוקים נגד עיניו, ופוגם באחד מחמשה דברים. שהיה חלדה דרסה הגרמה עיקור. כתב בספר הקנה:

שהי"ה, עולה סמא"ל

שהי"ה במספר קטן עולה סמא"ל והכוונה, הפוגם בשהיה גורם התגברות כח לסמא"ל.

חלדה, עולה קטב מרירי

חלדה במספר קטן עם המלה עולה קטב מרירי. שהפוגם בחלדה גורם שישלוט קטב מרירי בעולם.

דרסה גימטריא עוזא שר מנגד על ישראל

דרסה במספר קטן: דרס עולה י"ב, וה' של דרסה מתחלף בצ' שהיא

ויתפלל לפני הקב"ה על צער הנפש ההיא אם היה בבהמה זו שקלקלה.

גם יתפלל בלבבו שאם יש ניצוץ קדושה שיתתקן על ידי הברכה באכלם אותה, דעיקר תיקונה עם ברכה שמברכים להקב"ה באוכלם אותה, ובפרט אם האוכלים תלמידי חכמים ויראת שמים, או בסעודות מצוה כסעודת ברית מילה וכדומה, (וכבר הזכרתי בפרקים דלעיל (עיין פרק י"ח) מעשה שהביא בעל ספר החרדים ז"ל צודק לענין זה, תראהו משם).

אם אין השוחט מכוין בכל הכוונות ותפלות אלו, נעשה שותפו של סמא"ל הרשע, שהוא המוציא נפשות האדם, והוא מוציא נפש של הבהמה, וסמא"ל טוב ממנו.

ויראה השוחט בעיני שכלו, איך מחויב בכל הכוונות ותפלות

אלו, דאם לא כן נעשה שותפו של סמא"ל הרשע, שהוא המוציא נפשות האדם, והוא מוציא נפש של הבהמה, וסמא"ל טוב ממנו. משום דסמא"ל גורם לפעמים שבראותו אדם שהגיע עת פקודתו מתודה להקב"ה אף על פי שהוא מנגדו שלא יתודה, מיהו אם לא שמע לעצתו קנה עולמו על ידו. מה שאין כן השוחט, שאם אינו ירא שמים ואין בו שום אחד מהתנאים הנזכרים, גורם בוודאי באיבוד כמה נפשות מגולגלות בבהמה חיה ועוף, ונחשב לו כאלו הורג נפש (כנזכר לעיל מספר

חלדה במספר קטן עולה משחית.
ראה החירוב היוצא מהפוגם
 בחמשה דברים אלו לעולם
 ולנפש המגולגלת בבהמה. שהרי
 המשחית שמתחלק בפגם השהיה
 משהה ומעכב שיבא לעולם, והנפש
 שמגולגלת בבהמה. המשחית של
 הפוגם בחלדה מחליד השפע מהנפש
 בהררי חשך ואפלה. משחית
 שמתחזק מהפוגם בהגרמה, שהוא
 אף, מכרית השפע מן הקדושה
 לסטרא - אחרא. המשחית שמתחזק
 מהפוגם בעיקור, שהוא חמה, מעקר
 ותולש השפע משורשו שבקדושה.
 וכן עושים בנפשות המגולגלות
 בבהמה כמדובר.

סוד נפלא על הפסוק, מבלתי יכולת ה'
 להביא את העם הזה אל הארץ, גבר
 השוחט סמא"ל וישחטם סמא"ל במדבר
אם כן, ראה גם ראה בנוק הגורם
 הפוגם בענין השחיטה, וישמעו
 השוחטים והבודקים ויחרדו ויאחו
 להם אימה ופחד ויקנו ענוה ויראת
 ה'. באופן שהחוטאים גורמים לתת
 כח לכוחות הטומאה המנגדות
 לשכינה.

וזוהו דקאמר משה להקב"ה בפרשת
 שלח לך, על פסוק מבלתי
 יכולת וגו' אל הארץ אשר נשבע להם
 וישחטם במדבר ועתה יגדל נא כח ה'
 כאשר דברת לאמר ה' ארך אפים ורב

במספר קטן ט', תן ט' על י"ב הם
 כ"א. גם דרסה עם ארבע אותיות של
 דרסה עולה כ"א. גימטריא עוזא שר
 מנגד על ישראל. הפוגם בדרסה נותן
 כח לשר זה.

הגרמה גימטריא חמור, קליפה קשה
 הגרמה במספר שוה עם המלה -
 גימטריא חמור קליפה קשה. הפוגם
 בהגרמה משליטה בעולם.

עיקור עולה "עזאל"

עיקור עם המלה במספר קטן עולה עזאל.
 והם חמשה מדרגות וכוחות
 הטומאה המנגדות לשכינה הפוגם
 בה' דברים נותן בהם כח חס
 ושלום, וגם שולטים על הנפשות
 המגולגלות בבהמה חיה, ועוף
 ומאבדים אותם.

ובספר צפנת פענח מכתבת יד כתב:
 שהיה במספר קטן עם ארבע אותיותיו
 עולה קצף.

דרסה במספר קטן עולה י"ז ועם ארבע
 אותיות עולה כ"א, כמספר חרון במספר
 קטן. עיקור במספר קטן עולה חמה.

הגרמה במספר קטן עולה אף כזה:
 האל"ף מתחלף בתי"ו, שתי"ו
 במספר קטן ד' והפא מתחלף בו,
 הרי עשרה, ושני אותיות של אף
 עצמן עולה ט', תן ט' על יו"ד הרי
 י"ט.

הגרמה במספר קטן עולה י"ט.

תשיבני ריקם רבון העולמים, מהתעניות וסיגופים שעשו לקבל, משום שאתה דברת לאמר - כבר דברת לי שהתשובה היא בדברים שנאמר קחו עמכם דברים ושובו אל ה', כי הכל גילה הקב"ה למשה כנודע וזהו כאשר דברת לאמר.

ויכולים לומר שגם כוון לומר בזה, כאשר דברת לי שהתשובה בדברים, אף שעתיד נביא אחר לאמר אותה, מכל מקום גלית לי גם כן שהתשובה בדברים אלו שייכות לרשעים, דלצדיקים מה צורך מהם? אם כן, אם לא תכפר להם, נמצא שעל מגן נקראת ארך אפים ורב חסד וגו', לכן סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך, ומה גם שכבר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ואין זה אלא כי אם שנהגת עמהם במדותיך אלו, בחסד ובאריכות אפים וכו', ואם כן, גם עתה נהוג עמהם כן, ואל תמית אותם על חטאם, פן יאמרו מבלתי יכולת ה' חס ושלום, וגבר כח סמא"ל וישחטם כדפרישית.

הקדוש ברוך הוא יזכה אותנו לעובדו ולדבקה בו, ולהצילנו ממיתת סמא"ל השוחט בסכין פגום, ולהאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים כדי לקיים כל מצות שבתורה. אמן נצח סלה ועד.

חסד נשא עון ופשע ועון, סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ונקדים לדקדק לבא לענין: מהו דנקט לשון שחיטה, וישחטם במדבר ולא קאמר וימיתם? ועוד מה מלת ועתה?.

גם להבין אומרו: כאשר דברת לאמר? ורש"י ז"ל פירש: שהדבור הוא, שה' ארך אפים לצדיקים ולרשעים.

גם להבין אומרו ה' ארך אפים? אמנם בהיות שכשישראל חוטאים מתגבר סמא"ל הרשע השוחט בסכין פגום כנודע, והמתים על ידו נקראים נבלה, כאמרם ז"ל בזהרה. לזה אמר משה רבינו עליו השלום, שהקדוש ברוך הוא מוכרח למחול להם, משום שיאמרו יושב הארץ, מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ, גבר סמא"ל וישחטם סמא"ל במדבר, ובפרט היות המדבר מקום שליטת החיצונים שימצאו מקום לסייע לדבורם: מבלתי יכולת ה' חס ושלום, שהרי כשנכנסו במדבר גבר סמא"ל וישחטם כמנהגו, ואומנתו לשחוט הבריות. ועתה יגדל נא כח ה', אין ועתה אלא תשובה, כאמרם ז"ל (בראשית רבה פרק כ"א) כלומר, על ידי תשובה שעשו ישראל, שכבר נתחרטו ממה שעשו, יגדל נא כח ה'. ואל

ספר רבי עקיבא אייגער

הספור הנזרא בעיר לאמזע

ספור נזרא שארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער זכותו תגן עלינו
ופסקו שהוא חשוב וחינוכי בכל הענינים הנוגעים לכשרות, והדברים חשובים
ואמורים מקטן ועד גדול לבחן זאת ולספר זאת לילדים הקטנים.
בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הגבאית עטל, לאחר שעות
ארכות שהמתינה בתור, היא נכנסה לגאון ופרצה בבכי, - מה קרה לה? תשעה בנים
יש לעטל הלומדים בישיבות, כלם ידועים פעלויים בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד
בשם משה נח, - שלדאבון הוריו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שורה אחת
מהגמרא. משה נח בן חמש עשרה, אך בלהבין חתיכת גמרא הוא כמו ילד בן שלש.

שער הכשרות

הסיפור עם הצדיק הקדוש רבי עקיבא אייגער זי"ע

הקדמה

היום כולם שולחים ילדיהם למשפחות שלהם, כמובן כולם צדיקים, אבל דבר אחד, שהם לא יודעים כי אצל המשפחות הכי הטובות צריך לברר איזה בשר עוף הם אוכלים, [כי הרבה אנשים מאמינים בעיניים עצומות וניהיים מכורים לכשרויות האלה, בצורה עיוורת, או ששמעו המלצות מאנשים אחרים], ואם אתם כן נזהרים בבית לאכול רק משחיטה כשירה, אבל למשפחה שאתם שולחים את הילדים שלכם, אפילו לאחים ואחיות שלכם, שאוכלים משחיטה שזה ממש נבילות וטריפות עם ההכשר שקוראים לזה בדצי"ם, למיניהם אבל האמת היא שהשחיטות האלה הם נבילות וטריפות [אני מוכן לתת 36.000 ש"ח מי שיראה לי שאני לא צודק - אני עשיתי ב"ה מחקר מקיף בארץ ובעולם וגם 1800 ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס לגבי הכשרות וכל השחיטות, ואני המומחה הכי הגדול.

ולכן כדאי לכם לשמוע למה שאני אומר לכם, ואם אתם לא רוצים שידונו אתכם אחרי 120 שנה בבית דין של מעלה בתור אוכלי נבילות וטריפות, ובתור מאכילי נבילות וטריפות לילדים שלכם התמימים שסומכים עליכם ולא יודעים שאתם הורסים להם את כל הרוחניות שלהם, תבינו את גודל האחריות שיש עליכם, וזה לא רק על עצמכם אלא על כל הדורות הבאים אחריכם, האם זה שווה את המחיר לאבד את כל העולם הבא, אחרי שעבדתם כל כך קשה ללמוד תורה וללמד ולגדל את הילדים בדרך הישרה.

תהיו חכמים, ותדעו שזאת היא ההזדמנות האחרונה לתקן את כל מה שצריך לתקן שאנחנו כבר בפתחי הגאולה].

אז רציתם לנוח לשלוח הילדים שלכם לקרובי משפחה הכל בסדר, אבל אם אוכלים שם נבילות וטריפות אפילו שבעל הבית המכניס אורח חושב באמת שזה טוב וכשר, אבל הסך הכל הוא, שצריכים לחשוב על זה לכל הפחות כמו שחושבים על קורונה, אם למשפחה יש קורונה הייתם שולחים את הילדים שלכם לשם?

בוודאי לא?

והקורונה זה רק בעולם הזה, ולאכול נבילות וטריפות זה דינים לעולם הנצח.

אז הדבר הראשון הוא לברר: לשאול איזה בשר המשפחה הזאת אוכלת?
ואם אתם רואים שזה נבילות וטריפות, אז אתם פשוט שוחטים הילדים
שלכם עם זה שאתם שולחים לשם, ולא מבררים.

ואם תבררו מה שהם אוכלים, ותגידו להם אני לא יכול לשלוח את הילדים
שלי עד שלכל הפחות יהיה כשר בדעיבד, כמו שאנחנו אוכלים בבית.

אני מחויב להגיד את התוכחה, משום שאם אני לא יגיד יחייבו אותי בבית
דין של מעלה שידעתי את האמת ולא הוכחתי.

וכעת שאתם יודעים את האמת, אז לפני שאתם שולחים את הילדים תבררו
הכל אשר לכל.

תזכרו טוב בשמים לא יקבלו את התירוצים של לא ידעתי לא שמעתי, לא
אמרו, לא הזהירו אותי.

אבל תוכלו להגיד כן, אבא שלי וסבא שלי הזהיר אותי על כל זה, ולא
שמעתי בקולו. רק שמעתי לקול הערב רב שעשו את העגל ונתגלגלו לדור
הזה וכידוע שהם נשמות המכשפים במצרים.

בס"ד

הגה"ק רשכבה"ג רבי עקיבא אייגר זיע"א
תולדותיהם של צדיקים

נולד לאביו הק' רבי משה גינז זצ"ל בשנת תקכ"ב באייזנשטט. בצעירותו למד אצל דודו רבי בנימין וולף אייגר זצ"ל רבה של לייפציג לאחר שקנה ממנו חכמה הביאו הנ"ל לישיבתו של רבי יצחק יוסף תאומים שהיה רבה של סלוצק וקרקוב. כבן י"ג חיבר חיבור על מס' חולין. בהיותו כבן ט"ו כבר אמר שיעורים לפני תלמידים מבוגרים הימנו.

לאחר הנישואין עבר לגור אצל חותנו מו"ה יצחק מרגלית שהעניק לו מרוב טובו ועושרו ואף קנה לו בית דירה גדול עם ספריה גדולה. שם ישב על התורה והעבודה מתוך נחת והרחבה, עד שאירעה בשנת תק"נ שריפה גדולה בעיר בשנת תק"נ וחותרו איבד את כל רכושו, אזי, נאלץ לקבל ע"ע את עול הרבנות בעיר מרקיש - פרידלאנד ושמו התפרסם המהרה כפוסק הדור ורבים הריצו אליו את שאלותיהם מכל קצווי תבל.

בשנת תקע"ב לקח את הגאון הק' רבי משה סופר בעל החת"ס זי"ע כחתן לבתו, והיה עמו בקשרים הדוקים וחזקים. בשנת תקע"ד נקרא לשמש כרבה של פוזנא, שם הרחיב את ישיבתו הגדולה שממנה יצאו גדולי תורה רבים. לחם בתקיפות רבה כנגד הרפורמים והמשכילים למיניהם. אף הם ניסו לפעול נגדו אצל השלטונות שלא יאשרו לו את מעומדותו לרבנות בטענה שאינו יודע את שפת המדינה.

מעט מגדולתו וקדושתו של הגאון רבי עקיבא אייגר זצ"ל שעל אף שידע כל ספר ככתבו וכלשונו מראשון ועד אחרון, אם קנהו או קבלו במתנה, מ"מ היה כותב על דברי הגמ' או הראשונים "ולא זכיתי להבין דברי התוס' וה' יאיר עיני". כל לילה לפני שינתו היה מבקש מחילה וסליחה מאותם ספרים שלא למד בהם באותו היום, ובכה בדמעות שלישי, מרוב גדולתו וענוותנותו.

כאשר ביקר אצלו הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא, אמר לרבינו: אילו היה רבינו גודר את עצמו בד' אמות, ולא היה נותן

לבוא אליו, היה הזה טובה גדולה לכל העולם, כי בתורתו הקדושה החזיק את כל העולם, וכאשר הפריעו אותו הזיק זה לכל העולם כולו.

בשנת תקצ"ח נתמנה לישיב על כס הרבנות בקהילת פרעשבורג המעטירה על כסאו של הגר"מ חריף שנסתלק לב"ע, ישב על כסאו במשך י"א ימים ונתבקש לישיבה של מעלה בי"ג תשרי תקצ"ח, זי"ע ועכי"א.

חיבוריו ה"ה: גליון הש"ס, דרוש וחידוש, שו"ת ר"ע אייגער, הגהות למשנה ולשו"ע, וש"ס ועוד הרבה.

מספר מנחת יהודה פרק ט' ענף א'

ספור נורא שארע בתקופת חיו של הגאון רבי עקיבא אייגער זכותו תגן עלינו ופסקו שהוא חשוב וחיוני בכל הענינים הנוגעים לכשרות, והדברים חשובים ואמורים מקטן ועד גדול לבחן זאת ולספר זאת לילדים הקטנים.

כל אמא מבקשת וזכינו לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה חכמים ונבונים אוהבי ה' יראי אלוקים אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים וכו' וזה השאיפה שלהם ונביא עכשו ספור שמאכלות אסורות מטמטמים את הילדים שלא יוכלו להיות כן

א

הקבלת פנים

לראותו, ובאמצע קם אדם והכריז בקול
 "ברוך הבא!" וכלם השיבו אחריו".

באמור, כלם הגיעו, כל תושבי העיר,
 העסקנים וראשי הצבור, כלם התאספו
 בכפר הגדול של העיר. בני התורה סגרו
 את גמרותיהם, הסוחרים סגרו את בתי
 העסק, הנשים השאירו את עבודתם
 במטבח ובאו ביחד עם ילדיהן בידיהן,
 כלם באו לחלק כבוד לרבן של ישראל.
 גלי דמעות של שמחה וחדוה נשפכו
 בעת הופעתו של הגאון והושטת ידיו
 לקטן ולגדול, שורות ארכות של הנשים
 שעברו בפניו עם ילדיהן ובקשו שהגאון
 יניח ידיו על ראש ילדיהן ויברכם, ונתן
 ה"ה לראות איך הגאון אומר בשפתיו
 "יסף ה' עליכם, עליכם ועל בניכם".

תושבי העיר רבו בינם לבין עצמם, בידי
 מי תפול הזכיה שהגאון יתאכסן בביתו,
 לכן החלט להפיל גורל בענין, אך עוד
 בטרם הספיקו לעשות זאת נודע כי
 הגאון בעצמו כבר קבע את משפנו אצל
 אחד מבני משפחתו המתגורר בעיר.

מיהו אותו קרוב שזכה לכך שהגאון
 יתאכסן בביתו - ואז נסו ראשי הקהל
 להשיג מפיו של הרב פרטים בענין,
 תחלה נסה האורח להתחמק מלהשיב,
 אך כשהללו לא הרפו הוא אמר להם את
 שמו של אותו יהודי שהיה ידוע כעני
 וישב בצד המערבי של בית הכנסת.

הספור ארע בעיר לאמזע בראש חדש
 סיון בשנת תקצ"ו. כל העיר היתה בעת
 ההכנות לקראת החג, הרגישו את אורח
 החג, הבתים היו ערוכים ומוכנים,
 מפות לבנות המשמשות בדרך כלל
 בעת הסדר כיסו את השלחנות, וצפיות
 חגיגיות כיסו את המטות.

אבל כל מי שהתבונן בתוך הבתים ראה
 שהם רקים מאדם, כאלו התושבים
 ברחו מן המקום בשל ארוע זה או אחר.
 מה קרה?

העיר כלה אנשים נשים וטף יצאו לקבל
 את פניו של גאון הדור רבי עקיבא
 איגער, שהגיע למקום לבקור קצר.

אחד הכתבים הידועים שנכח במקום,
 העלה את הארוע מעל גבי הכתב וכך
 כתב:

"מאות מאות של תושבים יצאו לדרך
 בכניסה אל העיר שם המתינו, צפו
 וחנו לקבל את פניו של הגאון, מרחוק
 מתקרבת עגלה המובלת על ידי ארבעה
 סוסים, בעגלה יושב אדם רזה שהיה
 לבוש בכגד משי וחבוש בכובע מיחד
 על ראשו, על פניו נתן היה לראות את
 עדינותו ואת צורתו המיוחדת שבאה
 להשרות אורח הנהגה כזו לה זוכים
 כאלו שקמו על מנת להיות מנהיגי הדור,
 תחושה זו היתה של מאות האנשים
 שהתקרבו למקום, כלם התכופפו

ספר רבי עקיבא אייגער

דעתו, ובקש ממלוויו שיוכילו אותו הישר לביתו של הקרוב. ראשי הקהל נסו שוב להניאו, הם נסו להסביר לו שבית קרובו קטן ביותר שכמעט מתמוטט, ובזיון גדול יהיה לעיר לאמזע ממעשה כזה, הם הבטיחו לו שיושיבו את הקרוב לו בראש השלחן ויכבדו אותו בכבוד הכי גדול.

*

הקטן שברחובות האפלים של העיר, שם התגורר קרובו של הרב, הרבה מאד יהודים גם מהמקומות הסמוכים ללאמזע הגיעו לראות את האורח, הבית שעמד כמעט לפול היה מלא באנשים מכל גוני הקשת המקומית, ביניהם למדנים שהגיעו עם קשיות והגיות של אביי ורבא להקשות על רבי עקיבא אייגער, אחרים באו ובקשו לראות את תפלתו של רבי עקיבא אייגער, אחרים באו לשמוע מלה טובה ממנו, אחרים רצו לראות איך אוכל את הסעודה, הלא כל צעד שלו היה מלא בתורה, הגיעו כל סוגי האנשים המבקשים ברכות או סתם לשוחח עם הרב, הרבה שטחו את מר לבם בעניני פרנסה, שלום בית, נחת מהילדים וכדומה.

הבקשה של עטל הגבאית

בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הגבאית עטל, לאחר שעות ארכות שהמתנה בתור, היא נכנסה לגאון ופרצה בככי, עטל הגבאית שתמיד מלאה חיים ושמחה ושככל נשמתה היא רודפת אחר כל מצוה המזדמנת לה - מה קרה לה? תשעה בנים יש לעטל הלומדים

בשראשי הקהל שמעו את השם הם עקמו את האף ואמרו, מה הפרוש? ! רב גדול כזה המגיע לבקור הסטורי בעיר לאמזע יתאכסן אצל יהודי פשוט שכזה, מה יאמרו על כך טובי העיר, ואנו, איך נשמר על כבוד התורה? אכל הגאון רבי עקיבא אייגער עמד על

הלמדנים ושבעה טובי העיר מנסים אף הם את פתם, ומנסים לשכנע את הגאון בדרך הפלפול כשהם טוענים בפניו, שאפילו במצות השבת אבדה שהוא מצוה דאורייתא תלמיד חכם פטור מכך ואין זה לפי כבודו, אם כן איך יכול הקרוב לבזות את עצמו ואת כל העיר? בששמע ר' עקיבא אייגער את ההערה התלמודית נהיו פניו רציניות כאלו הוא ישב וכתב חדושי תורה, אף הוא השיב מיד במקום, שדוקא באתו אזור ידידי, ישנה ראיה הפוכה. בהשבת אבדה כתוב "והתעלמת" (דברים כ"ב) דורשים חז"ל מכך שלעתים מתר להתעלם כאשר מדבר בזקן ואין זה לפי כבודו, אף בכל הקשור לקרוב קרובים כתבו "ומבשרך לא תתעלם" (ישעיהו נ"ח) - מהקרוב שלך לא תתעלם, ומכך אין כל התר אפילו לא לזקן ואין לפי כבודו, וחיבים לכבד קרוב בכל מה שאפשר..."

הערה זו של הגאון השתיק את כלם ור' עקיבא אייגער הלך מיד לביתו של קרובו שם הוא התאכסן בכל הזמן ששהה בלאמזע.

מאותו היום בו הגיע רבי עקיבא אייגער ללאמזע לא הפסיקו לזרם אנשים לבית

נרגעה ושאלה :

אם כן מהי העצה לכך רבי?

"להתיגע בלמוד התורה בדרך קנות, ולעמל הרבה" - הגאון חזר על כך כמה פעמים ובכך הסתיימה השיחה. ומיד נכנס אחריה הבא בתור.

עמל הגיעה לביתה וספרה לבעלה ר' הירש לייב מה שאמר לה רבי עקיבא איגער בענין משה נחין.

"איך זה מתאים לך אשה צדקנית - שואל ר' הירש לייב כשכלו עוקץ ומרירות - שלא להיות זהירה בדרך כזה ובנינו יאכל ויכניס לפה אכל אסור?!"

"האם כך אני נראית בעיניך? שאני כל כך מושחתת? - מתרעמת עטל בטון גבוה - מי עוד יודע כמוך כמה מסירות נפש יש לי בענינים אלה?, עוד אף פעם לא נכנס לביתנו חלב שאני בעצמי לא עמדת בעת החליבה; הילדים עוד אף פעם לא טעמו לחם מן הרחוב רק מה שאני בעצמי אפיתי, פרות או ירקות שיש עליהם תולעים עוד אף פעם לא נכנסו לפה, ובשר הלא אתה בעצמך יודע שאתה כמוה הוראה אף פעם לא הכנסת הביתה רק ממה שאתה עצמך היית בעת השחיטה ובעת הבדיקה, אם כן איך אתה יכול לזרק עלי אשמה כזו כאלו לא הייתי זהירה כשאתה בעצמך יכול להעיר על כך את ההפך?!"

לאחר כמה דקות של רגיעה נרגעה עטל ולאחר הרהור נוסף בדרךיו של הגאון היא אמרה לבעלה: "אולי הבן שלנו משה נח אכל בעת היותו ילד איזה מאכל אסור אצל שכן או חבר או באיזה שמחה?"

"זה נשמע לכאורה - משיב ר' הירש

בישיבות, כלם ידועים כעלויים בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה נח, - שלדאבון הוריו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שורה אחת מהגמרא. בגלל ענין זה כבר היתה עטל אצל הרבה גדולים וצדיקים, היא נסתה הרבה סוגי סגולות אך שום דבר לא עזר, בזמן שר' עקיבא איגער הגיע לעיר היה כבר משה נח בן חמש עשרה, אך בלהבין חתיכת גמרא הוא היה כמו ילד בן שלש.

הדבר היה מאד תמוה, מאחר ובעניני העולם, ובמיוחד בכל הקשור לחשבונות ולמודים אחרים הוא היה טוב בהרבה מאחיו, הוא תפס במהירות וללא כל מאמץ, אך כשהגיעו הדברים לגמרא הכל היה אצלו הפוך.

הגאון רבי עקיבא איגער הבין ללבה של האמא השבורה שמאד חשוב לה ענין למוד התורה של בנה, ואמר לה: "גדולי הפוסקים כותבים (ש"ך י"ד) שחבבים להיות זהירים שאפילו ילד לא יטעם ממאכלות אסורות, כי זה נוגע לנשמה, וכשהוא גדל הוא מקבל על ידי כך טבעים לא טובים בראשו וראשו סתום בכל הקשור לתורה..."

מה, מה? - שאלה עטל בהיסטריה - האם בני כשהיה ילד אכל מאכל אסור? ! חס ושלום, רבי דבר כזה לא קרה מעולם וזה לא יתכן!"

"מהספור שלך - השיב הגאון ברגיעה - נראה לי שבעת שהיה ילד הוא אכל מאכל אסור, ורק זו יכולה להיות הסבה מדוע אינו מבין גמרא..."

עמל שהיה חדור בה אמונת חכמים

אָבֵל ר' הירש לייב אינו מרפה, הוא בטוח בדבריו של רבי עקיבא איגער, ולוחץ על משה נח שיפעיל את הזכרון שלו ויזכר אולי בכל זאת הכניס לפיו אכל מחוץ לבית, אפילו אם זה קרא לפני הרבה שנים.

"אבא נזכרתי במשהו - אומר משה נח לאחר שעשה מאמץ בזכרונו - היה זה בעת שהייתי בן חמש באחד מימי החנכה כשחזרתי ביחד עם חבר מהחדר, עברנו ליד בית המלון של העיר שם נערכה חתנה, יצא אלינו אחד מהמתחנים והכניס אותנו פנימה וכבד אותנו בצלחת מרק וחתוכת עוף הייתי אז כל כך רעב ששכחתי כלל מצווי האם..."

*

ר' הירש לייב - את ארוחת החתנה שנערכה אצלך בתקופת חנכה לפני עשר שנים?"

"מה אתה מדבר, ר' הירש לייב? - פותח עליו ר' אליעזר זוג עינים כבדות - כמעט פעמים בשבוע שנערכות כאן חתנות גדולות איך אני יכול לזכר בדיוק את אותה חתנה שנערכה לפני עשר שנים? אבֵל ר' הירש לייב מתחנן אליו ממש בתחנונים שהוא בכל זאת ינסה להזכר - והוסיף - הדבר נוגע לי ממש לחיי, אז תפס ר' אליעזר את ר' הירש לייב וירד עמו למרתף שם ליד מנורת לילה הוא מנסה לחפש בספרי החשבונות, עד שמצא כתוב באותו פנקס כדלהלן:

"ביום השני של חנכה כ"ו כסלו בשנת תקפ"ו נערכה חתנת ר' יקותיאל הלפערט (בזויג שני) הוא שלם מראש את

לייב - צריכים פשוט מאד לחקור". ושניהם החליטו לחקור היטב את משה נח היכן הוא אכל מבלי שהם ראו וידעו על כך.

בשמשה נח חזר בערב לביתו מהישיבה חיכו אליו ההורים ללא סבלנות. ר' הירש לייב קרא לו וקרבו והחל להתעניין בלמודיו בישיבה, מה הוא למד ותוך כדי דבור הוא שאל אותו האם הוא אכל אי פעם אצל אנשים מחוץ לבית, אבֵל משה נח טוען כי הוא תמיד נשמע לצווי האם ולא אכל משום אוכל ללא רשות אמו וכפי שזוכר מעולם לא אכל אצל זרים חוץ ממה שהאמא בעצמה הכינה לו.

ר' הירש לייב כבר יודע עתה כי בנו אכל בעת צעירותו סעודה אצל זרים, אבֵל ביחד עם זאת התמיהה שלו הלקה ונברה מאחר והלא ידוע כי בית המלון שיך ליהודי ירא שמים ותלמיד חכם ששמו ר' אליעזר טרונק, שוחט העופות מהעיר, גם ידוע כחסיד ובעל מעשים טובים, אם כן איך זה יכול להיות שדוקא בעת אותה סעודה שהילד היה שם אכלו אכל טרף רחמנא ליצלן?

ר' הירש לייב מחליט לפנות קדם כל לבעל בית המלון ר' אליעזר אולי הוא עוד זוכר את אותן המאכלים שהגישו אז בחתנה.

למחרת מיד אחרי תפילת שחרית היה כבר ר' הירש לייב אצל ר' אליעזר בבית המלון.

"אולי אתה זוכר, ר' אליעזר - שואל

מבלי שתבע ממנו ומבלי שנאלץ היה לדחף אותו לכך ממשיך יקותיאל לספר נקודות מענינות מאותה חתנה שהוא ארגן, מי היה הרב מסדר הקדושין ומי היה השוחט של העופות לאותה חתנה. לר' הירש ליב זה היה כבר מספיק, הוא נפרד ממנו כשהוא מאחל לו אריכות ימים ושלוש בית ומשם הוא פנה מיד לביתו של השוחט.

מיד כשנכנס ר' הירש ליב לביתו של השוחט נתן לו שלום ושאל אותו: האם אתה עדין זוכר איך הלכה אז השחיטה בעת ששחטת את העופות לחתונתו של יקותיאל הלפערט לפני עשר שנים?!

אותו שוחט זקן שכבר יצא לפנסיה מעסק השחיטה בשל גילו המתקדם, מיד נהיה חור והחל לגמגם:

אותה חתנה של יקותיאל שם נכשלת בשחיטת העופות, כמה תעניות כבר התענית ועתה אתה בא שוב להזכיר לי את עוונתי?...

האם השחיטה לא היתה כשרה חס ושלום? - שואל ורועד ר' הירש לייב.

"לא, לא", מרגיע אותו השוחט - השחיטה היתה בתכלית הכשרות, אך צרה אחרת היתה כאן". והוא השתתק.

"מה עוד יכול להיות?" ממשיך ר' הירש לייב, מה יכול לענין אותך מה שארע לפני עשר שנים - מנסה השוחט הזקן להתחמק ממנו.

כאן שפך ר' הירש ליב את כל לבו בפני השוחט הוא מספר לו את כל אשר ארע לבנו משה נח ומה אמר על כך רבי עקיבא איגער, הוא אינו יכול למצוא מנוח עד שימצא מה היה הגורם לכך

כל ההוצאות".

ר' הירש ליב ראה שעקשנות משתלמת, הוא כבר יודע של מי היתה החתנה הוא רק צריך לעבור אל יקותיאל המתגורר ברחוב הסמוך ולבדק אצלו מה קרה אז עם העופות ששחטו באותה חתנה על ידי השוחט.

אותו יקותיאל היה מן היהודים המאד פשוטים של לאמזע, הוא היה מאד מגשם, עבודתו היה לתקן ארוות סוסים, וכשראה את ר' הירש ליב המורה הוראה נכנס לביתו, קבל אותו בחיוך רחב שנראה היטב על פניו החיוורים.

מה עושה המורה צדק במקומי? - שואל הוא את האורח מבלי לאמר שלום, קולו נשמע בדיוק כמו קולות ארוות הסוסים. ר' הירש ליב בקש ממנו שיספר לו בענין חתנתו בזוג שני שנערכה לפני עשר שנים.

את יקותיאל כלל לא מענין מדוע אותו "חצי רב" - כפי שכנה את ר' הירש ליב - מעונין לדעת מה קרה בחתונתו לפני עשר שנים, הוא אינו נמנה על אותם האנשים שדברים מן הסוג הזה מענין אותם ונמצא עדין בזכרונם, עבורו מספיקה העבדה היבשה שאחד מ"בני העיר" עומד ומדבר אתו ומתענין במהלך חייו, האם עוד יש משהו שחשוב וגדול יותר? לכן מוכן היה למסר לר' הירש ליב את כל מה שנוגע. הוא מספר לר' הירש ליב שלפני שלשים שנה הוא התגרש מאשתו הראשונה רחל שהיתה מהעיר ראוננע ולאחר שישב לבד במשך עשרים שנה החליט להתחתן עם אשתו השנייה חנה.

ממשיך הזקן בספורו - פגשתי ברחוב ידיד מזקני חסידי חב"ד שנתן לי מוסר וטען "הלמאי"? האם כל כך ירדת מן הדרך, האם בשביל כסף הכל מתר? האם אינך יודע שרבנו הקדוש והטהור רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא והשלחן ערוך עמד בראש אלו שאסרו אז את הגט של יקותיאל לאשתו הראשונה? אם כן איך הלכת ושחטת עופות לאותה חתנה של אדם העושה עברה? המתחתן עם אשה שניה בזמן שעדין הוא נשוי לאשתו הראשונה?!

בששמעתי זאת מיד במקום נפילתי מתעלף, ידידי החיה אותי ולאחר שהוכחתי לו שאני כלל לא ידעתי מכל זאת הוא הוציא מכיסו את מכתבו של "בעל התניא" זי"ע שבו הוא כותב בצער רב נגד אותו גט של יקותיאל, והרָאָה לי זאת.

אוי לי - מסים אותו זקן את דבריו - שנכשלתי ללא ידעתי בדבר כל כך חמור! אוי לאותם הידים ששחטו את אותן העופות לחתנה שכזו...

בכדי שיוכל להזהיר אחרים על כך. השוחט התרשם מאד מדבריו של ר' הירש לייבווהיה מלא התפעלות מראיתו הרחוקה והעמקה של הגאון רבי עקיבא איגער. "זה קרה לפני שלוש שנה - החל השוחט לספר בקול נמוך - יקותיאל הלפערט גרש את אשתו מהעיר ראוונע, מי סדר את הגט בבית דין המקומי איני יודע, אך לאחר כמה שבועות היו שמועות כי הגט אינו כשר לכן אשתו הראשונה של יקותיאל היא עדין אשת איש, כמה שנים לאחר מכן עוד הכל דברו כי היא עדין אשת איש ובסופו של דבר הענין נשכח.

לפני עשר שנים ושלשה חודשים התחתן שוב יקותיאל, הרב מסדר הקדושין לא ידע ולא היתה לו כל משג מענין אותו הגט הפסול שנערך עשרים שנה קודם לכן וגם אני כלל לא ידעתי מכל זה. וכאן הוא סטה מהנושא ושוב חזר לענין העופות ואמר אוי לאותם הידים שישרפו בגיהנם ששחטו את העופות לאותה חתנה...! בערך שבועים לאחר אותה חתנה -

מכתבו של בעל התניא

סמוך במרחק של עשרים מיל מלאמזע. ר' הירש לייב שראה עד כמה התקימו דבריו של רבי עקיבא איגער, לא חשש יותר מכל ממשול ויצא לרחוב ומיד חזר עם סוס ועגלה שעצר ליד ביתו של השוחט, ור' הירש לייב והשוחט נכנסו לעגלה ובעל העגלה החל להריץ את הסוסים.

במצאיאות כבר ידע ר' הירש לייב את כל אשר היה צריך לדעת, אבל הוא רצה גם לראות את מכתבו של בעל התניא, לכן בקש זאת מהשוחט, אבל השוחט לא רצה, רק בהזכרת המכתב עבר עליו צמרמורת בכל הגוף, אבל ר' הירש לייב טען והסביר כמה זה נחוץ עד שהשוחט אמר לו היכן גר אותו חסיד חב"ד ביער

וּשְׂתַגְזְרוּ גְזֵרָה גְדוֹלָה עַל הַשּׁוֹחֲטִים
שֶׁהֵם חֹס וְשָׁלוֹם לֹא יִשְׁחֲטוּ בַּהֵמָה אוֹ
עוֹפוֹת לַחֲתָנָה, וְאִם חָ"ו יַעֲשׂוּ זֹאת
תִּהְיֶה שְׁחִיטַתְּם נְבִלָה" (שו"ת בעל התניא
י"ד).

שְׁנֵיהֶם, ר' הירש לייב והשוחט הזקן
פָּרְצוּ בְּכִי וְהִדְמַעוֹת זָרְמוּ וְהִרְטִיבוּ אֶת
הַנֵּיר שֶׁהֵצִיחַ, עָלָיו הָיָה כְּתוּב מִכְּתָבוֹ
שֶׁל הַגָּאוֹן וְהַצַּדִּיק שֶׁהָיָה דוֹמָה לְמִלְאָךְ
ה' צְבָאוֹת בַּעַל הַתְּנִיָּא וְהַשּׁוֹלַחַן עָרוֹךְ.

עוֹד בְּאוֹתוֹ לִילָה חִזַּר ר' הירש לייב
לְלֵאמֹעַ, וְהַשּׁוֹחֲטִ הַזָּקֵן נִשְׂאָר לְלוֹן
בְּבֵית יְדִידוֹ בֵּיעַר, ר' הירש לייב בְּקִשִּׁי
הַסְפִּיק לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן הַנּוֹתֵיקִין עִם
נֶץ הַחֲמָה בְּמָקוֹם שֶׁהַתְּפַלֵּל מֵיָדִי יוֹם
בְּיוֹמוֹ, וּבְכַתְּפַלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה הוּא שֶׁפָּךְ
אֶת לְבוֹ לְפָנָי הַשֵּׁי"ת שֶׁהוּא יַחַן אוֹתוֹ
בַּעֲצָה הַנְּכוֹנָה הֵיכָן לְשַׁלַּח אֶת בְּנוֹ מִשָּׁה
נַח לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּדַחְקוֹת לְמִלְאוֹת אֶת
הוֹרְאוֹתָיו שֶׁל רַבִּי עַקִּיבָא אֵיגְעַר כְּפִי
שֶׁהֲצִיעַ לְרַעֲיוֹתוֹ הַצְּדָקָנִית עָטַל: "שְׁמִשָּׁה
נַח שְׁלָכְם יְלַמֵּד תּוֹרָה בְּדַחְקוֹת, הַשֵּׁי"ת
יִפְתַּח לוֹ אֶת לְבוֹ בַּתּוֹרָה".

כִּשְׂר' הִירְשׁ לֵיִב הִגִּיעַ בַּתְּפַלְתּוֹ
לְבָרְכָהּ שֶׁל "וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ",
הַלְשׁוֹן נִתְּפָסָה לוֹ "וְלִירוּשָׁלַיִם..."
"עִירָךְ"... הוּא נִשְׂאָר רַגַע לְעַמּוּד
בְּאוֹתָן הַמַּלִּים, וְנִפְּל לוֹ בְּאוֹתוֹ רַגַע
רַעִיוֹן, אוֹלֵי רָצוּ לְהִרְאוֹת לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם
בְּקִשְׁתּוֹ הַתְּקַבְּלָה? - הוּא עָמַד וַחֲשַׁב
- הֲלֹא הִרְבֵּה מְאֹד הַצְּטַעְרָתִי בַּעֲנֵן
הַתּוֹרָה בְּדַחְקוֹת שֶׁהִיְוִדִים לּוֹמְדִים
וַחֲיִים בְּעִיר הַקִּדְשׁ, הֲלֹא שָׁם לֵיד שְׁעַר
הַשָּׁמַיִם הוּא הַמָּקוֹם הַמְּתַאִים בְּיוֹתֵר
לְבַנְנֵי מִשָּׁה נַח שֶׁתְּהִיָּה לוֹ הַרְפוּאָה,

חֲמִישׁ שְׁעוֹת עָרְכָה הַנְּסִיעָה וּבְכָל הַזְּמַן
יָרַד מִבּוֹל שֶׁל גֶּשֶׁם לִלְא הַפְּסָקָה.

בְּשַׁעָה מֵאַחֲרֵת בְּלִילָה הֵם הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ
שֶׁל אוֹתוֹ חֲסִיד חֲב"ד, וְלֹאֲחֵר נְקִישָׁה
קָלָה עַל הַדְּלֵת קִדְמָה אֶת פְּנֵיהֶם הַדְּרַת
פְּנֵים שֶׁל יְהוּדֵי הַקָּס מִן הַגְּמָרָא לְפַתַּח
אֶת הַדְּלֵת, הִיְהוּדֵי שְׁעוֹר זָפָה בִּימֵי
צְעִירוֹתוֹ לְשִׁמְשׁ אֶת הַקְּדוּשִׁים וְצַדִּיקִים
רַבִּי מְנַחֵם מַעֲנַדֵּל מוּוִיטֵעֵבֶסֶק ו"בַּעַל
הַתְּנִיָּא" קָבַל אֶת הָאוֹרְחִים בְּשִׂמְחָה, נִתֵּן
לָהֶם שְׁלוֹם וְכַבֵּד אוֹתָם בְּשִׂתְיָה חֲמָה
וְעוֹגוֹת.

הָאוֹרְחִים קָצַת הַתְּחַמְמוֹ בְּבֵיתוֹ מִן הַקָּר
הַעֲזוּ שֶׁשָּׂרַר בַּחוּץ, הַשּׁוֹחֲטִ מְלֵאמְזַע דָּרַשׁ
בְּשִׁלוּמוֹ שֶׁל יְדִידוֹ וְשָׂאֵל מֵה עוֹשִׁים
הוּא וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְאִזְ סִפֵּר לוֹ מַדּוּעַ
הֵם הִגִּיעוּ אֵלָיו בְּשַׁעָה כָּל כֶּךָ מֵאַחֲרֵת
בְּעָרֵב, הוּא הֲצִיג בְּפָנָיו אֶת מְלוּהוֹ וְסִפֵּר
לוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בַּחַיִּים לְרְאוֹת אֶת מִכְּתָבוֹ
שֶׁל הָרֵב בַּעַל הַתְּנִיָּא בְּעֵנֵן הַגֵּט שֶׁל
יְקוּתִיאֵל אֶלְפֵעֵרֵט לְאֶשְׁתּוֹ הָרְאוּשׁוֹנָה
רְחֵל, וּבִיחַד עִם זֹאת סִפֵּר לוֹ אֶת מֵה
שֶׁאַרַע עִם הַגָּאוֹן רַבִּי עַקִּיבָא אֵיגְעַר וּמָה
שֶׁאָמַר בְּעֵנֵן בְּנוֹ.

הַבַּעַל הַבֵּית הוֹצִיא בִּירְאָת הַכְּבוֹד אֶת
הַמְּגֵרָה וְהוֹצִיא אֶת הַמְּכַתֵּב וּשְׁלַשְׁתָּם
קָרְאוּ אֶת הַכְּתוּב בּו כְּדִלְהֵלֵן:

הַדּוּעָזְעוּתִי לְשִׁמּוֹעַ מִהַמַּעֲשָׂה הָאֲסוּר
שֶׁקָּרָה אֲצִל יְהוּדִים, שְׁבַמְקוֹם קְרוֹב
אֵלֵיכֶם אַרְע, עַל גֵּט שֶׁהוּא פְּסוּל מִן
הַתּוֹרָה (מֵה שֶׁכְּתוּבוּ בְּגִט אֶת שְׁמָה שֶׁל הָאִשָּׁה רְחֵל),
וְזֹאת לְמֵרוֹת שֶׁשְׁמָה מֵהַעִיר וּוְיָגַל הוּא
רְחֵל אָבֵל כּוֹלֵם קָרְאוּ לָהּ בְּשֵׁם רַאשֵׁע
א.ו.. לְכֵן מְטַלֵּת עָלֶיהָ הַחֻזְכָּה לְמִנוּעַ
מִהַמְּגֵרָה לָהּ לְהַתְּחַתֵּן עִם אִשָּׁה אַחֲרֵת,

ואנו עוד בעזרת ה' נזכה לראות נחת גם ממנו, האם באמת התקבלה תפילתי במקום?, אי הכי הלואי, רבוננו של עולם!"

היה גולה למקום תורה - תלך לגלות למקום תורה

לעליה לארץ ישראל, רבי הירש לייב נזדרז והתייחד עם אחד הנוסעים, ספר לפניו את כל ענינו, מסר בידו את בנו ובקש ממנו לשים עין עליו עד שימצא לו חבר מתאים כדי ללמד תורה.

עברו ימים אחדים, זמן הנסיעה הגיע, רבי הירש לייב ואשתו עטל, האחים והאחיות, כולם, יצאו אל החוף כדי ללוות את משה נח, שעה ארוכה ארכה הפרידה המרגשת, האב נשף בשפתיו, האם העתירה נשיקות וברכות, האחים והאחיות נופפו בשלום, עד שהספינה עם שלושים היהודים העולים יצאה לדרך.

אחרי שלשה חדשים של נענועים על פני גלי הים התיכון הגיעה הספינה בשלום ליפו, ואחרי שלשת ימים של מנוחה באכסניא נודמנה להם שיא העולה לירושלים, העולים ארזו את סליהם וארגזיהם, וביניהם גם משה נח צעיר העולים אשר נוסף על ארגזו שעלה על מדתו, גם החזיק בידו אגרת אשר אביו ציווהו לשמרה מכל משמר ולבלתי להוציאה מידו, עד שימסרנה בירושלים לכתבת המצויינת על גבה.

אגרת זו מרבי הירש לייב, היתה מופנית לאחד ממכיריו הגאון החסיד רבי יעקב קאפיל שפירא (אביו של הצדיק הירושלמי הידוע רבי צבי מיכל) ובה היה כתוב בשורות משורטטות וישרות:

עוד באותו בקר דבר ר' הירש לייב עם בנו משה נח בארבע עינים: "אני יודע בני שאתה עוסק קצת בתורה, אבל לדאבוני לא ראית עד כה ברכה בלמודך, אמך הצדקנית שאלה עצה אצל אחד מגדולי ישראל והוא אמר לה, שאתה יכול להציל את עצמך רק אם תסע למקום שתאלץ ללמד תורה בדחקות".

ר' הירש לייב נשאר לשבת בשקט, האב והבן מביטים אחד לעיניו של השני בעינים חודרות, ושוב ממשך רבי הירש לייב בקול חנוק מדמעות: "אמנם ילדי היקר קשה מאד לעזב את בית ההורים בגיל רך, ולנדד לארץ ישראל אשר הועידו לך מן השמים, וקשה הדבר שבעתים להוריך האוהבים אותך בכל לב, אך דע לך בני כי רק שם תגיע לתכלית האמת אשר למענה נוצר האדם, רק שם תמצא רפואה למכתך ובעזר ה' תגדל בתורה לאחד מגדולי ישראל".

משה נח פרץ בכי מר, בסוף הכל הוא בן חמש עשרה בלבד, וכבר הוא מוכרח להפרד מהוריו היקרים, מאחיו הנפלאים ומאחיותיו המסורות, אך הוא יודע כי להשאר עם הארץ מן התורה עוד גרוע יותר מכל אלה, ובאהבה הוא מקבל עליו את הגלות למקום תורה.

בימים ההם נתארגנה בליטה, קבוצה של תלמידי חכמים ובצלי בתים חשובים

ועל שלחנך יסב. חנכהו ללמד וליגע בתורה מתוך התמדה, והרחיקהו מכל מותרות ותענוגים.

כפי אשר כתבתי לך, מצאתי גם בגולה המון יגיעת התורה, אך תורה מתוך הדחק לא מצאתי אלא בירושלים ת"ו, ומשום כך הנני שולחו לשם, עשה עמו כפי הבטחתך במכתבך האחרון שתשפיל לשים את חלקו בין היושבים סמוך לשער השמים, והקב"ה ברב רחמיו ישלח עזרו מקדש ויפתח לבו בתורתו כי זה חלקי מכל עמלי.

מוקירו ומכבדו, ידיד אביו הגה"צ רבי וועלוויל מטיקטין זצ"ל
הירש לייב פארבער

למעלת כבוד הרב היקר הגאון הצדיק רבי יעקב קאפיל שליט"א.

אחרי קדה לכבוד התורה וברכת שלום לו ולמשפחתו הנכבדה יחיו, אודיע לו בזה בהמשך למכתבי הקודם כי בס"ד עלה בידי להוציא את הדבר לפועל, ובני משה נח נ"י המוכ"ז עולה לירושלים בכונה טהורה, ובמטרה למסר עצמו כדי ללמד תורה מתוך הדחק, הנני מבקש ממך ידידי יקירי בפעם נוספת ובמשנה בקשה שמור עליו כבבת עין שלא יבטל ח"ו מן התורה אפילו שעה קלה, ובזה הנני מסר בידו את נשמת ילדי לפקדון שמירה מעלה בכל הענינים, מפתך בלבד יאכל, ומשקה ביתך בלבד ישתה,

בין לאמזע וירושלים

מוכפלת או ברזל מלטש, לבושם של בני הבית היה אמנם צנוע אך גם נאה ובודאי שכל טלאי לא נראה עליהם, טלאים על גבי המנעלים לא ידעו שם בכלל מה הן, והאוכל גם הוא בשפע כדי שביעה, ובכל זאת לא נמנה רבי הירש לייב אך פעם בין עשירי לאמזע, אדרבא אלמלא מעמדו הצבורי אולי וגם היו מונין אותו בין העניים. אלא שכן ובאותו מעמד חיו אז את חייהם גם יהודי לאמזע מן המעמד הבינוני שנהלו את ביתם רק ב"הצטרפות המכרחת".

ואלו מעונו של רבי יעקב קאפיל בירושלים מכיל תדר וחצי בלבד, חלונות הבית גובלים בקומתם עם הרחוב הסמוך, הכתלים קלופים מן הסיד שנעשה עם בנין הדירה. ורהיטי הבית גם להם צורה שונה, השלחן הארוך

עם מראה של עולם חדש, עולם אחר לגמרי נקלע משה נח כבואו לירושלים, רק ימים אחדים בלבד הוא נמצא בביתו של רבי יעקב קאפיל, וראשו כבר הספיק לקלט רשומים שונים ששינו את כל מהותו, גם בית אביו בלאמזע היה רחוק ממותרות, וההוצאות היום יומיות התנהלו בצמצום, כל פרוטה היתה מחשבת ולפי הצורך החיוני בלבד, ובכל זאת אחרת היתה התנהגות ביתו של רבי יעקב קאפיל, וכרחוק מזרח ממערב היתה השגת חיי העולם הזה מהכא להתם.

אצל הוריו בלאמזע היו שלשה חדרים גדולים, כותלי הבית מסויידים ומכויירים בגונים, ארונות עץ עם דלתות מגולפות, בחדר האוכל שלחן גדול ולו כסאות מצבע אחד, כלי הבית מחרסינה

לְבָרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן אַחַר סְעוּדַת הַיּוֹמִית
וְהִיחִידָהּ.

בְּתַחֲלָה נִדְּהָם מֹשֶׁה נַח מְדַרְךָ חַיִּים זוֹ,
רָאָשׁוּ הָיָה עָלָיו סַחְרָחַר מִמְּרֵאָה עֵינָיו,
בְּטוֹחַ הָיָה בְּעֵצְמוֹ כִּי יִתְמוּטְט וְיִכְרַח
לְחֹזֵר לְבֵית אָבִיו, אֲךָ עַד מֵהֵרָה נֹכַח כִּי
יִלְדֵי הַבַּיִת בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים בְּגוֹפָם, עוֹד
יֹתֵר מִמֶּנּוּ וּמֵאֲחִיו שְׁלֵא עֶבֶר עֲלֵיהֶם יוֹם
לְלֹא מִנֵּת בְּשׂוֹר וְתַבְשִׁיל, הַנֶּעַר הַשְּׂכִיל
לְדַעַת שְׁגָם הַחַיִּים הַרוֹחֲנִיִּים, מְנוּחַת
הַנֶּפֶשׁ וְהַרְצוֹן, קוֹבְעִים לְבְרִיאוֹת הַגּוֹרֵף.

”הֲלֹא פְּנִיָּהֶם שֶׁל יִלְדֵי הַבַּיִת מְאִירִים
בְּכֶמֶה וְכֶמֶה יֹתֵר מִיִּלְדֵי לְאֻמּוֹת
הַשְּׁבָעִים” - הָיָה מֹשֶׁה נַח סוֹחַ לְעֵצְמוֹ,
מֵהֵיכָן עֵינֵיהֶם שֶׁל יְהוּדֵי יְרוּשָׁלַיִם
כֹּה קוֹרְנוֹת, מֵהֵיכָן לֹקָחִים יִלְדֵיהֶם
אֶת הַכַּחְוֹת לְהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה כֹּל הַיּוֹם
וּבְחֶלֶק מִן הַלֵּילָה” - הִיָּתָה הַמַּחְשְׁבָה
מְנַקֶּרֶת בְּמוֹחוֹ שֶׁל הַנֶּעַר, הָאֵם מֵתוֹךְ
הַסְּעוּדוֹת הַמְּצַמְצָמוֹת שֶׁל פְּרוּסוֹת לְחֵם
קָבֵר טְבוּלוֹת בְּשֶׁמֶן וּמְרוּחוֹת בְּמִיץ שׁוֹם
אוּ שְׂאֵר יִרְקוֹת, מֵהֵיכָן פְּנִיָּהֶם הָאֲצִילִים
וְהַרְגוּעִים בְּשֶׁבֶת וַיּוֹם טוֹב הָאֵם מֵתוֹךְ
מְלַבּוֹשֵׁיהֶם הַמְּטֻלָּאִים, וּמֵאֵין בְּכֻלָּל
וּמֵתוֹךְ מֵהַ נּוֹבַע חַיּוּכְם הַמְּאֹשֵׁר שֶׁל יִלְדֵי
יְרוּשָׁלַיִם בְּשֶׁעָה שְׁחֹזְרִים לְפָנָי אָבִיהֶם
בְּנִגּוֹן הַחֹדֵר עַל קְשִׁיּוֹתָיו שֶׁל הַמְּהַרְשֵׁ”א
אוּ פְּרוּשָׁיו שֶׁל הַפְּנִי יוֹשֵׁעַ שְׁשִׁמְעוּ מֵרַבָּם.
קִמְעָא קִמְעָא נְדֻלְקָה גַם נִשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
נַח בְּשִׁלְהַבַּת הַקֹּדֶשׁ הַיְּרוּשָׁלַמִי, וְכֹל
פְּלִיאוֹתָיו וְתַמִּיהוּתָיו נֶעְלָמוּ מֵעֵצְמָם.

יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַנְּבִיאִים, מוֹשֵׁב הַמְּלָכִים,
מְדוּר הַתְּנָאִים, אוֹתָן הַפִּיר מִן הַתַּנְיָךְ
וּמִן הַגְּמָרָא, אֲשֶׁר אֹוִירָה נִשְׁמָה, וּמֵהוֹתָה
קְדוּשָׁה, כְּבֻשָׁה אֶת לְבוֹ בְּסֻעְרָה.

הִיחִידֵי בַּבַּיִת נֶעֱשֶׂה מְצִירוּפֵי קוֹרוֹת
וּקְרָשִׁים מֵתוֹצֵרֶת עֲצָמִית, וְלוֹ כֶּמֶה
שְׂרִידֵי כִסָּאוֹת שְׁעוֹד הוֹעֲנִקוּ לְחַתְנָה
לְפָנָי שְׁלוּשִׁים שָׁנָה, בְּגָדֵי בְּנֵי הַבַּיִת
לֹא הָיָה לָהֶם מְקוֹם קְבוּעַ בְּאֵרוֹן מִיָּתֵד,
אֲלֹא נָתְלוּ עַל מְסָמְרִים שְׁנֹקְבָעוּ בְּקִיר
הַצִּפּוֹנִי. וּמַעֲלִיָּהֶם אֲצֻטְבָּא כְּבֹדָה שְׁמִדֵי
עֶרֶב נְדֻלְקַת עָלָיו מְנוּרַת נֶפֶט שְׁמִפִּיצָה
אוֹר חִיוּוֹר עַל פְּנֵי הַחֹדֵר וּמְבִיאָה עֲמָה
תְּאֲבוֹן לְשִׁקִּידַת הַתּוֹרָה.

בְּנוֹשָׂא הַלְבוּשׁ, בְּטוֹיִים אַחֲרִים לְגַמְרֵי
נִשְׁמָעִים כֹּאן: כֶּמֶה חֲדָשִׁים לְפָנָי הַבֵּר
מְצוּהָ שֶׁל אֶחָד הַיִּלְדִּים בְּבַיִת, וְכִבֵּר
מְדַבְּרִים בְּכֹבֵד רֹאשׁ אוּלֵי יוֹלָד אִיזָה
אֲפָשְׁרוֹת לְקִנּוֹת לְנֶעַר נֶעְלָמִים חֲדָשׁוֹת
לַיּוֹם חָגוּ, כִּי עַל כֵּן בְּכֹל יְמוֹת הַשָּׁנָה
קָשָׁה הָיָה לְסַפּוֹר אֶת מִנְיַן הַטְּלָאִים שְׁעַל
בְּגִדֵיהֶם וּמַנְעֲלֵיהֶם שֶׁל בְּנֵי הַבַּיִת.

עֵינֵי הַמְּזוֹן וְתַפְרִיטֵי הַמַּאֲכָלִים אֵינָם
מְשַׁחֲקִים כֹּאן תַּפְקִיד בְּכֻלָּל, וּבְכֹל זֹאת
שׁוֹחֲחוּ לְפַעֲמִים רֹאשֵׁי הַמְּשַׁפְּחָה רַבִּי
יַעֲקֹב קֵאפִיל זְוֹנְגָתוֹ גַם עַל דְּבַר גַּם
זֶה, הִנֵּה לְמִשְׁלַל שׁוֹמֵעַ פַּעַם מֹשֶׁה שְׁלָנוּ
אֶת הָאִשָּׁה מְכַרְזַת בַּיּוֹם רֹאשׁוֹן: ”יִלְדֵי
הַיְּקָרִים הַשְּׁבוּעַ הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה אֵין
לָנוּ בְּאֲפָשְׁרוֹת לְקִנּוֹת חֲלָב, הַסְּתַפְּקוּ נָא
בְּמִים וּמַעֲט יֵינ מַמְעֵשֵׁי יָדָיו שֶׁל אָבִא,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאָמֵן אֶת גּוֹפְכֶם
בְּתוֹרָה”. בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי בְּשֶׁבֶת הוּא
שׁוֹמֵעַ שׁוֹב עֵת עֲקֶרֶת הַבַּיִת כְּשֶׁהִיא
מְבַקֶּשֶׁת בְּמַעֲנָה רַךְ לְאַחַד מִיִּלְדֵיהֶ:
”יְקִירֵי אֶתְמוֹל אֲכַלְתָּ אֶתָּה אֶת מַחְצִית
הַבִּיצָה, הַיּוֹם תֵּן אוֹתָהּ לְאַחִיךָ” ...
וְאֵלוֹ רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפִיל עֵצְמוֹ שׁוֹקֵל בְּכֹל
יוֹם מִנֵּת לְחֵם - כְּזִית בְּדִיוֹק כְּדֵי שְׁיֻכַּל

עם רבו ומטיבו רבי יעקב קאפיל, שלש שעות ומחצה בכל יום הוא יושב סמוך לו בבית המדרש "מנחם ציון" ועוסק בתורה עד שהבדל הגיל בינו לבין רבי יעקב קאפיל כמעט ופורח מתוך פלפולים סברות וחדושים. משה נח נעשה לבריה חדשה, כל מאויו הוא להמשיך בדרך זו, אך באחד הימים מרמז לו רבי יעקב קאפיל שהגיע פרקו, חז"ל קבעו "בן שמונה עשרה לחפה", ובירושלים של הימים ההם לא היו זזים מקביעה זו.

ברבי יעקב קאפיל, אותו הועיד לו אביו לרב ומתנדף, הוא רואה את מצילו, חמש עשרה שעות ביום הוא שוקד בעמלה של תורה, והוא מרגיש בעצמו שגם לו מספקות אותן פרוסות טבולות בשמן, כח ועצמה רבה, גופו ונפשו בריאים כאולם, וכל כלו מאשר, והנה גם הוא מוצא את עצמו עולה בהר התורה קולט ומבין כל דבר חדוש, זכרונו אינו מאבד טפה תפיסתו חדה, ועלה על כל בני גילו. שלש שנים הוא כבר לומד שעור עיון

אבן יקרה בעיר הקדש

אז כאשר גזרתם עלי להפרד מכם מאחי ומאחיותי, כי הרי רק תורה זו שלמדתי בדחקות היא שעמדה לי, והי שתעמד לי כל ימי חיי בירושלים אשר איוותי למושב לי וזוגתי תחיה בעזרת השם יתברך, היו דשנים ורעננים כל הימים, ומלא חפנים נחת ממני ומכל צאצאיכם בכל עתים וזמנים. - הכותב מתוך יראה ואהבה - משה נח וכאשר באותה שנה יצא רבי שמואל סאלאנט לגולה לטובת מוסדות התורה בירושלים, וביקר בלאמזע, נכנס גם לבקור מיחד לבית הוריו של משה נח הלא הם רבי הירש לייב וזוגתו עטל, ובשרם בשורה טובה:

"אבן יקרה רכוש עצום
יש לכם בעיר הקדש".

עד כאן המעשה

משה נח מבין את הרמז, אך האם מוטל עליו דבר מה בנוגע לכך, האם הוא מסגל לעשותו בעצמו, רבי יעקב קאפיל קורא את מחשבותיו של הבחור, והוא מיעצו לילך ולהבחין אצל רב העיר הגאון רבי שמואל סאלאנט. שבוע לאחר מכן מעמד משה נח לבחינה, כבר ירדה מן הפרק הדאגה לשדוך הגון. רבה של ירושלים רבי שמואל סאלאנט שנדהם לנכח בקיאותו וחרירותו של הבחור מלאמזע, היה שדכן עבורו, וימים אחדים בלבד לאחר בחינה זו נעשה משה נח חתן עם בתו של הצדיק מנקי הדעת שבועיר, רבי יוסף קאוונער.

באגרת וברכת מזל-טוב שהריץ החתן לאביו ואמו בלאמזע, כתב בין השאר: אבי מורי ואמי מורתי היקרים יחיו. רק עתה הנני משיג מה שעשיתם למעני

קונטרס
והאמת עד לעצמו
למבקשי האמת

**אמת מארץ תצמח
חותמו של הקב"ה אמת**

י"ל ה' שבט תשע"א

RABBI DAWID SHWIMER
RABBI OP BET ISRAEL
LEB DAIAN 15 ST.
JERUSALEM

דוד שווימער
רב ומו"ץ שכונת בית ישראל
רחוב לייב דיין 15
פעיה"ק ירושלים תובב"א מלפון
02.5377510

בס"ד

יום שני ה' שבט תשע"א

למעכ"ת הדר"ג הגאונים חברי הביד"ץ שליט"א דפה עיה"ק ירושלים תובב"א

אחדשה"ט בכבוד הראוי

במענה לשאלה שנשאלתי היום במושב בית דין דפה עיה"ק ירושלים, אודות מה שאמרו בשמי שהעופות הנשחטים במפעל "הידורים" שבהשגחת הביד"ץ, יש לחשוש שאינם כשרים, ומה הם הנימוקים לחשש זה, הנני להבהיר כדלהלן :

חשש זה מתבסס על שלשה נימוקים עיקריים שהם :

- א. שלטון הפחד שמשליט מנהל המפעל החדש אלעזר ויס על השובי"ם, עד שנתונים הם בלחץ אימתני ובאיום תמידי לפטר אותם ממשמרתם אם לא יספיקו די העבודה, ומחמת איום זה גם יראים להטריף עוף שאינו כשר.
- ב. האיום התמידי המרחף על השובי"ם והמשגיחים על ידי הנהלת וועד השחיטה, ויראים לסור מהוראתם, הנוגדת, לעתים, כל דת ודין תורה, ולעיתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. תחת שיסורו השובי"ם והמשגיחים להוראת הרבנים. באיום "שלא יקבלו משכורת" ו"נראה מי בעל הבית כאן". גם עירובם התמידי בעניינים הלכתיים בשעה שאין תפקידם אלא בניחולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אוררת אימה בין השובי"ם ומשגיחי הכשרות, היראים לדווח לרבנים על מכשולים.
- ג. חשש כבד מלהעניק כשרות לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, וביותר לאחד הידוע כאינו נאמן, שהוא בעל מפעל "הידורים" וגופי הכשרות בארץ הקודש, שהכשירו הבשר והעופות במפעלים שתחת בעלותו כבר התנערו ממנו, לאחר שנוכחו ברמאותו וזיופיו. [וקלא דלא פסיק שגם וועד הכשרות של עדתינו נוכחו בדגים ששיווק בהשגחת הביד"ץ שהם דגים טמאים].

ויוסבר :

- א. אין מן הצורך להכביר במילים, על שלטון הפחד האימתני שמשליט מנהל המפעל אלעזר ויס על השוחטים, הנתונים בלחץ נוראי של הספק העבודה, עד שמן הנמנע שבעבודה מהירה כזאת לא תצא תקלה תחת ידם, כי הדברים הידועים בין השוחטים, וניתן בניקל לברר אצלם הדבר. ואסביר דברי במקצת : (1) במקום השחיטה ששוחטים העופות, התקין המנהל, עין אלקטרוני המפקח על עבודת

השוחטים, ואם משתהים במקצת בעבודתם, מיד מתקשר טלפונית לאחד מן הממונים [ובכוונה תחילה אני נמנע מלנקוב בשמו, כדי שלא לפגוע בכבודו, לפי שגם הוא נתון תחת לחץ נורא זה], כדי ללחוץ עליו לזרוז בעבודתו. (2) אחד מן השוחטים הוותיקים והמפורסמים, מהמיוחדים והמובחרים שבין השוחטים של עדתינו, נפסל בהוראה מפורשת של אחד מהממונים שם (בתיאום עם מנהל המפעל ?) [ובמידת הצורך אף אנקוב בשמו, ויהיה ניתן לבירור] מלשמש כשוחט במפעל החדש, לפי שעבודתו נעשית במתינות ובישוב הדעת, שלא כפי הקצב הדרוש במפעל החדש, וכדבריו של הממונה שאין ביכולתו של שוחט זה "לערוף ראשים". (3) אחד מתברי הנהלת וועד השחיטה הורה, מטעמים מסחריים, לשוחטים במפעל החדש, בתיאום עם מנהל המפעל, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שנתקנה מאז ומקדם מטעמים הלכתיים, שלא לשחוט יותר מעשר אלף עופות ביום. וזאת לאחר שהממונה האחראי עוזב כבר את שערי המפעל ו"מעיפים אותו הביתה", כלשונו של מנהל המפעל, בתיאום עם אחד מתברי הנהלת ועד השחיטה. (4) שוחטים חשובים של השחיטה המהודרת של עדתנו במפעל החדש העידו בפניי שיראים מלומר על עוף שהוא אינו כשר, אף אם הסתפקו בכשרות השחיטה.

(4) תמוהה העובדה מאד, מה שהעידו השוחטים בפניי שמאז שהחלו לשחוט במפעל החדש כמעט ולא נפסל סכין אחרי השחיטה, ואילו במפעל הישן הם מעשים בכל יום שנפסלים סכינים כמה פעמים ביום, ופוסלים כל העופות שנשחטו בהם, מאז הבדיקה האחרונה שנמצאת מהודרת. (5) מוזר מאד שביום שלמחרת שיוּרד גשם נפסלים במפעל הישן הרבה עופות מחמת פגימת הסכינים (הנגרמים עכב לכלוך העופות) [בתחילת שבוע זה, שהיה לאחר הגשם של יום שבת, נפסלו כמה וכמה סכינים. כמו כן לפני כשבועיים נפסלו במפעל הישן 3000 (שלושת אלפים) עופות ביום אחד, מחמת פגימת הסכינים], ואילו במפעל החדש לא נפסל אפילו סכין אחד [כפי עדות השוחטים, ובמידת האפשר אף אנקוב בשם, וניתן לבירור].

(7) תמהים אנו על העובדה שלפני כמה שבועות, סיפק משק אחד עופות הודו לשני המפעלים, גם במפעל הישן וגם למפעל החדש [כעדות המשגיח, שבמקרה הצורך אנקוב את שמו] ובעוד שבמפעל הישן נפסל כל תוצרת של אותו היום, והופסקה השחיטה לשם כך, מחמת ספיקות שנתגלו בבני מעיים, שנבעו מחומר הזרקה מוגבר שהזריקו בעופות, ואילו במפעל החדש נשחט הכל והוכשר ללא שום ספיקות ושאלות.

(6) זאת ועוד אנו תמהים, היתכן שבמפעל הישן מובאים מידי יום ביומו כמה שאלות על שתי מרות, ואילו במפעל החדש לא היה מעולם שאלה כזו. (7) גם מבקשים אנו לברר כמה פעמים נשאלה שאלה על עוף או קורקבן, האם כל זאת אינו אומר דרשני. וכל זאת עקב הלחץ האימתני והפחד התמידי שנתונים בהם השוחטים והבודקים.

וכאן נשאלת השאלה, האם אין בכל הנימוקים אלו לעורר חשש על כשרות השחיטה במפעל החדש.

ב. ומכאן לסעיף השני על האיום התמידי המרחף על השוביים והמשגיחים על ידי הנהלת וועד השחיטה, שאם יאמרו דבר שאינו כרוצנם, או יפעלו שלא כהוראתם יפוטרו מיד מעבודתם, גם אם הוראתם נוגדת, לעתים, כל דת ודין תורה, ולעיתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. היתכן כזאת בישראל שיהיו השוביים והמשגיחים נתונים ללחץ חיצוני שייראו מלומר את האמת ולדווח לרבנים הממונים על כל מכשול. (1) האם אין בהוראת אחד מתברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח שלא לנסוע להשגיח בעת העמסה שלא יהיה בהם חשש נפולות, דבר הנוגד כל דת ודין. המשגיח אף הוזהר שלא יגלה לרב הממונה שאינו נוסע, אלא אדרבה, המשגיח הוזהר לומר בפני הרב, שאכן השגיח על כך. [ובמידת האפשר אנקוב בשמו]. והמשגיח דיווח על הוראה זו למשגיח הממונה עליו, ומשום שדיווח

המשגיח הממונה, אודות המכשול לרבנים, פוטר ממשרתו, אתמהה. 2) שלא להתייחס לכך מה שניתנה ההוראה על ידי אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח המיועד לכך שאין צורך לנסוע להשגיח בצרכניית "אושר עד" על הבשר והעופות הנמכרים שם. 3) בהוראתו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה (שאנקוב את שמו במידת הצורך) ניתנה הוראה לשוחטים שבמפעל החדש, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שהורה ראש צוות השחיטה לשוחטים שלא לעבוד יותר משש שעות ביום, כתקנת וועד השחיטה זה מכבר, וזאת כמובן מטעמים הלכתיים, השוחטים ששאלו אודות תקנת וועד השחיטה, נענו באיום שאם לא יעשו כן "נראה מי בעל הבית כאן". 4) עירובם התמידי בעניינים ההלכתיים בכשרות העופות והבשר, בעת שאין תפקידם אלא בניהולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אווירת אימה בין השוביים ומשגיחי הכשרות, ויראים לדווח לרבנים על מכשולים. ואף משתמשים באיומים כלפי רבנים ומוציאים שיפוטרם ממשרתם אם לא ימלאו אחרי דרישותיהם, ויהיו להביע דעתם דעת תורה [כפי שנוכח גם מעשיית שליטי"א לשמוע בעת הדיון בבית הדין באיומיו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה]. ואטו כי רוכלא ניזיל ונימני כל המקרים בהם איימו על השוחטים, הבודקים והמשגיחים, כי אם יאמרו דבר שלא כרצון חברי הנהלת ועד השחיטה, או יעשו שלא כרצונם יפוטר ממשרתם "ונראה מי בעל הבית כאן", ו"מי נותן המשכורת". ועומדים הם תחת איום תמידי שלא לפצות פה שלא כרצון חברי הנהלת ועד השחיטה. והדברים ניתנים לבירור אצל השוביים והמשגיחים [כשלא יעמדו תחת איום פיטורין, ולא ייראו לומר את האמת]. 4) גם לא שמעו בקולו של מרן הגאב"ד שליטי"א שהורה להם לפרסם הודעה מיוחדת בחנויות המוכרות בשר טרי ללא בלומבס. 5) לא זו בלבד אלא שבתקופה אחרונה מייחדים לעבודה אחראית זו, כשחיטה, וממנים כשוחטים לשחיטה המהודרת של עדתנו, אברכים צעירים אשר רבים מהם אינם יודעים העבודה כראוי, ומן הנמנע שיעשו עבודתם כראוי. במקום אשר עד עתה ידוע היה כי לא ניתנה עבודה זו אלא למבוגרים, יראים ושלמים, הבקאים היטב במלאכתם. ומתקנת וועד השחיטה שלא למנות שוחטים שהם למטה מגיל שלשים. האם אין בכל האמור לעיל לעורר חשש, ויותר מזה, על כשרות העופות והבשר הנשחטים במפעל החדש.

ג. ומכאן שהתאמת החשש הכבד מלהעניק הכשר לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, שהיה אחד מאבני היסוד בכשרות העופות והבשר, שהעמידם הגאון הגדול מורנו רבי מאיר ברנדסדורפר זצוק"ל, שמסר נפשו עשרות בשנים להעמיד השחיטה המהודרת של עדתינו על מכונה, המפורסמת בכל העולם בהידורה. ונימוקיו עמו: 1) בעוד שאצל יהודי כשר שהוא שומר תורה ומצוות, מפקחים בארבע עיניים שלא יבוא לידי מכשול בעת חולשתו כשיתגבר עליו יצרן, הרי אצל אחד שאינו שומר תורה ומצוות מן הנמנע מלהשגיח כל העת שלא יבא לידי רמאות, והיה מנמק לומר שדי בכך משגיח הכשרות הממונה על הבלומבס יסיח דעתו לרגע אחת, כדי להביא בלומבס למקום אחר, ומיד יקח אחד מהפועלים גלגל שלם של בלומבס, המונה כחמש מאות אלף בלומבס, ויעשה בהם כאוות נפשו, להאכיל נבילות וטריפות ברבבות עופות. [באומרו שמבחינה מסחרית כדאי לו לבעל המפעל לשכור פועל מיוחד שיהיה מיועד עבור זה, להמתין להסחת דעתו של המשגיח לרגע אחת ביום, כדי לקחת גלגל בלומבס, ובכך יעלה בידו להכשיר הרבה עופות שפוסלים בשחיטה המהודרת של עדתינו, ואף גרוע מזה רח"ל].

2) ביותר לאחד כזה שכל מגמתו הוא לשבור את מחירי השוק, ולעתים הוא מוכר למטה ממחיר הקרן [ולאחר שיעלה בידו להיות המפעל הבלעדי שתחת ההשגחה, יעלה את המחירים] בודאי יחפש כל הדרכים לרמות ולזייף כדי שעל ידי זה יהיה בידו להוריד המחירים. [לא לחינם כמעט נשחטו לאחרונה במפעל החדש עופות הודו, שלא אושרו על ידי המשגיח הממונה על הזריקות, עד להתערבותו של המשגיח

הממונה על הזריקות שזעק ככרוכיא למנוע שחיטה זו, בעוד שמתחילה היה הוא צריך לאשר המשלוח, וללא אישורו אין להביא כלל עופות אלו למפעל].
 (3) גם הנהלת וועד השחיטה עצמה ידעה מנתונים אלו, ולשם כך העמידו פנים ברמאות, עד לפני כחצי שנה, שהמפעל החדש נתונה תחת בעלותו של שומר תורה ומצוות, גם כשכבר נודע לכולם מי הוא בעל המפעל האמיתי.
 (4) תמונה העובדה מאד, שבעוד שבמפעל הישן שתחת ההשגחה, שמורים הבלומבס והוואלגראמעס בכספת הנעול במנועול כבד, הרי שבמפעל החדש מונחים הבלומבס והוואלגראמעס, שהם יסוד הכשרות, המעידה על כשרות הבשר, בארגו של גבס הנעול במנועול פשוט, ומובן לכל שבניקל יעלה ביד כל אחד המעוניין בזה, להוציא משם בלומבס וואלגראמעס כאוות נפשו.
 (5) מה עוד שכל זה מדובר באחד, כאמור לעיל, שגופי הכשרות השונים בארץ התנערו ממנו עקב רמאותו וזיופו התמידי [שמכיון שחלק גדול מהעופות והבשר בארץ נתונים תחת בעלותו, קל בידו לנייד עופות ובשר מכאן לכאן, והדברים מובנים לכל].
 (6) ביותר יש קלא דלא פסיק, שוועד הכשרות של עדתינו החרדית נוכחו, כאמור, שהדגים ששיווק בחותמת הבידי"ץ הם דגים טמאים. והיאך ניתן לסמוך עוד על מידת אמינותו על כשרות הבשר והעופות.

נ.ב. כאמור מסיבות הנמנות לעיל בסעיף ב, 4, נמנעתי מלנקוב בשמות האנשים בדברים האמורים כאן, אך במידת הצורך, ובמידת האפשר, ובהסכמת האנשים, במידה ולא יהיו נתונים תחת איומים, אף אנקוב בשמותם באופן שיהיה ניתן לברר כל העובדות הנ"ל לאשורן ולאמיתותן.

לאור כל האמור לעיל, מובן מאליו, שללא דיון ובירור מעמיק כדי לתקן כל המכשולות, ולהחזיר סדרי כשרות השחיטה המהודרת על כנם, כפי שהסכינו לעשות בחיים חיותו של מורי ורבי הגאון הקדוש, צדיק האמת רבינו מאיר ברנדסדורפר צוקלה"ה, נמנע ממני, על פי דין ודעת תורה, לכתוב מכתב התנצלות או תמיכה.

ואנכי את נפשי הצלתי לאחר מסירת הדברים והנימוקים למעכ"ת שליט"א

הכותב וחותם בצער ודמע בראות כבלע את הקודש

בכבוד הראוי,

נ.ב. אף שבודאי אין מקום להשיב לדברי הבלע של אותו הדיוט הקופץ בראש, שמינה את עצמו ליו"ר עדתנו הקדושה, ודינו מבואר בשולחן ערוך יורה דעה בסימן רמ"ג. אך מחמת משנה זהירות שלא יתפרסם המכתב במקומות שאינם רצויים ואינם ראויים, מתבקש מעכ"ת הדר"ג שליט"א לגנוז המכתב מעיני רואים, ואף מעיני היוצאים והנכנסים המשמשים בקודש.

יום שלישי ו' שבט תשע"א

לאחר שכבר נכתב המכתב אמש, הובא לידיעתי היום על ידי אחד הבודקים החשובים של עדתנו, שבמפעל החדש מתקיים היום שחיטת עופות, בעוד שבמפעל הישן לא מתקיים שחיטה כי העופות מודלקות בשוק, ועל פי הוראתו של רב וועד השחיטה, נמנעים לשחוט עופות כאלו, כדי שלא לבא לידי חשש טריפה. ואילו במפעל החדש שוחטים עופות מודלקות אלו, והרופא הויטרנרי חותך מקום הדלקת עד למטה, באופן הנמנע לראות את הדלקת, ולבדוק אם הדלקת מגיעה עד צומת הגידין. ובודאי שבאופן זה יש חשש כבד של טריפה על העופות. והבודק שהודיע לי עובדה זו בטלפון, ביקש שלא לומר עובדה זו בשמו, מחשש פן יבולע לו ויפוטרו ממשמרתו. [ובמידת הצורך והאפשר אנקוב בשמו בפני חברי הביד"ץ, והדבר יהיה ניתן לבירור].

עגלים

שאתם חייבים לדעת את מצב העופות

ברור הדבר שהבשר הכשר והנקי ביותר שיש הוא בשר העופות, אך בכל זאת צריך להבהיר לציבור שישנם כמה סוגי עופות, ולהבדיל ביניהם, מאחר וקיימת השפעה גם על בריאות העוף וגם על הטרייות - ממילא יש לכך השפעה גם על הכשרות.

העופות שמתמשים בהם במשחטות הגדולות, אינן עופות בעלות איכות ממדריגה ראשונה, ולעתים ממדריגה נמוכה ביותר, הכוונה היא שהאוכל עם מה שמפטמים אותם, וההיגיינה, וכל הקשור לפיתוח העוף, נעשה בצורה הזולה ביותר המשפיע מאוד על העוף, ובזאת ניתן להבחין כששולחים את העופות למשחטה, אלפי עופות מתפגרות בדרך בשל חולשתן, בחורף אינן עומדות בקור העז, ובקיץ אינן יכולות לעמוד בשרב, ולעיתים אינן יכולות לעמוד במעמס של הנסיעה הארוכה. כוחם הפיזי להתגבר על מחלות אינו חזק, ולכן שומעים היום על מגיפות המופצות בקרב בעלי החיים, אצל עופות שומעים על דברים שבעבר כלל לא שמעו, וכל זאת בשל חולשתן הפיזית.

אותו דבר אצל הכשרות כשאתם פותחים את העוף, המעיין מלאים בשאלות רציניות) לא שאלות המעיין הידועות) וגם ישנן בעיות של "צומת הגידין", והשגחה רצינית אינה קיימת על כך - בעת שפותחים את העוף המשגיח אינו יכול להסתכל כמו שצריך, במיוחד כשיש לו פחות משניה אחת בכדי להסתכל על כל עוף - ולכן עופות רבים שיש להם בעיות עוברות בתור כשר.

והסיבה לכך היא שהעופות הללו הן הזולות ביותר שיש, והבעל הבית של המשחטה עושה רווח גדול עליהם.) ברור שעם כל הבעיות הללו עדיין זה אינו מגיע לאחד חלקי מאה מן הבעיות הקיימות אצל הבהמות הגסות בעת השחיטה, בדיקת הסימנים, הריאות ובית הכוסות, חלב, וההכשרה - כל פרט בפני עצמו חמורה פי 100 מאשר בעופות כשהקשיים שם רבים מאוד. דוגמא קטנה, שוחט יקבל על עצמו במהירות רבה יותר להכשיר ויקבע כחלק 20 עופות, מאשר בהמה אחת, לבהמה יש סימנים קשים, צוואר מלוכלך, וסכין השחיטה הופך להיות פגום במהירות רבה, ובעת ששוחטים בסימנים זקוקים לכח רב, וממילא מאבדים גם את ההרגשה ועוד.

אבל במשחטות הקטנות שם בדרך כלל ניתן להשיג את העופות הטובים ביותר, והעוף הוא ברי וחזק, אותן העופות מפותמות באוכל טוב, והיגיינה, ומהם נושרים רק מספר קטן של עופות.

ניתן להכיר זאת עליהם במשחטה, הן מלאות חיים, כמעט ולא ניתן למצוא אצלם שאלות מעיים, אפילו אלו הקיימות בדרך כלל אצלן כמעט ואינן קיימות, ונדיר שיהיה שאלה של צומת הגידין, זהו גם הרבה יותר נקי בפנים, והן עופות טעימות למאכל.

גם בעת האכילה אין דמיון כלל בין העופות האלו לעופות מהמשחטות הגדולות, הן גם הרבה יותר בריאים בגלל מצב בריאותם בעת השחיטה, אנו מכירים כאלו שהיו משתמשים במשחטות הגדולות, ולעתים בגלל אורח שדקדק הם נאלצו לקחת ממשחטות קטנות, והם חשו בטעם שאף פעם בעבר עוד לא טעמו, מאז הם אינם רוצים לשמוע יותר מהמשחטות הגדולות וקונים עופות מהמשחטות הקטנות.

נכון, זה עולה יקר יותר, אבל המשחטה צריכה גם לשלם יותר, וזה כדאי, כי יש להם את שלשת המעלות כדלהלן:

1. הטובות מבחינת הכשרות.
2. הטובות מבחינה בריאותית.
3. הטובות בטעם.

לאבא ואמא היקרים

הורים יקרים!

אתם יגעים יומם ולילה בשביל ילדיכם ולנוחיותם, אתם מוכנים להפקיר את הכל למען בריאותם, ואם חסר משהו לילד ואי אפשר לעזור לו אז אתם מצטערים בצער רב ועגמת נפש, וכאן כשעוסקים בענין האוכל המיועד לבריאות הילד, כאן כלל לא שמים לב, וקיימת הזנחה גדולה, במיוחד כשמדובר בבשר.

נציג בפניכם עובדות ממקורות מהימנים ביותר איך שהבהמות בתקופתנו מתפתחות, ומה הם אוכלים:

-ביצה עשויה מפלסטיק,

-צואה של בהמות,

-אכילת סמרטוטים,

-קרטונים,

-נייר (סקרים הוכיחו שבעלי חיים אוהבים נייר עיתון בלי הדיו).

וכן שיריים נוספים שמוסיפים להם טעם בכדי שהבעלי חיים יאכלו אותם, ועד כדי כך שבחווה ידועה בניו ג'רסי מאכילים את הבהמות בזבל מבושל.

כל ילד מבין ויודע שחלק גדול מבריאות הילד תלוי בהרגלי האכילה שלו, אם הילד אוכל דברים בריאים הרי שהוא בריא וחזק, אך כשאוכלים בשר שאינו בריא לאכילה, הרי שהתוצאות אינן טובות, הוא אינו בריא, ולעתים הוא נקלע לצרות בשל אותה האכילה, כפי שאתם יכולים לשמוע מכל פרופסור מוכר וידוע, ומדי יום ביומו ניתן לראות זאת בכל העיתונים, ואנו נצטט רק כמה מהם:

1. קולעסטער אויל.

2. לחץ דם גבוה.

3. מחלות לב.

4. אלרגיה.
5. סרטן רח"ל.
6. מחלת כליות.
7. מחלות סוכר.
8. מאבד שיווי משקל, ועוד.

מדוע לא יזכו ילדיכם שהוא נשמתכם וחייכם לבשר בריא - עופות של השחיטות הקטנות - בכדי שיחדיר לתוכו בריאות וכח ויחזיק מעמד עד 021 שנה בעולם וכל אשר עובר עליה, האם לא כדאי לשלם כמה סנט יותר ושיהיה להם בריאות ונחת ושנים ארוכות?.

ישנם הורים החושבים שבלי בשר בהמה לא ניתן להתקיים, כיום רואים כולנו שהמציאות היא הפוכה "עם בשר בהמה לא ניתן להתקיים" אלפי נפשות בארצות הברית וישראל הפסיקו לאכול בשר בהמה זה קרוב לחמש שנים, ומאות יהודים זה קרוב לעשר שנים - ואחרים זה כבר יותר מעשרים שנה - והם ב"ה מרוצים - כן יעזור ד' להלאה - הם הוסיפו שמאז שהפסיקו לאכול בשר בהמה אינם סובלים יותר ממחלות מעיים, כאבי ראש, הלחץ דם אצלם הפך להיות נורמלי, אלו שסבלו מן הלב שעבורם בשר הבהמה היה סם המות ממש, להם הוקל בהרבה.

לכן הורים יקרים, אל תקבלו זאת בקלות, אלא תדאגו ליקיריכם שלא טעמו מעולם טעם חטא, ואשר בזכותם העולם קיים, ותנו להם את הבשר הכשר באמת, ואלו הן העופות השחוטות במשחטות הקטנות.

סקר בריאותי

מאלו שהפסיקו לאכול בשר בהמה

מאות יהודים שסבלו מלחץ דם גבוה הבריאו - ראה מכתבים שקבלנו במשך השנים.

1. אנשים שהיה להם "קלאסטער אויל" גבוה, הגורם למחלות לב, הבריאו והם ככל האנשים הבריאים.

2. אנשים שסבלו ממחלות לב ולא יכלו לעמוד ברעד ופחד מפני אימרתו של הרופא שלא לאכול בשר בהמה - כי אינם יכולים להתקיים בלי סנדוויצ'ים הכרוכים בסאלאמי, ופרנקפורטער - אצלם המצב הפך להיות גרוע יותר, כי הפחד מאכילת חלב נבילה וטריפה הוציא להם את התיאבון מכל הדברים הללו.

1. מאות אנשים קיבלו על עצמם בלי נדר שלא לטעום יותר בשר בהמה.
2. חולי אלרגיה חלקם הבריאו.
3. חולי אסמא החלו לנשום טוב יותר.
4. חולי מעיים שכחו ממה שסבלו.
5. הסובלים מחום גבוה החלו להרגיש טוב יותר.
6. סובלי ארטרייסט קיבלו זאת הרבה יותר בקלות, בכלל לא ניתן להשוות למה שהיה בעבר.
7. הסובלים מכאבי ראש הפך להיות אצלם יותר טוב.
8. אנשים שמנים שסבלו הרבה בשל השומן הרב שלהם החלו לאבד (משקל) כי בשר בהמה במיוחד סאלאמי ונקניקיות מלאים בשומן).
9. אנשים שסבלו קשות בבטנם, מודים להקב"ה על איך שהם מרגישים היום.
10. מכתבים המאשרים את כל העובדות שהזכרנו בשורות אלו, נמצאים במשרדנו, וניתן לקבל העתקים למבקשים.

חוסר דם

ישנן נשים הסובלות מחוסר דם, והרופא מצוה עליהם לאכול בשר בהמה, שיידעו שלא כדאי להרוג את הגוף בגלל זה, יש עצה שהיא טובה בהרבה העוזרת לכל לקחת כדורי ברזל, ניתן לקבל אותם בכל בתי המרקחת, ובזה משתמשים אלפי אנשים שהם ב"ה בריאים וחזקים.

זה טוב גם בשביל ילדים ומבוגרים אם הם סובלים ממחסור בדם.

בשר העגלים סכנה בריאותית

כך קובע מומחה שבדק את התפתחותן של העגלים

כל תקופה מביאה עמה ספיקות בהלכה, אחת הבעיות הקשות שהטכנולוגיה החדשה יצרה זו בעיית הכשרות, כך שחייבים להיות ערים לכל התפתחות טכנולוגית ושינויים בדרך גידול בעלי החיים. לאחרונה, היו לרבנים העוסקים בכשרות בעיות עם העגלים הקרואים "העגלים הלבנים" או כפי שקוראים להם "עגלי החלב".

בשר עגל שהוא מתחת לגיל שנה נקרא בשם "וויעל", והגדולים יותר משנה נקראים "ביעף".

מאמרנו הפעם עוסק בענין עגלי החלב, הגדלים ומתפתחים בחוות מיוחדות שם יש להם כלובים מיוחדים לכל עגל, החווה כולה יש לה 002 כלובים נפרדים, כל כלוב צר מאוד, העגל יכול בקושי לזוז, ומאכילים אותן בחלב סינטטי. רבים ממגדלי העגלים סבורים שזו הדרך לגידול עגלים, ולא מקבלים את השיטה שהיתה נהוגה בעבר - שהעגלים היו רועים בשדות ואוכלים עשב ותדשא הארץ האחרים, - וזאת מסיבות כפי שנציין להלן. ראשית, אין צורך עוד בשטחי מרעה גדולים, בשיטה החדשה ניתן לגדל את העגלים בשטח קטן בהרבה, שנית, זה נוח יותר וניתן לבצע את העבודה תחת קורת גג אחד. ובנוסף לכך ניתן לשמור על מזג האויר המקומי, בשיטה זו ניתן גם לחסוך, משפחה אחת מסוגלת לבדה לגדל עדרים גדולים ללא כל עזרה מבחוץ, וסיבה נוספת גדולה וחשובה, שבשיטה הנוכחית ניתן לדאוג לכך שהעגלים יוסיפו משקל, מפטמים אותם בחלב סינטטי ודואגים שישמינו, דבר הגורר עמו רווחים גדולים בעת מכירת הבשר - הנמכר על פי משקל העגל. והסיבה הרביעית, שזו אולי הגדולה והחשובה ביותר, שהיהודים המחפשים בשר לשחיטה חלקה, מעדיפים את העגלים הלבנים וקשה מאוד למכור להם עגלים אדומים, וכך כשלא נותנים להם לרעות בשדות ומאכילים אותם בחלב סינטטי, ניתן לווסת אותן שיקבלו את צבע הלבן. - העגלים המיועדים לשחיטה הם בדרך כלל בני 16 שבועות בלבד.

לא ניכנס בשורות אלו לבריאות הבשר, שבדרך כלל בהתפתחות בשיטה כזו קיימות בעיות רפואיות רבות, אנחנו נתעכב כאן רק בבעיה ההלכתית.

לאחר השחיטה של הבהמה הגסה, צריכה כל בהמה לעבור בדיקת ריאות, האם אין עליה חסרונות הנקראים "סירכות" ואם לא מצאו שום דבר דבוק על הריאה הרי ששחיטה זו נקראת "חלקה", וזאת כמובן בתנאי שלא יהיו עליה שאלות נוספות.

אם מצאו על הריאה סירכה, חייבים לעשות מספר בדיקות, וישנם אופנים מתי שהבשר עדיין כשר אך לא חלק, ומתי זה לא כשר כלל.

אבל בעגלים ההלכה היא, שהיא כשרה רק אם לא היה שום דבר על הריאות, וגם אם מצאו רק דבר קטן ופשוט ביותר השחיטה אינה כשרה, ולא עוזר כל בדיקה, כי בעגל כל כך צעיר אסור שימצא עליו חסרון כלשהו.

בשחיטת בהמה גסה אם מצאו סירכה על הריאה, היא עוברת בדיקה נוספת, אמנם בהמה זו כבר לא תהיה חלקה, אך בתנאים מסויימים היא בכל זאת כשרה, אבל בעגלים אין בכלל מושג של בשר חלק, או שזה כשר או שאינו כשר, כי אם מוצאים משהו על הריאה פירושו של דבר שהיה חור בריאה וממילא אין כל מקום להכשר.

בעבר, בשחיטת העגלים נדיר היה למצוא עגל שלא יהיה כשר, העגלים היו בריאים, נדיר למצוא בגיל צעיר כל כך שלא יהיו בריאים וממילא הריאות היו שלמים והשחיטה היתה כשרה, אבל היום, בשל פיתוח העגלים שלא בצורה המקובלת, יש לעגלים כל מיני מחלות ויש עליהן סירכות ומספר קטן מהם הנן חלקות, לא יודעים בבירור, אך כפי הנראה רק שלשים אחוז כשרים.

הסיבה לכך, כפי שכבר הזכרנו לעיל, גידול העגלים ע"י חלב סינטטי, ובמיוחד כשמכניסים אותם לכלובים צרים, שאין בהם כמעט אויר, ואינם יכולים להתרוצץ חפשי בשדות באויר הצח, הריאות אינן יכולות להתפתח כפי שהן צריכות להתפתח. ובכך שלא נותנים לריאות להתפתח כפי שהן צריכות להתפתח בצורה טבעית, ממילא זה מזיק לבריאותן של העגלים, ואינם יכולים להתגבר על החיידקים והמחלות האחרות הפוקדות אותם בריאות.

זאת ועוד, בשל הרצון שהעגלים יהיו לבנים, גורם להם הדבר למחסור בדם, בכך שאינם חשופים לשמש, אינם אוכלים אוכל טבעי, הוא מעכב את התפתחות הדם האדום וכדו', ועל אף שנותנים לעגלים זריקות שתפקידן להרבות את הדם, זה לא עוזר להם בשל החסרונות הקיימות על הריאות.

נקודה נוספת עלינו להבהיר, הרבה מהעגלים הינם חלשים מאוד, ואינם יכולים להכנס בעצמם למקום השחיטה, אשר כפי הידוע, בהמה שהיא חולה ואינה מסוגלת ללכת בעצמה אל השחיטה אינה כשרה.

מה שאנו כותבים כאן לא טוב לבעלי בתי העסק המוכרים בשר עגל, ואין מטרתנו חלילה להזיק להם, אנו רק רוצים שהציבור יידע, להיזהר כשקונים עגלים לבנים, כי העגלים הראויים לשחיטה שאין עליהן שאלות, אינם אלו הגדלים ומתפתחים באותן החוות כפי שציינו לעיל, כי בהן אפילו אם ינהגו בכל הקולות שבעולם, לא יתכן שיהיו כשרים יותר מאשר 04-02 אחוז.

לאחרונה העלו רבנים את השאלה, שבשל התפתחות זו של העגלים אין להסתפק רק בבדיקת הריאה, אלא יש לבדוק גם את יתר חלקי העגל. אמנם אצל רוב הבהמות אנו סומכים על כך שאם הם אינם בריאים נבחין זאת על הריאה, שם נברר את האמת, אבל בעגלים שמרביתן אינם בריאים יתכן שיש לבדוק גם במקומות אחרים כי גם החלקים האחרים יכולים להיות נגועים במחלות.

בעקבות שאלה זו פסק אחד הרבנים שחייבים לבדוק אצל העגלים בכל החלקים הפנימיים, ואם לא בודקים הרי שהבשר לא כשר.

בנוסף לכך עלינו לציין, שגידול בעלי חיים בצורה כזו כפי שמגדלים את העגלים הרי שיש בכך איסור של צער בעלי חיים.

אנו מקווים שהציבור יקנה עגלים לבנים ממקומות כאלו ששוחטים אותם ממש חלק ללא כל ספק, כפי שכבר כתבנו קודם שבכשרות העגלים אין מדובר כלל בחומרא בעלמא אלא בשאלת כשרות ממש, ושלא יתפעלו מפתק שכתוב עליו גלאט אין לכך כל משמעות.

חוץ מזה שרק יקנו בשר עגל ממקומות שיודעים ששמרו ודאגו לכך שלא

הובילו לשחיטה עגלים חלשים, וכן כאלו שיודעים בבירור שבדקו שם גם את החלקים הפנימיים, ולהזהר מאותן המשחטות המייצרות אחוז גבוה של כשר, דבר שכפי שציינתי לעיל הוא בלתי אפשרי כשמפתחים אותם מ"חלב סינטטי", ועל אף שאנו יודעים שרוב הקונים אינם יכולים לברר בבירור מהיכן הבשר, בכל זאת הם חייבים להתעניין ולשאול על האמת.

רשימה זו הופיעה בג'ואיש פרעסס ביום שישי 15 לאוקטובר, נכתב ע"י הרב א. ספּערא רבה של ישראל הצעיר בקענטען.

הסכנה באכילת בשר בהמה המפוטמות בשיטות מודרניות

מפטמים את הבהמות בזבל, ספרי טלפון ישנים, ספרים שנזרקים פלסטיק, ותרופות חריפות ומזיקות, כמו אנטיביוטיקה, הורמונים, ועוד זה גורם למחלת סרטן לאדם, מחלת כליות, לחץ דם גבוה, סרטן לילדים קטנים ועוד רח"ל.

האם בשר הבהמה שאנו אוכלים טוב בשבילנו, מה הן תוצאות השפעת השימוש באנטיביוטיקה והורמונים בגידול בשר הבהמה. פרופסור הכותב בקביעות בעיתונות, שיש לו נסיון רב בנושא, יש לו גם חוות בהמות פרטית, מעלה את ה"ספק סכנה" שמתעורר בעקבות הרפואה המודרנית בחוות הבהמות.

הטכנולוגיה החדשה שמשמשים בה אצל הבהמות המודרניות הן מסובכות מאוד, הסכנה שעומדים בפניה מפחידה ממש, משתמשים באנטיביוטיקה ללא גבול, ולא לוקחים בחשבון את התוצאות העתידיות, כי יתכן מאוד שהבהמה בשעת מעשה תבריא, אך המדע מגלה לנו שהשפעת האנטיביוטיקה על הבהמה בעתיד היא קשה מאוד, וגורמת לכך שבעתיד כשתהיה זקוקה לאנטיביוטיקה היא כלל לא תשפיע על הבהמה.

דבר נוסף שחייבים להבהיר, שהשימוש בהורמונים בכדי להשמין את הבהמות במהירות יכול להביא ח"ו למחלות של סרטן, מחלות גבריות או נשיות, וכן מחלות ילדים.

אבל הטכנולוגיה מסביב לייצור הבשר אינה מסתיימת עם רפואות או

מוצרים כימיים אחרים, מאכילים גם את בעלי החיים עם דברים כאלו כמו למשל ביצים העשויים מפלסטיק, צואה של בהמות, סמרטוטים, קרטונים, נייר) הסקרים מוכיחים שבעלי החיים אוהבים נייר עיתון בלי דיו, ועוד שיריים שמערבבים אותם בטעם וריח שהבהמות יאהבו ויאכלו אותם, עד כדי כך שבחווה בניו ג'רסי מאכילים אותם בזבל המקומי לאחר שמבשלים אותם.

אחד מאנשי המדע האמריקאים שהוא המנהל של המחלקה למידע בענייני בריאות של ניו יורק, שאינו שייך לארגון כלשהו וממומן על ידי הארגון למלחמה בסרטן של ארה"ב ומשרת את שירותי הבריאות הפדרליים של ארצות הברית, תבע מהממונים על מכירת האנטיביוטיקה, שיגבילו את השימוש באנטיביוטיקה, ויתירו זאת רק לצריכה רפואית של בעלי החיים, אבל בשום אופן לא למטרות אחרות.

כל הנסיונות שלו בענין לא הועילו, וניתן להשיג את האנטיביוטיקה כמה שרוצים, וקונים זאת בכמויות גדולות, על מנת לפטם את בעלי החיים - הוא הוסיף ואמר שבשנים האחרונות משתמשים בכמויות ענק של אנטיביוטיקה לפיתוח בעלי החיים, וכן לצריכת בני אדם שהשימוש המיותר בו גורם לכך, שכשזקוקים לאנטיביוטיקה בכדי להתגבר על מחלות, היא אינה יכולה לסייע בשל השימוש המיותר בעבר, והדבר מסוכן מאוד לאדם, וכן לבעלי החיים.

החדרת הורמונים רבים לגוף גורם למהפיכות גדולות בגוף האדם, וזה יכול להפוך מטרות טבעיות מסוימות באדם לכיוונים לא רצויים, למשל מתחילים להשמין בצורה על טבעית, וכן מחלות סוכר, או שנשארים נמוכים ולא מתפתחים, וכן עלולים לקבל דלקת ריאות, או לחץ דם גבוה, או התפתחות לא טובה של ילדים קטנים, וגם לסבול ממחלה ממארת ששמה סרטן, וזו מציאות ממארת שמחדירים אנטיביוטיקה בשטחי מרעה לבהמות, ולמעשה שופכים אותם בסופו של דבר לאדם כשהבהמה נאכלת ע"י בני אנוש.

כששאלו מישהו ממוכרי הבשר האם הדיו על העיתונים שהבהמות

אוכלים אינו מזיק לבהמות, הוא השיב שזה בודאי טוב, כי לו היה אחרת הממשלה בודאי לא היתה מתירה דבר העלול להזיק, על אף שאם היית שואל אותי הייתי אומר שלממשלה אין כל מושג מה שהם עושים.

אחד מאנשי האוניברסיטה אמר לקבוצת רוקחים, שלא יתכן שלא ישתמשו בדברים אלו כשבמחיר של 2 דולר ניתן להרויח כעשרים ק"ג בשר בבהמה, שמשמעותה רווח של 10 דולר עבור כל דולר שהשקיע.

תורגם ללשון הקודש מילה במילה מהחוברת שהו"ל ע"י אחד הפרופסורים הגדולים ביותר בעולם המתמחה במשך שנים רבות בנושא הבשר.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין

בנהמח"ס: קובץ ספרי ארץ ישראל כ"ו חלקים, שמירת המצוות כהלכתן ח"ן חל', קובץ ספרי נשורות ג'ן חל', קובץ ספרי שחיטה כ"ו חל' קובץ ספרי פאה ל"ג חל', קובץ ספרי שמירת שבת ד"ח, קובץ ספרי מקוואות ח"ח, שמירת הברית י"ח, דברי תורה עה"ת ז"ח, קובץ ספרי סת"ם כ"ב חל', קובץ ספרי קדושת ביהמ"ז י"ז חל', שכר ועונש ו"ח, שו"ת זבחו וזחי צדק ג"ח, אור הוהר ה"ח, ועוד.

קהל עטרת ישעיהו האלמין * רחוב נחל לכיש 24/8 * רמת בית שמש 02-995-1191

בי"ה, י"ג מנחם אב יומא דהילולא של בעל **מגלה עמוקות** ורזין ומטמונים אומרים עליו שדיבר אתו אליהו פנים אל פנים, וגם מהצה"ק רבי **מרדכי בנט** זצוק"ל זע"י תשי"פ לסי' **"וְשִׁמְרֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵךְ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתְּיךָ"** (דברים פי"ח י"ב), פה עיה"ק בית שמש תובב"א

מכתב דברי חיזוק **לחסידי ברסלב בעל מחבר של כ' 20 ספרים**, וגם מחבר ספר הקדוש ("השיר החדש") פירוש נפלא על **ליקוטי מוהר"ן וסיפורי מעשיות**, הספר הקדוש **לב בשר** הרה"צ **רבי מיכאל יצחק שמריהו הראל שליט"א**.

שפע חיים וברכה ושלום יחולו על ראש האי צדיק חסיד ועניו, המאיר לארץ ולדרים, עמוד הימיני פטיש החזק, פועל ישועות גדולות בקרב הארץ, ובפרט בעניני צניעות וכשרות שזה יסוד קדושת ישראל, ובהפצת לימוד הזוה"ק, כמו שאנו אומרים ויקרב ק"ץ משיחה ר"ת קידושה צ'ניעות שעל זה העולם עומד, וזה הקידוב של הגאולה הכי הגדול, וכו', אשריכם, ואשרי יולדתכם.

א. מרגניתא טבא אפיק לן האי גברא רבה. תחזקנה ידי קדשו על פעולו הטוב הנאה והיאה. וכל אחד שהולך בדרך זו. מובטח לו שהוא בן העוה"ב. ואז לא יראה גל עצמות כידוע.

ב. הספר הזה ממש אור בהיר להלכה ברורה. אמינא למחבר. רב חיליה ויסיגי מזליה. זכה וזיכה רבים. במוסרו הטוב וכו', דברים שעומדים ברומו של עולם. מחבר נאצל! במה אברכך? זוכה להפיץ מעיינותיו החוצה בקרב עם. הברכה היא. יהיה בריא איתן וחזק. בבריאות מתמדת וחיים טובים, וזוכה לביאת הגואל שיבוא בימינו אמן. וזוכה לשבת בלשכת הגזית בירושלים.

ג. ובזכות שמירת הכשרות והצניעות לימוד התורה והזוהר הקדוש, אנחנו נצא מהגלות, בעזרת השם, ואנחנו רואים בעיינינו הגשמיות, קיבוץ גלויות, אתחלתא דגאולה, ומבקשים מהקב"ה חנינה, כמו "צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות, ואנחנו מבקשים מהקב"ה את הניסים ונפלאות כמו במצרים, הראנו נפלאות שהם סוד הגאולה, אבל ברחמים, שהוא הקב"ה הנקרא רחמים. ותתגלה עלינו מלכות שד"י. ומה שהיה הוא שיהיה: ראשי תיבות משה, לתיקון אדם: (א) אדם (ד) דוד (מ) משיח כולם אדם הראשון.

ד. זכרו מה שכתוב בספר חסידים: **כל מי שעושה דבר שהוא מת מצווה מקבל שכר כנגד כל העולם**.

ה. לא לחשוש ולא להתיירא מכל המלעיגים, כמו שכתוב בשו"ע סעיף א' ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השי"ת.

ו. בואו לעזרת ה' בגיבורים, ותזכו להיות כתובים "בספר הזיכרון של הקדוש ברוך הוא" כמו שכתוב במלאכי (ג טו), "אֲזַן נְדַבְרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמָע, וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו, לְיִרְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. וְכִמוּ שֶׁאִמְרַתִּי בְּאִסְיָפָה, שֶׁשִּׁמְעַתִּי מִמָּרָן כִּי־ק אֲדַמּוּ־ר מִסֵּאֲטֻמָּאֵר רַבְנוּ יוֹאֵל זִינְעָ, שֶׁשָּׂאֵל לִמָּה כָּתוּב וַיִּקְשֹׁב ה'! הֲרֵי הַקִּבְיָה שׁוֹמֵעַ אֶת הַכֹּל! הַתְּשׁוּבָה הַיָּא: שֶׁלִּפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה חוֹרְבָן כִּי־כ גְּדוּל כֶּךָ שְׁשֵׁנִי אֲנִשִּׁים לֹא יוֹכְלוּ לְדַבֵּר אִישׁ לְרֵעֵהוּ מֵה שְׁצִרִיךְ לְתַקֵּן, כִּי יִפְחָדוּן שֶׁהַשְּׁלִישִׁי יִשְׁמָע, עַל כֵּן יִצְטָרֵךְ לְדַבֵּר בְּאוֹזֵן חֲבִירוֹ כְּדֵי שֶׁאֵף אַחֵר לֹא יִשְׁמָע. אוֹמֵר הַקִּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי גַם רוֹצֵה לְשִׁמּוֹעַ מֵה שֶׁאַתֶּם מְדַבְּרִים, וְהַקִּבְיָה מִתְכּוֹפֵף וְשֵׁם אֶת הָאוֹזֵן שֶׁלּוֹ לְשִׁמּוֹעַ מֵה שְׁשֵׁנִי הַצְּדִיקִים הָאֵלוּ מְדַבְּרִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְזֶה מֵה שֶׁמִּמְשִׁיךְ הַפְּסוּק וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמָע, וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

ז. והיות וכבוד קדושתו עוסק והדפיס גם על פרד"ס התורה לזכות עם ישראל. ובזכות קריאה בזוהר הקדוש, הבטיח הרשב"י ע"ה, והחברים של רשב"י ע"ה, נגאל מן הגלות לארצנו הקדושה, שהם תפארת ומלכות ובית המקדש שיבנה במהירות בימינו אכ"י"ר.

ח. חזק וברוך תהיה, אשרי חלקכם שעשיתם דבר גדול ונשגב שעוררתם ליבותיהם, ופתחתם את הלב בשר לכל חסידי ברסלב בע"ה.

ט. אשריכם ואשרי חלקיכם בעוה"ז ובעוה"ב, וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו, זה חשוב ומעניין לכל שיביא לו תועלת גדולה, וה' יצילנו משגיאות אכ"י"ר ישר כחכם וחילכם לאורייתא, חן חן לכם.

י. רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

בהוקרה ובברכת התורה

באתי על החתום יום ב' פרשת עקב ועתה ישראל מה יהוה אליהיך שאל מעמך כי אם-ליראה את-יהוה אליהיך ללכת בכל-דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את-ה' אליהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך" שבזכות הספר הקדוש הזה נזכה לעבד את-ה' אליהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך, י"ג לחודש מנחם אב שנת תש"פ לפ"ק.

הרב שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין בית שמש, ארץ הקודש

Handwritten signature and date: 'ב' 10 / 10 / 2020', 'ה' 13 / 10 / 2020', and a signature.